

Oázis klub programja

2119 Pécel, Ráday tér 6.

Ígénybejelentés: 70/337-14-52

december 6. szerda	18.00-19.00	Repeta*
	19.00-22.00	Tere-Fere
december 7. csütörtök	10.00-12.00	Baba Mama Klub
	19.00-22.00	Tere-Fere
december 8. péntek	18.30-21.00	Tini Klub
december 9. szombat	17.00-19.00	English Club
	19.00-23.00	Uniplex-Filmklub
december 13. szerda	18.00-19.00	Repeta*
	19.00-22.00	Tere-Fere
december 14. csütörtök	10.00-12.00	Baba Mama Klub
	19.00-22.00	Tere-Fere
december 15. péntek	18.30-21.00	Tini Klub
december 16. szombat	19.00-22.00	Ifi Vita Est
december 20. szerda	18.00-19.00	Repeta*
	19.00-22.00	Tere-Fere
december 21. csütörtök	10.00-12.00	Baba Mama Klub
	19.00-22.00	Tere-Fere
december 22. péntek	18.30-21.00	Tini Klub
december 23. szombat	17.00-19.00	English Club
	19.00-22.00	Uniplex-Filmklub
december 27. szerda	18.00-19.00	Repeta*
	19.00-22.00	Tere-Fere
december 28. csütörtök	10.00-12.00	Baba Mama Klub
	19.00-22.00	Tere-Fere
december 29. péntek	18.30-21.00	Tini Klub
december 30. szombat	19.00-22.00	Ifi Klub

* A Meghallgatlak és a Repeta az előre bejelentett igény szerint működik.

Isaszegi Dózsa György Művelődési Otthon

Dózsa György út 2. telefon: 06-28/582-055

e-mail: isaszegmuvotthon@citromail.hu

November 26 – december 17. Adventi rendezvénysorozat

December 17. Falukarácsony – Táncszínházi előadás

December 29. 18.00-22.00 Előszilveszteri tini-buli

Rendezvény, melynek helyet adunk:

December 16. 14.00 Nyugdíjasok Baráti Körének karácsonya

Kiállítás

Decemberben: Adventi kiállítás

Januári előzetes

Január 6. 15.00-18.00 Kiskamasz buli (6-12 éveseknek)

Január 12. Megemlékezés a Don-kanyarban elesett hősökre

Január 20. Farsangi tini-buli

A programok változtatásának jogát fenntartjuk!

Gózon Gyula Kamaraszínház

1172 Budapest, XV. utca 23. Tel./fax: 06-1/253-0380,

honlap: www.gozon.hu,

e-mail: gozonszinhaz@axelero.hu

2006. december

3. vasárnap 17 óra	Olympia
9. szombat 15 óra	Olympia
10. vasárnap 15 óra	Nyugdíjasok karácsonya
11. hétfő 17 óra	Csehov-Sztanyiszlavszkij: Sirály (beavató színház)
12. kedd 10 óra	Az Ezüstmackó
12. kedd 15 óra	Az Ezüstmackó
15. péntek 19 óra	Esőcsináló
16. szombat 15 óra	Fizetek, Főúr!
16. szombat 19.30 óra	Meghívás egy gyilkos vacsorára
19. kedd 19 óra	Karácsonyi koncert
28. csütörtök 11 óra	Diótörő
30. szombat 19 óra	Beteljesületlen szerelem táncban-hangban (ünnepi hangverseny)
31. vasárnap 17.30 óra	Őszöd nem őszöd nem kapsz mást! (szilveszteri kabaré)

Rákoscsabai Közösségi Ház

1171 Budapest, Péceli út 222.

Tel: 256-9526, Fax: 258-7714

KARÁCSONYI HANGVERSENY

december 16-án, szombaton 18 órától.

Idei karácsonyi hangversenyünkön ismételt a rákoscsabai felnőtt énekkarok és az általános iskolák diákjai szerepelnek. Fellépő kórusok: a Rákoscsabai Hetednap Adventista Egyház Vegyes Kórusa, a Rákoscsabai Baptista Gyülekezet Énekkara, a Harmónia Női Kar, a Rákoscsabai Református Egyházközség Szánthó Géza Énekkara, a Rákoscsabai Római Katolikus Főplébánia „Krisztus Király” Kórusa, és a Rotunda Énekegyüttes.

A hangverseny művészeti vezetője Tóthné Mózer Annamária. Orgonán közreműködik. Balogh Lázár Hangversenyünkben ebben az esztendőben Ifj. László Gábor lelképásztor által vezetett Rákoscsabai Baptista Gyülekezet (1171 Bp. Zrínyi u. 38.) fogadja be.

Bízunk benne, hogy ezzel a hangversennyel még örömtelibbé tesszük a karácsony előtti várakozást.

Mindenkit szeretettel várunk!

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 400 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28-454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Felelős szerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bohácsné Vilimek Ágnes, Cser László, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Fábrián Lászlóné, Hídvéghy Margit (fotó), Ivánkovics Zoltán, Mátrai Zsuzsa, Némethy Mária, Pulay Éva, Scheffer Éva, Tasnádi Katalin, Ugi Rácz Imréné, †Barna Topurek Tamás • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egyszemélyben az írója a felelős. • Tipográfia: Zsirai Anna, telefon: 06-70/512-5959 • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: 06-30/6360-336 • Nyomdai előkészítés: SurreArt grafikai műhely, telefon/fax: 28/456-006 • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemány Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28-582-425, (36)28-582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

TARTALOM

A szeretet érintése	3
Épül a Szemere!	4-5
Mi a jó a napköziben?	5
A megtalált serleg	6
Meseutazás az óvodából az iskolába	7
Mesesarok	8-9
A finn oktatás a világ élvonalában	10
Határon átívelő összefogás a fogyatékosokért	11
Egy éve kezdődött	12-13
Katalin-nap Pitti Katalinnal	13
Lételeme: segíteni a rászorulókon!	14-15
A FÉNY-ESE Alapítvány életéből	16-17
Kedves ajándék	17
Soha sem késő	18-19
Nosztalgia	19
ESE-mosolyalbum	20-21
A klubban történt	22-23
Ami a médiából kimarad Interjú Fogarasiné Deák Valéria képviselőasszonnyal	24-27
Életet az éveknél	28
Civil kézfogás	29
Bemutatjuk az új péceli képviselőket 2.	30-31
Kastélykitekintő 11.	31
Nálunk mindig történik valami	32-33
Bemutatjuk új munkatársunkat: Kánási Zsuzsa	33
Egy mindenkiért – mindenki egyért!	34-35
Segítsünk a segítőknek!	35
Tréning torna nélkül	36
Bemutatjuk Jassó Ferencné Iréncét	37
Bemutatjuk új munkatársunkat: Horváth István	37
Árpádházi Szent Erzsébet Alemany Erzsébet Segítő Házunkban	38-39
Hótakarta tadzsi lelkek	40-41
A technika ajándéka: földrészeket átszelő barátságok	42-43
Néhány gondolat a segítsérről	43
Adventi programajánló	44-45
Hagyományápolás Isaszegen	46-47
A tökéletes ember – Karácsonyi mese	48-49
Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kívánunk...	50-51
Hulladékból adomány	52
Békés karácsonyt a fenyőknek is!	53
Jogszámból változások	54
2007 januárjától	
Közérdekű információk	55

A szeretet érintése

Ne nyúlj hozzá! – mondjuk a világgal ismerkedő kis gyermeknek. Pedig mennyivel másabb, ha valamit megfog, érez a gyermek. Apa ölelj! – mondták az én gyermekeim is, amikor már tudtak beszélni, és ölembe ülve átkarolták a nyakamat. Ez jutott eszembe a napokban az ESÉ-ben járva, amikor egy felnőtt fogyatékos nő az ebédnél odajött, hogy az ebédje mellé kér egy simogatást is. És amikor megkapta, legalább annyira örült neki, mint a finom ebédnek.

Ennyire szükségünk van az ölelésre, simogatásra?

Igen, hisz a testi kontaktus nemcsak gyermekeink fejlődésénél elengedhetetlen, hanem nekünk felnőtteknek is az. Nehéz ezt megmagyarázni, de olyan energiákat szabadít fel, melyeket kizárólag az érintés hivatott előhozni. Ez semmi mással nem pótolható.

Karácsonyt a szeretet ünnepének is hívjuk. Egyrészt azért, mert Isten elküldte a földre szeretett Fiát, aki példát adott a szeretet gyakorlására is. Többek között a kereszten gyilkosaiért imádkozott. Ezért Ő a szeretet igazi forrása.

Ha valakit megérintünk szeretetünkkel, azt megérzi és talán még viszonzza is, így szeretet adásunk eredményeként szeretetet kapunk vissza. De hogy is van ez?

A lélek dolgait sokszor nem lehet józan ésszel megközelíteni, csak nyitott szívvel. Ha valaki ezért logikus magyarázattal próbál érveket, vagy ellenérveket felsorakoztatni, csak arra ad bizonyítékot, hogy még nem nyitotta meg a szívét.

Olvastam egy könyvet, melynek címe: Az Igaz Szeretet 10 Titka.

Ebből íme egy kis idézet:

Az érintés ereje (részlet)

„...a legcsodálatosabb az összes titkok közül, különösen a gyógyításban, az érintés ereje volt.

– Mi köze van egymáshoz az érintésnek és a szeretetnek? – kérdezte a fiatal ember.

– Az érintésben hihetetlen erő lakozik. Összeolvasztja az embereket, ledönti a közöttünk lévő falakat, jobban, mint bármi más és mindannyian reagálunk rá. Az érintésben energia van, csodát tévő energia.

Nem is olyan régen az egyik londoni klinika kutatói elvégeztek egy érdekes kísérletet. Az egyik sebész főorvos általában meglátogatta esténként a betegeket, a műtétek előtti napon, hogy válaszoljon a betegek minden kérdésére és elmagyarázza az operáció menetét és jellegét. A kísérlet idején az orvos néhány percre, amíg beszélt velük, megfogta a betegek kezét. Szinte hihetetlen, de ezek a betegek háromszor olyan gyorsan felépültek, mint a többiek!

Amikor gondolkodással megérintünk valakit, megváltozik a megérintett fizikai érzete – csökken a feszültséget okozó hormonok szintje, csökken az idegrendszer feszültsége, javul az immunrendszer állapota, és ez kihatással van nemcsak az ő, hanem a mi viselkedésünkre, hangulatunkra.

Miután hallottam minderről, egy „érintés”-programot kezdtem el a kórtermekben. Mindenkit, aki a betegekkel dolgozott, ösztönöztünk arra, hogy fogják meg a betegek kezét és öleljék át őket. Ez a program annyira sikeres volt, hogy kiterjesztettük még a pszichiátriai kórtermekre is. Emlékszem egy beteg kisfiúra, aki teljesen le volt bénulva, tolósékhez volt kötve. Amikor találkoztam vele, átöleltem és ő váratlanul, mintha meg akart volna szólalni, a szeméi megtelek könnyel és válaszul átölelt. A személyzet elmondta, hogy három év óta először reagált a fiú valakinek.

– Ez nagyon meglepő!

Dr. Young elmosolyodott.

A pszichológiai tanszéket olyannyira érdekelte az érintés titka, hogy néhány évvel ezelőtt még egy kísérletet végeztek, ez alkalommal egy forgalmas utcán. Egy telefontársaságnál egy asszony állt és a járókelőktől aprót kért, hogy telefonálhasson. Csak nagyon kevesen adtak neki pénzt. Később ugyanaz az asszony, kérés közben hozzáért a megszólított kezéhez és mit gondol, az emberek többsége – férfiak és nők egyaránt – szívesen segítettek rajta.”

Eddig az idézet. Most már talán jobban érthető, hogy miért olyan fontos az érintés, az ölelés, és a kézzel való kontaktus, amikor szeretet adunk, vagy kapunk. Ez fizikai, szellemi és érzelmi változást idéz elő bennünk. Ezért olyan fontos, az érintés, amikor bőségében akarjuk adni, vagy kapni a szeretetet...

Karácsony, a szeretet ünnepe különösen jó lehetőség arra, hogy ne fukarkodjunk szeretetünkkel, ölelésünkkel, érintésünkkel és minél többet adunk belőle, annál több marad nekünk! Fontos a figyelmesség, az ajándék is. De sokszor mindezzel felér, vagy többet ér egy igazi szeretetből fakadó ölelés, érintés. És ez még pénzbe se kerül!

Durkó Sándor László

Lapunk következő száma
2007. február 5-én
fog megjelenni.

Épül a Szemere!

Húha! Mekkora nőtt már az új Szemere Iskola! – ámultam el november közepe táján, amikor arra jártam. Aztán eszembe jutott, hogy már csak néhány hét, és a tervek szerint a gyerekek beköltözhetnek a volt nyolc tantermes épületébe, valamint az előtte álló új szárnyba.

Az azonban nem látszik pontosan sem a Kossuth tér, sem a Hősök útja felől, vajon az ütemterv szerint halad-e a kivitelezés.

Az iskola igazgatója, Gyüre Pál napi kapcsolatban áll a felelős szakemberekkel, kérésre ő számolt be az elvégzett munkálatokról és a következő hetek terveiről.

– A nyolc tantermes épület már teljesen elkészült, de a nevével ellentétben 11 tanteremnek ad majd helyet. Érdekes, hogy a külső téglalagorítás közös motívumként több helyen meg fog jelenni az egész építmény homlokzatán. A kazán, a radiátorok már a helyükre kerültek, a burkolási munkák folynak még. Az újonnan épült szárny készülsége is hasonló szintű. Ebben emeletenként 3-3 tanterem, valamint az ének-zene és a rajz szaktanterem található. Gyönyörűek, lélegzetelállítóak!

Az északi fekvésű rajzterem „ablakfalai” egész évben szórt fényt biztosítanak az ott folyó munkához. A tanterembe rajzbakok

kerülnek, vagyis azokat az ablak mellé helyezve kitűnő kilátás nyílik a parkra, az ún. nagykertrre.

Az énekerem pedig úgy lett megtervezve, hogy hangversenyek tartására is alkalmas legyen. Ráadásul csatlakozik hozzá egy

hangszigetelt helyiség is, ahol stúdiófelvételek készülhetnek.

– *Elégedettek a pedagógusok?*

– A kollégáim nagyon bíznak benne, de azt gondolom, Pécelen már mindenki elhiszi, hogy ebből iskola lesz. Tudom, hogy a tervrajzon látottak nem adhatják vissza mindazt, amit a kézzelfogható valóságban megtapasztalunk, ezért is szeretné mindenki bejárni az épületet. Tervezzük – s erre a KIPSZER Zrt. vezérigazgatójától, Virágh úrtól ígéretet is kaptam –, hogy még a beköltözés előtt minden kollégám megnézheti az átadandó szárnyat.

– *Változott-e a december végi átadási határidő?*

– A kivitelező az előrehozott december 20-i határidőt szeretné tartani, hogy a januári beköltözés zökkenőmentes legyen. Mint az iskola vezetőjének, kötelességem biztosítani a tanítás zavartalanlanságát. Ez a legfontosabb feladatom, ezért ragaszkodom ahhoz, hogy mielőtt nagy örömmel lemondunk a FORFA épületéről, az

előtt át tudjunk költözni az új tantermekbe. Ebben a kérdésben nagyon komoly kompromisszumokat kellett kötnie mindenkinek. Folyamatosan alkudozunk a kivitelező képviselőivel, hisz érthető módon nekik az lenne a megfelelő, ha az egész iskolát egyszerre tudnák építeni. Számunkra viszont értelemszerűen az a fontos, hogy termeket kapjunk, csak akkor tudunk további területet az építők rendelkezésére bocsátani. Ráadásul mi ekkora tanulói létszám mellett a lehető legminimálisabb területre zsúfolódtunk össze; amit az is szükségessé tett, hogy a Kossuth tér felől a második ütem alapozása is elkezdődött már. Ugyan csak jövőre kellett volna elkezdeni ezt a szakaszt, de a feszített tempó tartása számunkra csak kedvező lehet. Akárcsak az időjárás: Szerencsére csodás őszi volt, ez segítette az építkezést.

– *A tervekben, a költségvetésben szerepel a tanterem berendezése is. Az új szárny átadásakor az eddig használt bútorok maradnak?*

– Teljesen berendezett termekbe kerülünk, új berendezéssel kapjuk meg az elkészült épületszárnyat. Az osztályok, az irodák elhelyezése viszont csak ideiglenes lesz, hisz a végső teremelosztás kizárólag a következő tanévre válik lehetségessé. A használati eszközöket (informatikai, telekommunikációs), valamint a közelmúltban vásárolt néhány szekrényünket természetesen átvisszük. A többi eszköz egy része hulladékként lesz csak hasznosítható, a továbbiak sorsa még nem dőlt el.

– *A gyerekek továbbra is érdeklődnek?*

– Igen, nagyon-nagyon élvezik a helyzetet. Azt gondolom, még nagymama-nagypapa korukban is mesélni fognak az ezzel kapcsolatos élményeikről, tapasztalataikról. A látványosabb fázisokat

az udvarról bámulják. A kivitelezési munkálatok kevésbé zavar-
nak már bennünket, de ez egyben azt is jelenti, hogy amíg a FOR-
FA egyik tanterméből korábban beláttak az építkezési területre a
gyerekek, addig ez a lehetőség mára már megszűnt. Éppen nem-
régiben panaszkodtak a tanulók: „Igazgató bácsi! A faltól nem
látjuk a munkásokat.” Ezen túl – bánatukra – csak a tanító nénire
kell figyelniük.

– A nyár végén kialakított közművekkel semmi gond? Nem volt
fennakadás a fűtés indításakor sem?

– Örömmel mondhatom, semmi gondunk sem volt, minden
működött. Az új közművek üzembe helyezése megtörtént. A régi
épületek lekötése folyamatos, ahogy bontják le ezeket, úgy kerül
át teljesen az iskola az új közműre. A telefon és a kábeltévé le-
kötése van még hátra.

– Az első szárny átadásakor lesz avató ünnepség?

– Bizonyára tartunk majd egy kisebb ünnepséget. Mint ahogy az
iskola képviseletében volt alkalmunk néhányunknak részt ven-
ni november 13-án a „Bokréta-ünnepen”. Az utolsó köbméter
szerkezeti beton beöntése után mintegy 130-an gyűltünk össze
egy közös ünneplésre; mindenki, aki az építkezésben valamiféle
szerepet vállalt: a tervezők, a KIPSZER Zrt. valamennyi dolgozó-
ja, az alvállalkozók, de természetesen jelen volt a polgármester úr,
a jegyző úr, az alpolgármester asszony és a képviselő-testület tag-
jai is. Itt ismételtlen megfogalmazódott a pontosságra, a határidő
betartására vonatkozó közös akarat. Ez is mutatja, hogy ez a
közösségi cél szép példája a pozitív gondolkodás, az összetartás
és a kitartó munka erejének: Csodálatos lesz az új iskolánk!

Apróné Orosz Margit

Mi a jó a napköziben?

Sokszor sokan feltették már ezt a kérdést. Tényleg, mi a jó
abban, hogy az egész délutánt a suliban kell tölteni?

Mi a Szemerében, megpróbáltunk gyermeki lélekkel gondolko-
va választ találni, s utat mutatni az igazán jó délutánokhoz.

Így jött az ötlet, hogy néhányan tegyük rendszeressé a szakkör
jellegű délutáni foglalkozásokat, melyekre az iskola minden
tanulója (a nem napközis is) kedve szerint beiratkozhat.

A környezetismereti szakkör beindítására személyes élményeim
ösztönöztek, hiszen tanulmányaim során karizmatikus oktatóim
beléplántáltak a természet szeretetét, tiszteletét. Útmutatásnak,
egyfajta mottónak tekintem azt a kínai közmondást, melyet
munkám során mindig igyekszem szem előtt tartani:

„Hallottam és elfelejtettem, láttam és emlékszem rá, csináltam
és megértettem.”

A kutatás, a minden iránt érdeklődés igényének felkeltése adta
a szakkör nevének ötletét, legyen FÜRKÉ(S)SZ!

Így aztán október eleje óta hétről-hétre együtt fürkésztünk azzal
a 21 gyerekkel, akik az átlagnál jobban érdeklődnek a ter-
mészet csodái iránt. Sokat játszunk, vetélkedők, társasjátékok,
kírákó volt eddig a legkedvesebb időtöltésünk. Természetesen a
játékokba mindig becsempészttem a „tudományos” ismereteket,
de fő célom „csak” az, hogy a gyermekek szeressék, tiszteljék
a természetet, a körülöttük lévő világot, s ezt a szemléletmódot
érvényesítsék tetteikben is. Bevallom őszintén, sokszor én tanu-

s úgy érzem ők is szívesen jönnek hétről-hétre. S ha ez így van,
akkor elértük kitűzött célunkat: színvonalas, kellemes hangula-
tot biztosítva töltsék el tanulóink délutánjaikat.

S hogy mi erről gyermekeink véleménye, arról szóljanak ők
maguk:

„Azért tetszik a szakkör, mert sokat játszunk, sok új dolgot
tanulunk, és sokat kísérletezünk” (Nagy Szonja). „Szívesen

lok tőlük érdekes újdonságokat, hisz szerencsére a gyermeki
lélek fogékonyabb a világ csodáira.

Minden kedden délutánonként örömmel várom a gyermekeket,

jövök, mert itt okosodunk is” (Fazekas Fanni). „Újat is tanul-
tunk például az állatok világnapján is” (Márkus Káleb). „Amit
a szakkörön tanulunk, az majd javít a jegyeinken” (Dolhai
Bence). „Jó, hogy sokat kísérletezünk, és új dolgokat tanulunk”
(Ács Bence). „Nagyon tetszett az egyik órán, hogy megnéztük
a babokat, és jó környezeti kérdések voltak a társasjátékban”
(Berkes Máté). Nagyon jó a közösség, és jó, hogy együtt ját-
szunk a barátaimmal” (Börcsök Mihály). „Jó közösségben va-
gyunk, sok új játékot ismerhetek meg, és sok kísérletben vehetek
részt” (Beke Bence). „Sok új dolgot tanulok” (Kardos Anett).
„Itt vannak a barátaim, és jó a közösség” (Mundrucz Ráhel).
„Sokat tanulok a környezetről, jókat játszunk, és jobban telik a
délután” (Bíró Evelin). „Sok mindent tanulok, és remélem jobb
jegyeket fogok kapni” (Barna Henriett). „Szeretek a környezet-
tel foglalkozni, és sok érdekes dolgot tanulok.” (István Betsabé).
„Kipróbáltam otthon azt a kísérletet, amit itt tanultam, és ez
nagyon jó volt” (Ráduly Nikolett). „Jó, hogy többet tanulunk a
környezetről, és ezért okosabbak leszünk” (Váradai Boglárka).

Tóthné Ulicska Éva
szakkörvezető

A megtalált serleg

Sportdélelőtt a Harangvirág Óvodában

Óvodánknak már régóta dédelgetet terve valósulhatott meg azáltal, hogy 2006. szeptemberében a Pest Megye Önkormányzata által meghirdetett pályázaton 100 ezer forintot nyertünk sport program lebonyolítására.

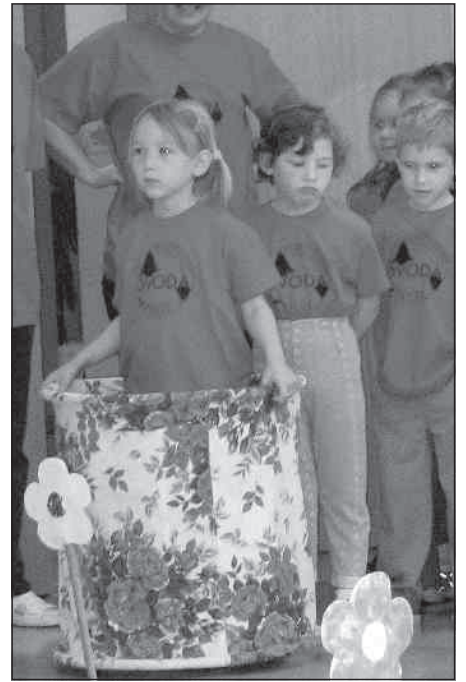
Nagy izgalommal készültünk, örülve annak, hogy a város óvodásai és pedagógusai egy hangulatos közös, mozgásra csalogató délelőttöt tölthetnek majd együtt.

2006. november 29-én 10 órára hirdet-

tek, ugráltak feneketlen zsákba, vadásztak csilingelő gömbökre, virágok között szlalomoztak, s végül a hídacsolás is komoly erőpróbának bizonyult.

A rákoscsabai Betlehem Óvoda csapata nyerte el a legsportszerűbb csapatnak járó díjat, ők lettek a negyedik helyezettek.

A Gesztenyés Óvoda a legbátrabbak díját vihette haza, s vele együtt a harmadik helyezést. A Nyitnikék Óvoda nagyon szoros versenyben egyetlen ponttal lemaradva második helyezést ért el, a legerősebbnek

A „Harangvirág-kupa” támogatói:

Péceli Református Egyházközség
(fenntartónk)

Danone

Rákos úti Márta virágbolt

Baross úti Papír-írászerbolt

Ráday téri Anita ajándékbolt

Szemere Pál úti 100-as bolt

Dr. Török Jolán

Jeneiné Sárrika néni

Dobosné Pannika

Kerti Ferencné

Nagy Csilla

tük meg a nemes versengést, melynek a „Harangvirág-kupa” elnevezést adtuk.

Az izgatott gyermekcsapatok egymás után érkeztek. Zsizsgett az óvoda a versenyre kész, vidám gyermekhangtól. Belebújtak a különböző színű, emblémázott pólókba, s a bemelegítés után kezdődhetett a mérkőzés. Kedves mesetörténet köré írtuk a teljesítendő sorversenyeket.

Az öreg király bánatosan hirdette ki országának-világnak, hogy kedves leánya, Harangvirág kisasszony elvesztette az ezüst kelyhet, amiből reggelente gyöngyharmatot szokott inni. Megkérte a bátor kis csapatokat, hogy döntsék el egymás között, ki legyen az, aki megkeresheti a királyi kertben a serleget.

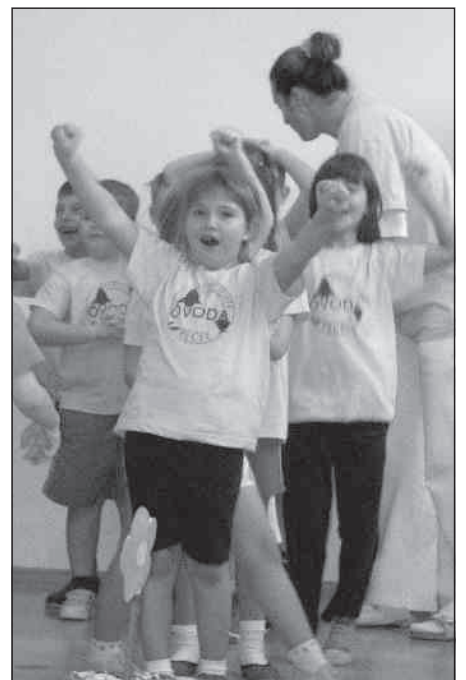
Sok érdekes próbát álltak ki a hős csapa-

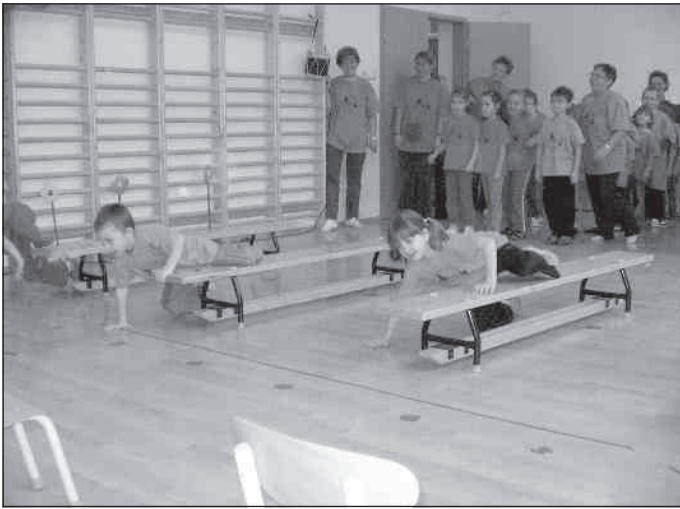
kijáró díjjal. Az ezüst kelyhet a Harangvirág Óvoda csapata kereshette meg, s ezzel egy esztendőre ők nyerték el a vándorkupát.

Természetesen a közös lakoma sem maradhatott el, minden falatnak akadt gazdája.

Öröm volt nézni a sok kipirult gyermekarcot és velük együtt örülni a csapatok sikereinek, hiszen ezen a napon mindenki nyert, helyezéstől, ajándéktól függetlenül. A gyerekek és mi felnőttek is az önfelelt mozgás s az együttlét örömeivel, az egymásra való odafigyelés ajándékával lehettünk gazdagabbak.

Sokáig megőrizzük szívünkben e nap emlékét, és reméljük, hogy kedves hagyományt sikerült teremteni ezzel a vetélkedővel.

Köszönjük a résztvevő óvodák pedagógusainak a felkészülésben való segítségét, és azt a kedves drukkolást, ahogy buzdították csapataikat.

Ezúton is szeretnénk megköszönni szponzoraink segítő támogatását!

Bokor Anita.

Meseutazás az óvodából az iskolába

Meseutazás a Szemere Pál Általános Iskolába

November végétől több alkalommal szeretnénk vendégül látni a nagycsoportos óvodásokat. December elejéig még a régi épületekben, de januártól már az új tantermekben tudjuk fogadni őket.

Célunk, hogy ezeken a programokon a gyermekek és szülei megismerjék az iskolánkat, a tanító néniket, hogy mire eljön majd az évnnyitó napja, ne szorongva, félve induljanak el az ismeretlenbe, hanem már tudják, hova kerülnek, ismerjék azokat, akik majd megtanítják őket az írás, olvasás, számolás tudományára.

Decemberben az óvó nénik kíséretében várjuk őket egy bábelőadásra, ami után megismerkedhetnek az első osztályos tanító nénikkel is. Közös éneklés, versmondás után megvendégeljük őket, beszélgethetnek a tanító nénikkel, és egy kis meglepetéssel is kedveskedni fogunk nekik.

Terveink szerint a gyerekek **januárban** közelebből is gyűjthetnek majd tapasztalatokat az iskolai életről, sőt részt is vehetnének benne, mert technikaórákra hívjuk őket. Amikor is beülhetnek az iskolások mellé a padokba, és együtt dolgozhatnak velük. Így megtapasztalják, milyen a ki-és becsengetés, az óra eleji jelentés, és reméljük, az óra végén mindenki egy szép meseszereplőt vihet majd haza.

Február 23-án 17.00 órakor és 24-én 10.00 órakor várjuk a gyermekeket

szüleikkel együtt. Itt ismét alkalmat adunk arra, hogy a szülők összeismerkedjenek a tanítókkal, elbeszélgessenek velük, esetleg tanácsot kérjenek tőlük. Eközben az óvodások részére foglalkozásokat fogunk szervezni.

Február 26-án szülői értekezletet tartunk, ahol már az iskolánkról is bővebb tájékoztatást adunk.

Március első hetében nyílt tanítási napokat tartunk, amelyeken a szülők

gyermekeikkel együtt beülhetnek a tanítási órákra, hogy ilyen környezetben is megismerhessék a tanító néniket.

Március 24-én rendezzük meg – immár másodszorra – a Makk Marci Olimpiánkat, ahol minden óvoda egy csapattal képviseli majd magát, és ügyességi feladatokon keresztül jutnak el az ovisok a mese birodalmába. Tavaly nagy sikere volt ennek a programnak, az óvó nénik beszámolója alapján úgy tudjuk, hogy a gyerekek még hetek múlva is emlegették ezt a programot, és büszkén mutogatták az itt szerzett érmeiket.

Április végén lesz a beiratkozás.

Májusban tartunk egy szülői értekezletet, amelyre a szülőket szemerés gyermekeikkel együtt várjuk. Itt találkozhatnak a gyerekek az osztálytársaikkal is, a tanító nénik pedig elmondják, hogyan készüljenek szülők és gyerekek a szeptemberi iskolakezdésre.

„Ha veszel, megtelik a kezed, ha adsz, megtelik a szíved” – írta Margaret Seemann.

Reméljük, hogy nagyon sok óvodásnak megtelik a szíve, kellemes perceket, szép élményeket, maradandó emlékeket tudunk majd adni nekik ezeken a programokon, és abban bízunk, minden kis elsősünk nagyon fogja várni, hogy elkezdődjön végre az iskola.

Vanyekné Holló Csilla

Mesesarok

A Szemere Pál Általános Iskola meseíró pályázatának díjazott alkotásai

I. helyezett a 2. évfolyamon

Mezei Virág 2. c

Az aranyolló

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy öregember és annak egy fia.

Egy napon odaállt az apja elé, és így szólt.

– Apám, elmegyek világot látni, szerencsét próbálni.

Mondta az öreg:

– Jól van, menjél, ha annyira akarsz menni.

A fiú el is indult. Amint ment-mendegélt, talált egy aranyollót.

Elment a királyhoz, és mondta a királynak:

– Tessen csak ide nézni, felséges király! Nézze milyen gyönyörű ez az olló!

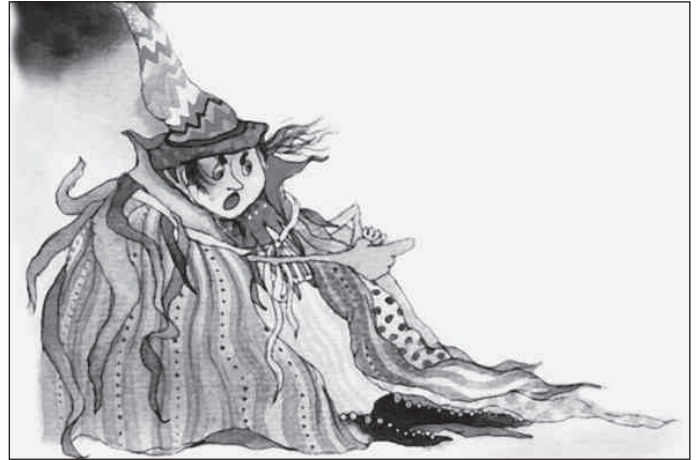
– Tényleg nagyon szép! – mondotta a király.

– Mennyiért adod? – kérdezte a király.

– Három zsák arany elég lesz.

– Jól van, fiam, adok aranyat eleget.

Adott máris három zsák aranyat. Haza is vitte, az apja nagyon megörült a sok kincsnek, de a fiának is, és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

– És az hol van?

– Az erdő másik oldalán.

Meg is fogták, oda is adták a rókának, adott is érte enivalót. A három manó és a nagyapjuk boldogan éltek, amíg meg nem haltak. Itt a vége, fuss el véle.

I. helyezett a 3. évfolyamon

Dobai Tábita 3.c

Az aranyolló

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király. A királynak mindene megvolt, még egy fia is volt meg egy lánya, de a boldogságát rég elvesztette.

Azt mondja neki a fia:

–Édesapám, elmegyek világot látni!

Azt mondja erre az apja:

– Menj, de aztán visszagyere, mert nem akarok örökre elveszíteni!

A királyné sütött neki néhány pogácsát, és adott hozzá vizet. A húga kiválasztott neki egy szép lovat, és azt mondta neki:

– Vidd el ezt a lovat, mert ez tálto.

A királyfi megköszönte és elment. Útközben találkozott egy öregemberrel. Azt mondja az öreg, szegény ember:

– Igaz-e, hogy az apád nem tud boldog lenni?

– Igaz.

– És ismered-e az aranyollót?

– Nem ismered én semmilyen aranyollót! – válaszolta a királyfi.

– Akkor eredj az üveghegybe, ott találni fogsz három nádszálát. A legbarnábbat és a legvilágosabbat vágd le, de vigyázz, mert a harmadikban egy boszorkány van, és ha azt is levágod, vége az életednek.

A királyfi elindult, hogy megkeresse azt az üveghegyet. Megszólal a tálto csikó:

– Milyen gyorsan menjek, mint a villám vagy mint a gondolat?

– Mint a gondolat! – felelte a királyfi.

A királyfi csak csodálkozott, mert olyan gyorsan értek az üveghegyhez, mint a gondolat. A királyfi nem szólt semmit, rögtön levágta a két nádszálát, az egyikből egy aranyolló hullott ki, a másikkól egy szépséges királylány. Azt mondja a királylány:

– Köszönöm, hogy megmentettél a varázslattól.

A királyfi ráültette a királykisasszonyt a tálto csikóra. Útközben megláttak egy királyfit. Azt mondja a királyfi:

– Én vagyok az az öregember, aki az aranyollóról beszélt neked.

El szeretném venni a húgodat.

II. helyezett a 2. évfolyamon

Veréb Péter 2. b

A három manó története

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer három manó, annak a három manónak volt egy nagyapjuk. Azt mondta a nagyapjuk:

– Menjetek eleségért.

Mentek, mentek s találtak egy elefánttal, s éppen evett valamit.

– Mit eszel?

– Kenyeret vajjal.

– Honnét kaptad?

– Egy rókától. Tele van neki az éléskamrája.

– Mi is kaphatunk belőle?

– Ha megdolgoztatok érte.

Azzal útnak is indultak, s találtak egy medvével.

– Ismered a rókát?

– Igen, ismerem.

– Szeretnék tőle eleséget.

– Meg kell szereznetek egy ezüst békát.

Azzal hazamentek, a királyfi az apja kezébe nyomta az aranyollót, s a király rögtön boldog lett. A király kétszeres esküvőt tartatott, s máig is boldogan élnek, főleg az öreg király, ha meg nem haltak.

II. helyezett a 3. évfolyamon

Faragó Viktória 3.b

Az aranyolló

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy gazdag ember. Ennek az embernek volt egy aranyollója. Ez az ember gazdag volt, igaz, de nem volt figyelmes.

Egyik nap éjszaka nyitva hagyta az ablakot, és beosont egy betörő. De közben meglátta az aranyollót, és csak azt vitte el. Gondolta, jó árat fizetnek érte a vásáron.

Úgy is lett. Másnap el is adta, egy szabóhoz került, aki a gazdag úr szabója volt.

Amikor odaadta a ruhát az úrnak, látta, hogy szomorú, és így szólt:

– Miért vagy szomorú?

– Mert elvesztettem az aranyollómat.

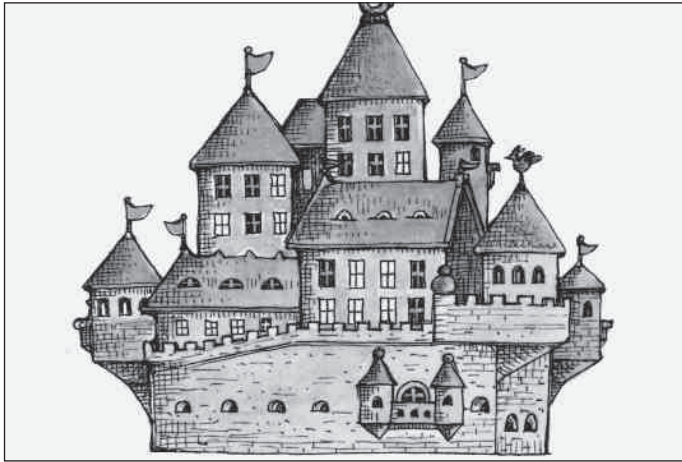
– Tessék, itt az enyém!

– Komolyan odaadod?

– Hát persze! Az én szememnek csak egy olló. Bármilyen nagy az értéke, az nem számít, csak maradjunk barátok.

Így került vissza az aranyolló a valódi gazdájához.

Vége.

I. helyezett a 4. évfolyamon

D. Nagy Daniella 4.c

A három manó története

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény ember és annak egy fia. Nagyon szegények voltak. Egyszer azt mondta a fiú az édesapjának, hogy elmegy szerencsét próbálni.

Ahogy ment-mendegélt, találkozott három manóval. Éppen a kút kávéjánál álltak, mikor odament a fiú hozzájuk. Azt mondták neki:

– Kérlek, segíts nekünk, nagyon szomjasak vagyunk!

A fiú mert nekik egy vödör vizet, ők megköszönték, és így szóltak:

– Jótett helyébe jót várj!

A fiú továbbment, egyszer csak a király palotájához ért. Bement a palotába, és a király azt kérdezte:

– Hol jársz itt, ahol a madár se jár?

– Házasodni szeretnék, királyuram!

– Jól van. – mondta a király, és felvezette a lánya szobájába.

A királylány azt mondta, három próbát ki kell állnia. Az első próba az volt, hogy bújjon el úgy, hogy meg ne találja.

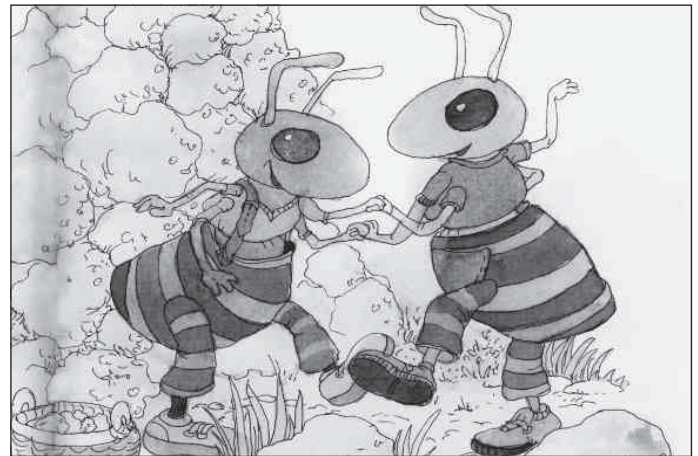
Jött az első manó, levitte a tó fenekére, de a lány megforgatta az üveggömbjét, és máris hívta a fiút a tó fenekéről.

Másnap a másik manó jött el, olyan ajándékot kellett hozniuk, ami maradandó. A fiú és a manó hoztak egy plüssmacit, de a királylány szétszedte.

Harmadnap a harmadik manó ment. A feladat az volt, hogy egy éjszaka alatt meg kellett enni egy kamra ételt és italt. A fiú nagyon elkeseredett, de este jött a felmentő sereg. A három manó elhozta az egész családját, és reggelre elfogyott minden.

A királyi család meglepődött, és még azt nap megtartották a menyegzőt, a három manót pedig sok pénzzel jutalmazták.

Aki nem hiszi, járjon utána.

II. helyezett a 4. évfolyamon

Oros Melitta 4.a

Gerzson hangya kalandjai

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy hangya, úgy hívták, hogy Gerzson.

Egyszer elhatározta, hogy elmegy meglátogatni a nővérét. Gyorsan összecsomagolt és elindult. Nagyon messze lakott a nővére, éppen a szomszéd erdőben. Ment-mendegélt, útközben azon tanakodott, hogy milyen ajándékot adjon, mert vendégségben úgy illik.

Ahogy ment, meglátott egy házat, az ablakában egy nagy tál epersüteményt. Le akart csípni egy darabot, de nem tudott, mert nagyon magas volt az ablak.

Meglátott egy kis rést a fa ajtón. Bement, mindenhol sütemény illatozott.

Egy nagyon öreg néni lakott ott a kis unokájával, vagyis nem is olyan kicsi, tizenhárom éves volt. Nagyon szeretett sütni a nagymamájának.

Meglátta a hangyát, de nem bántotta, mert nagyon kedves lány volt. Gondolta, hogy Gerzson, vagyis a hangya a süti miatt jött be.

Egy picit csípett a sütiből, és odaadta Gerzsonnak.

Gerzson boldogan futott a nővéréhez, mikor odaért bekopogott, de senki nem nyitott ajtót.

Benyitott, látta, hogy a nővére nagyon beteg. Odament hozzá, és megkérdezte, hogy miért fekszik az ágyban. Azt mondta azért, mert nagyon lázas.

Nagyon megsajnálta a nővérét. Adott először egy picit a sütiből, aztán egyre nagyobb, és egy perc sem telt el, máris jobban érezte magát.

Mert a süti varázssüti volt, mert az a kedves lány tündér volt.

A finn oktatás a világ élvonalában

A Péceli Magyar-Finn Baráti Kör 2006. november 10-i rendezvényén ezzel a címmel tartott előadást Kirsi Rantala a Finn nagykövetség kulturális titkára. Már 2005 tavaszán megismertük és megszerettük Őt finom, visszafogott egyénisége, hozzáértése és szerénysége miatt. Akkor a finn tárgyak szépségéről beszélt nekünk.

Érdeklődéssel vártuk, hogy a „finn csoda” közelebb kerüljön hozzánk, és megtudjuk azt, hogy milyen oktatási rendszerrel és hogyan ért el Finnország olyan gazdasági sikereket, jólétet és tekintélyt, ami miatt példaképpen emlegetik az Európai Unióban.

Vendégünk korrektül elmondta, hogy a finnországi oktatás ilyen pozitív megítélése, elsősorban egy nemzetközi diákértékelési program, az ún. PISA-vizsgálat eredményének köszönhetően került be a köztudatba. Hangsúlyozta azt, hogy bár a vizsgálat elég széles körű volt (olvasási, matematikai, problémamegoldó stb. képességeket vizsgált), **azonban nem a tantervi tartalomra, hanem a gyakorlati ismeretekre összpontosított.** Ugyanakkor sok helyen nem volt elég világos és egyértelmű ez a diákértékelési program, így **annak eredményeit nem szabad fenntartás nélkül elfogadni.**

Tény az, hogy a 2000-ben végzett nemzetközi vizsgálat eredményei alapján Finnországot, illetve a finn oktatást a világ élvonalába helyezte a média és a nagyközönség. Kirsi Rantala elmondta, hogy Finnország alapvetően nem a fent említett vizsgálat eredményeire és annak nemzetközi visszhangjára büszke, hanem azokra a tényekre, amelyeket a finn társadalomról és oktatásról úgymond „általánosságokban” elmondott. Néhány fontosabb gondolatot próbálok visszaidézni ezekből, melyek választ adhatnak nekünk a magyar oktatás nem túlzottan perspektivikus helyzetével kapcsolatos kérdéseinkre is.

– Alapvető sajátosság a finn társadalom egységessége, homogenitása. Ez azt jelenti, hogy nagyon kevés a bevándorló az országban, mindösszesen csak 36000 fő, és ez mindenképpen megkönnyíti az oktatás helyzetét, bármilyen szempontból is vizsgáljuk. Az országban három nyelvi kisebbség él, ezek a következők:

Svédek:	6,00%
Lappok:	0,03% ≈ 1700 fő
Romák:	0,18% ≈ 10000 fő

Mindháromnak, és az azokon belüli nyelvváltozatoknak (kb. 6-7 van ilyen) **biztosítva van az anyanyelvi oktatása, ha csak egy fő is kéri azt!**

– Megkönnyíti és egyben erősíti az oktatást Finnországban a **közös értékrend, melynek alapja az egyház!** A 80%-ban evangélikus és 1%-ban ortodox finn lakosság nem kéri számon az iskolák ún. semlegességét. A finn iskolák szinte kizárólag állami intézmények, melyekben **minden nap van áhítat!** (Megjegyzés: a liberális angol állami iskolákban is legalább hetente egyszer!) Kötelező a hittan, melyből érettségizni is lehet.

– A finn iskolákban **az óvodától az egyetemen át a doktori iskoláig ingyenes az oktatás!**

– Az általános iskolákban **ingyenes az étkezés és a tanszerekkel, tankönyvekkel való ellátás!** Ez nemcsak mostanában van így, mióta gazdagnak mondható Finnország, hanem **a háború előtt óta, a legszegényebb években is ingyen kapott meleg ételt a kisdiák Finnországban!** Látnivaló tehát, hogy az oktatás nemcsak „tehetség”, hanem stratégia, felfogás kérdése is! (Lehet, hogy főképpen az, ha pl. Klebelsberg Kunóra gondolunk!)

– Segíti a finn oktatást a hihetetlenül jó és jól szervezett könyvtárellátottság. (A Lappföldön is.)

– Büszkék a finnek arra, hogy náluk nincsen iskolaválasztási dilemma a tekintetben, hogy azonos típusú **iskolákban és iskolák között rendkívül nagy a kiegyenlítettség,** legyenek azok az ország bármely területén.

– Az általános iskolai oktatás legfontosabb célkitűzése, **az egyenlő esélyek biztosítása minden gyermek számára.** Ennek érdekében mindent megtesznek a tanulók iskolába szállításától kezdve az étkeztetésen át a korrepetálásig.

Sok érdekességet hallottunk a finn iskolarendszer struktúrájáról, pl. a fakultatíve választható 10. osztályról (ez plusz egy év ottmaradást jelent az általános iskolában), amely megkönnyíti a későn érő, problémás gyerekek pályaválasztását. Hallottunk még a különböző iskolatípusok célkitűzéseiről, az oktatás egészének tendenciáiról, és természetesen beszélt vendégünk a finn oktatás hibáiról, illetve hiányosságairól is.

– Nem elégedettek a finnek a tehetséggondozással, illetve a csoportokon belüli differenciált pedagógiai módszerek alkalmazásával.

– A magyar irodalmi oktatást sokkal jobbnak minősítette a finnél az előadó.

– Finnországban is baj van a szakoktatással.

– A finn iskolarendszer mobilitásán és átjárhatóságán is szükséges javítani stb. stb.

Tehát tenni- és javítanivaló is akad bőven, de nem félnek a jövőtől, hiszen a finn oktatás biztos alapja az ún. **finn társadalmi konszenzus.** Ez azt jelenti, hogy Finnországban bármely párt képes bármely párttal együtt dolgozni, kormányozni úgy, hogy **a nemzeti érdek nem sérül,** sőt a közös értékrend miatt magától értetődően érvényesül bármely szférában, így az oktatásban is, függetlenül a regnáló kormány összetételétől.

Sok pedagógus hallgatta az előadást, noha hiányoztak a Krakkóban kiránduló rádays tanárok. Köszönjük a helyet a gimnáziumnak, és Barcsi Tamás oktatástechnikus segítségét. Következő találkozásunk december 8-án 17 órakor lesz a Rádaykastélyban. A tavaly megkezdett rokonnépek témakörének 2. előadása következik. Dr. Salánki Zsuzsa nyelvész, egyetemi tanársegéd és munkatársai (a Szegedi Tudományegyetem udmurt lektora, az ELTE udmurt doktorandusza, valamint a Balassi Intézet két udmurt hallgatója) közreműködésével. A Volga-menti udmurtok vagy votjákok életéről, megmaradásának esélyeiről tartanak vetített képes előadást. Mire a kedves olvasó ezeket a sorokat olvassa, már a fenti rendezvény után leszünk. Miután csak a jövő évben találkozunk, ezúton kívánunk minden kedves finn-barátnak, érdeklődőnek és olvasónak szép karácsonyi ünnepeket és újévet!

a Péceli Magyar-Finn baráti Kör nevében:
Lestyán Péterné

Meghívó

Az ESE hagyományos karácsonyi ünnepe 2006. december 29-én (pénteken) 15 órai kezdettel Isaszegen, az Alemány Erzsébet Segítő Házban lesz, melyre szeretettel várja tagjait, munkatársait és barátait:

az ESE közössége

Határon átívelő összefogás a fogyatékosokért

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) 17 éves működése alatt már sokszor került kapcsolatba szociális területen tevékenykedő civil szervezetekkel. A találkozásokból már számtalanszor hozszabb együttműködés, személyes barátság szövődött.

Közel egy évvel ezelőtt egy találkozással kezdődött ez a történet is. Váradi Etelka és Némethy Mária részt vettek egy konferencián. Aztán Etelka látogatást tett az isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Házunkban. Megfogta, amit intézményeinkben személyesen tapasztalt, és a Vajdaságba hazatérve beszámolt róla a magyarkanizsai Együtt Veled Értük az értelmi és testi fogyatékosok érdekeit védő és segítő egyesület tagjainak.

Majd hamarosan, 2006. április 4-én a szervezet tagjai és ellátottai is eljöttek Isaszegre, amiről lapunk májusi számában számoltunk be. A közösen töltött nap megható perceire mindannyian szívesen emlékezünk.

Ezek a szép pillanatok jutottak először eszembe, amikor Váradi Etelka levele megérkezett október elején:

„Egyesületünk 2006. november 11-re tervez egy programot, előadást a Magyarországon különböző lehetőségekkel működő lakóotthonok, lakóházak bemutatásáról egyesületi tagjainknak, a Vajdaságban hasonló célokkal működő szervezetek képviselőinek és minden érdeklődőnek.

Egyesületünk képviselőire, az isaszegi ESE Alemany Erzsébet Segítő Házat meglátogató fiataljainkra mély benyomást tett az idén tavasszal tett kirándulás Isaszegen, a kedves fogadtatás és az ott látottak.

Tisztelettel meghívjuk Némethy Máriát és segítőit, vegyenek részt ezen a találkozón, és felkérjük, hogy mutassák be az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házat és működését.

Szerbiában most kezdődik el egy folyamat, melyben forszírozzák a nagy intézmények leépítését, és kis lakóközösségek, lakóotthonok kialakítását szorgalmazzák.

Minden bemutatott lehetőség, tapasztalat segítségünkre válik,

elindításánál, ha meghallgatjuk azokat, akik már gyakorlatot szereztek hasonló területen.

Izzgatottan, várakozással indultunk november 11-én reggel Magyarkanizsára. A határon gyorsan átértünk, és az áttekinthetően megrajzolt térkép segítségével könnyen rátaláltunk a rendezvény helyszínére, a Jovan Jovanovic Zmaj Általános Iskola gyönyörű, impozáns épületére.

Az egyesület elnöke, Váradi Etelka és helyettese, Kriska Edit fogadott bennünket. Néhány üdvözlő mondat után az érkezők közt ismerősöket fedeztünk fel, akikkel tavasszal már Isaszegen találkoztunk. Élénk beszélgetéssel telt a gyülekező. Olyan sok téma szóba került, nem is jutott mindenre idő.

A konferencia a szervezők köszöntőjével kezdődött, majd Zoran Saveski, a vajdasági segélyszervezetek elnöke kapott szót, aki összefoglalta a hasonló témában Szabadkán megtartott rendezvényen elhangzott fontosabb információkat.

Majd Némethy Mária, az ESE elnöke számolt be arról a sokrétű tevékenységről, ami a szervezet péceli és isaszegi intézményeiben folyik. Részletesen beszélt a 17 évvel ezelőtti kezdeti lépésekről, a szociális intézmények megnyitásáról, a kialakításukhoz, a működtetésükhöz szükséges források megteremtésének módjáról. Az Alemany Erzsébet Segítő Ház Fogyatékosok Integrált Intézményének vezetője, Schrancz Katalin a fogyatékkal élők ellátásában végzett munkáról adott részletes tájékoztatást.

Az előadások után záporoztak a kérdések. A megjelentek minden részletről még többet szerettek volna megtudni. Ugyancsak érdeklődéssel követték a konferencia résztvevői az ásothalmi és a szegedi lakóotthonok tevékenységéről szóló ismertetőket.

A civil szervezetek magyar és szerb anyanyelvű képviselőinek nagy segítséget nyújtottak a tolmácsok. Munkájuk nélkülözhetetlen volt, hisz másként nem tudtuk volna a nyelvi akadályokat áthidalni. A gondolatokban azonban teljesen egyek voltunk: a fogyatékkal élők életét jobbítani kell.

A kávészünetben az eszmecsere folytatódott tovább. Nálatok ki finanszírozza? Ti hogyan csináljátok? Természetesen az idő rövidsége miatt nem jutott idő mindent alaposan megbeszélni. Bízunk benne, hogy a jövőben lesz alkalmunk folytatni a beszélgetést, a konferencia résztvevői elfogadják meghívásunkat, és az isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Házunkba ellátogatva személyesen is tanulmányozhatják a fogyatékkal élők mindennapjait.

Apróné Orosz Margit

hiszen gyermekeink maholnap komoly felnőttek, idősebbek lesznek. Fontos számukra és számunkra is, hogy biztonságban, szeretetben, megfelelő körülmények között töltsék el életük jelentős részét.”

Természetesen elfogadtuk a meghívást, hisz az elmúlt 17 év alatt megtapasztaltuk, milyen sokat segít egy új intézmény

Egy éve kezdődött...

Bizonyára sokak lelkében ébred kellemes emlék, amikor visszagondol Pitti Katalin operaénekesnő és Sándor Szabolcs karnagy 2005. november 25-én a Ráday-kastélyban tartott koncertjére. Az ESE és a FÉNY-ESE Alapítvány által szervezett jótékony est csodálatos élmény volt a közönség számára.

A gálaest bevételét, 1.000.000 forintot az árvízkárokat szenvedett székelyudvarhelyi 2. számú óvoda Szombatfalvi Gyermekéért Egyesületének számlájára 2005. december 14-én utalta át alapítványunk.

Hogy az összeget miként használták fel az óvoda kicsinyei érdekében, arról örömmel értesültünk Sztojka Veronika óvodavezető és Nagy Judith, az egyesület elnöke beszámolójából, ami 2006 novemberében érkezett meg.

Köszönjük az igen részletes beszámolót! Köszönjük a körültekintő gondosságot a Szombatfalvi Gyermekéért Egyesület és a 2. számú óvoda vezetőinek, munkatársainak, tagjainak! Egyesületünk (Pécel, Pihenő u. 2.) székhelyén az érdeklődők személyesen is megtekinthetik az iratokat.

**SZOMBATFALVI GYERMEKEKÉRT EGYESÜLET
ASOCIATIA PENTRIJ COPIJ DIN SAMBATESTI
Odorhciu Secuiese, Str. Wesselényi Miklós Nr. 15, Jud. Har
Tel/fax: 0266-212344**

Az Egymást Segítő Egyesület Elnökségének Kedves barátaink!

Mert hiszen úgy érezzük mindannyian, a napközink munkaközössége, szülők és gyerekek, hogy joggal nevezhetjük barátainknak azokat, akik ezekben a nehéz időkben emberbaráti szeretetből, segítőkészségből jelesre vizsgáltak. Hiszen az anya-

giakon túl az esett a legjobban, hogy az együvé tartozást, a sorsközösséget éreztük szándékukban, cselekedetükben.

És most a tényállás:

2005. december 16-án az egyesületünk számlájára érkezett 1 000 000 Ft adomány az árvízkárosult 2-es számú napközi segítségére, melyet az Egymást Segítő Egyesület és a FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány jótékonyági gálaestjén gyűjtöttek össze. 2006 május 11-én átváltottuk a forintot új lejre, a hivatalos licitárfolyam 0,012900 szerint, így jutottunk 12900,00 RON birtokába.

A karácsony és a téli szünet közbesése miatt az egyesületünk első félévi vezetótanácsi ülését 2006. január 18-án tartottuk meg, melyen megbeszéltük, hogy mire fogjuk felhasználni az árvízsegélyből kapott pénzt. Ezen a megbeszélésen részt vett a napközi igazgatónöje, valamint az óvónők és az egyesület vezetősége.

A megbeszélt és eltervezett célok megvalósítása érdekében árajánlatokat kértünk különböző cégektől, hogy a legelőnyösebb áron tudjunk megvásárolni jó minőségű termékeket. Az árajánlatok összesítése után döntöttük el, hogy mire használjuk fel a teljes összeget.

A munkálatokat a nyári szünetben, július 15. és szeptember 15. között végeztettük, hogy ne akadályozza az oktató-nevelő tevékenységet.

A termopan ablakokat már májusban egy összegben kifizettük, hogy kedvezményt kaphassunk.

Ennek a TVA (ÁFA) értékét (1405,04 RON) júliusban visszaigényeltük (ezért költöttünk többet).

A napközink épülete 1923-as évben épült egy útkeresztezédsben. Ablakaink nem zártak jól, és bár saját hőközponttal rendelkező fűtési rendszerünk van, mégsem volt elég meleg az épületben. A termopan ablakokkal és a termofejes csapokkal, mellyel tudjuk a hőt szabályozni, megoldódtak a fűtésproblémáink. Ugyanakkor az utca zaját is nagy mértékben megszüri, így biztosítani tudjuk gyermekeink nyugalmát is a délutáni alváshoz. Az Önök hozzájárulásával biztonságos, barátságos környezetet alakíthatunk ki a szombatfalvi gyerekeknek, akik jól érzik magukat óvodánkban.

A gyerekek játékaik gazdagítását szolgálja az udvari játszótér kibővítése az új lengőpadlóval, a járókő lerakásával, melyet a fillagória körül alakítottunk ki. A fillagóriát a szombatfalvi református egyház segítségével építettük. Az udvari játszótér rendbetételében és felszerelésében részt vett a helyi tanács, a szombatfalvi 2-es sz. református egyház és Önök által az Egymást Segítő Egyesület meg a szülői közösség. A nyár folyamán homokot, földet hozattunk az udvarra, és bevetettük fűmaggal, így ősszel már kellemes, esztétikus környezetben fogadhattuk kis óvodásainkat.

A keverőcsapok kicserélését a fürdőszobában és a konyhában az

indokolta, hogy a régi csapok már nem zártak, és sok víz elfolyt fölöslegesen. Most az új csapokkal csökkenteni tudjuk az elfolyt víz mennyiségét, így a fenntartási költségeket is. Nem elhanyagolható az a tény sem, hogy a gyerekek könnyebben tudják

kezelné. Jelenleg folyamatban van 735,35 RON TVA (ÁFA) visszaigénylése (járókő, lengőpadló, keverőcsap, termofejes csap és a meszelés árának TVA-jából tevődik össze).

A megmaradt pénz és a fenti ÁFA összege fedezi a gyermekek számára megrendelt ágynemű árát, melyet akkor fogunk kifizetni, amikor a számlánkra a pénzügy átutalja a visszaigényelt összeget.

Mellékeljük a számlák összesítőjét, mely tükrözi, hogy mire költöttük el a teljes összeget, ugyanakkor a számlák másolatát és a kifizetést bizonyító banki kivonatokat másolatát.

Mindezek megvalósítása az Önök segítségével nélkül nem jöhetett volna létre, ezért mi is igyekeztünk gazdaságosan és hatékonyan felhasználni a ránk bízott összeget. Elnézésüket kérjük, hogy késtünk az elszámolással, de hogy teljes képet tudjunk mutatni, szükséges volt a hosszadalmas ÁFA-visszaigénylési procedúrát végigjárni.

A 2-es számú napköziotthon és a Szombatfalvi Gyermekekért Egyesület közössége hálás köszönetét fejezi ki az Egymást Segítő Egyesület és a FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány munkaközösségének, ugyanakkor Pitti Katalin Liszt- és Déryné-díjas operaénekesnőnek önzetlen segítségükért.

Székelyudvarhely, 2006. október 23.

*Tisztelettel: Sztojka Veronika óvodavezető
Nagy Judith elnök*

Katalin-nap Pitti Katalinnal

Az ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának tagjai meglepetésére Katalin-nap alkalmából klubunk névadóját, Pitti Katalin Liszt- és Déryné-díjas operaénekesnőt hívtuk november 28-án klubunkba. Temérdek elfoglaltsága ellenére a művésznő elfogadta meghívásunkat, megörvendeztetett bennünket jelenlétével. Külön megtiszteltetés volt számunkra, hogy Sándor Szabolcs, az Operaház karnagya is eljött vele.

Izgatottan teltek a várakozás percei, majd a művészek beléptek a klubba. A felcsattanó vastapsban benne volt az öröm és a szeretet.

Rövid köszöntő mondatok után Katikánk műsora következett. A virágénekek, a „Rózsák, viruló kis rózsák” című operett részlet, az „Ave Maria” elbűvölte a nagyszámú közönséget. Hisz nagyon sokan összegyűltünk ezen a napon. A klubtagokon és a munkatársakon kívül vendégeink is voltak szép számmal a Bacsoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthonból. Érkeztek idősek és fiatalok az isaszegi Alemány Erzsébet Segítő Házból, valamint a rákoscsabai nyugdíjas klubból. Alig fértünk a teremben.

Katikánk a csodálatos énekek közben szavalt, mesélt. Megosztotta velünk egy szép emlékét is, amit csodaként élt meg nemrégiben Csíksomlyón. Egyik előadás után első ránézésre egy kereszt alakú cseresznyefa ágat tettek a vállára az ott élők szeretetük, tiszteletük jeléül. Mikor kezébe vette az ajándékot és megfordította, az ágban az élő, feltámadt krisztust látta belefárgva. A helybéli plébános ezt a keresztet megáldotta, azóta Katika mindenholá elviszi magával, nekünk is bemutatta.

Az előadás végén a közönséget átölelve énekelte a „Benedictust”, és közben mindannyiunk lelkét eltöltötte szívből jövő kedvessége, szeretete. A felemelő érzés némelyek lelkébe meghatottságot, mások szemébe könnyeket csalt.

Köszönjük szeretett Katikánknak, hogy itt volt, hangjával ezúttal is elkápráztatott bennünket. Dalaival színt varázsolt minden napjainkba, erőt nyújtott a kollégáknak segítő munkájukhoz. Fényt hozott életünkbe, örömet a lelkünkbe. Mindig szeretettel gondolunk Rá és Sándor Szabolcs művész úrra. Isten áldását kérjük életükre.

*Parajdi Olga
Képes beszámoló a hátsó borítón!*

Lételeme: segíteni a rászorulókon!

Fabini Henrik István

Fabini-koncert... Fabini Alapítvány... Napok óta próbálok visszaemlékezni az első találkozásra ezzel a névvel. Bevallom őszintén, az első Fabini-koncert, amire konkrétan emlékszem, 2004 tavaszán Érdi Tamásé volt itt a Ráday-kastélyban. Gyakorlatilag azóta figyelek oda az alapítvány nevére, programjaira. Fabini Henrik Istvánnal már hosszú ideje beszélgettem telefonon, váltottunk levelet az interneten, de személyesen néhány hónapja találkoztunk először. Az első telefonbeszélgetés után valahogy a világ legtermészetesebb dolgának éreztem, hogy az udvarias, szimpatikus hang tulajdonosának és az általa megismert alapítványnak segítsék a magam módján. A személyes találkozás, ismeretség ebben csak megerősített.

Ahhoz, hogy igazán hathatósan tudjunk segíteni, ismernünk kell, hogy valójában kinek, milyen cél érdekében tesszük. Meggyőződésem, hogy a leghitelesebb eligazítást attól kell kérni, aki a legpontosabb válaszokat tudja adni. Ebben számomra Fabini Henrik István a legilletékesebb személy, tehát Őt kérdeztem.

Fabini Teofil János 1751-1847

– *Megfogalmazná nekünk, hogy valójában ki volt, mit illenék tudunk Fabini Teofil Jánosról? Miért éppen Őt választották az alapítvány névadójának?*

– Gratulálok. Tudja, hogy nehéz engem szóra bírni, így hát gondosan, és meggyőződésem, hogy tudatosan egy nagyon ravasz kérdéssel kezdte.

Fabini Teofil Jánosról valóban keveset tudnak az emberek, már akik egyáltalán hallottak róla. Az erdélyi szász családban harmadik gyermekként született fiú orvosi tanulmányai befejeztével Bécsben tanulta a szemészetet Beer tanítványaként. 1816-ban megvédte disszertációját, és emiatt szemész „ordináriussá” egy évvel előbb nevezték ki, mint tanítómesterét. A pesti egyetemen, a sebésztől és szülészettől elsőként különváló szemészeti tanszék vezetésével 1817-ben bízták meg. 1838/39-ben az orvosi kar dékánja, 1845/46-ban az egyetem rektora. Harminc évig, haláláig állt a tanszék élén, és minden erejét és tudását a szemészet önálló tudományággá fejlesztésének szentelte. Tudós kollégái „a magyar szemészet atyjának” nevezik.

Azt mindenki tudja, hogy Semmelweis Ignác „az anyák megmentője”, azt tudja-e a hétköznapi ember, hogy Fabini Teofil János „a magyar szemészet atyja”? Nem, pedig az ő tankönyvéből – melyet több nyelvre lefordítottak – tanítottak Németországban, Olaszországban, Hollandiában és természetesen a Monarchiában.

Méltánytalanul felejtették el őt, ezen próbálunk változtatni. Tettük ezt akkor, amikor emléktáblát helyeztünk el Budapesten a Zrínyi u. 9. számú házban – melyet Hild József épített számára –, és amikor az Alapítvány névadójául választottuk.

– *A névazonosság múltba nyúló családi kapcsolatra enged következtetni.*

– Valóban létezik családi kapcsolat, Fabini Teofil János testvére volt az én közvetlen felmenőm.

– *Egyáltalán hogy épül fel egy ilyen alapítvány? Mikor kezdték? Honnan indultak?*

– Én azt hiszem, egy alapítvány szervezetét, felépítését a „nagysága”, működését pedig a vonatkozó törvények és egyéb jogszabályok határozzák meg. A többi kérdést talán fordított sorrendben célszerű megválaszolni.

Sümegeen élt és dolgozott egy szemész főorvos, Dr. Angyaláti Enikő, aki már 15 évvel ezelőtt azon fáradozott, hogy a

sümegei püspöki palotában létrejöjjön egy kántorképző a vak gyerekeknek. (Itt jelent meg a zene!) Ez akkor sajnos nem valósult meg számos akadály miatt. Később, amikor e szándék a tudomásomra jutott, elhatároztam, hogy ezt a nemes és egyben nagyszerű gondolatot támogatom, és mint már korábban is említettem, így valamiféle emléket állíthatok Fabini Teofil Jánosnak az Alapítvány létrehozásával. Ez az időpont egyébként véletlenül a névadó halálának 150. évfordulójára esett, az Alapítvány 1997-ben jött létre. Jövőre jubilálunk, ha megéljük. – *Természetesen megpróbáltam minél több adatot, információt elolvasni, megkeresni munkájukról. Azt tapasztaltam, hogy tevékenységük rendkívül sokrétű, nagyon sok irányú, de mindenhol a segítőkészség, a vak és gyengénlátó fiatalok segítése a céljuk. Ugyanakkor azt is tudom, hogy gyakorlatilag minden az Ön kezében összpontosul. Vannak azért ebben a sok szálon futó tevékenységben munkatársai?*

– Valóban, az Alapítvány tevékenysége igen sokrétű, de egy célt szolgál – ahogy Ön is mondja – a vak, gyengénlátó és szembeteg gyermekek és fiatalok segítése. Természetes, hogy nem mindenkinek ugyanolyan segítségre van szüksége, és a segítség akkor hatékony, ha az igényekhez igazodik, azokat szolgálja, nem pedig egy-egy erőltetett meghirdetett program szívtelen végrehajtását.

Ha van rá mód, egy példát mondanék. Van egy programunk, ez persze nem erőltetett, mert valós igényt elégít ki, és amelyik klinika nem kívánt részt venni benne – volt ilyen –, azt kihagytuk. E program során a nagyobb gyermekszemészeti rendelőket egy olyan berendezéssel látjuk el, mely az ifjú páciensek „szemészeti állapotát” kíséri figyelemmel, és megbízhatóan, gyorsan dokumentálja. Nagy öröm egy ilyen berendezést átadni, képzelje el, hány gyereknek segítünk ezzel, ha közvetve is.

De talán még ennél is nagyobb boldogság volt, amikor egy vidéki családsegítő szolgálat telefonos megkeresésére, egy majorban élő gyereknek szemüveget vettünk, hogy iskolába tudjon járni. A fiú még a buszhoz sem tudott kimenni nélküle. Ha jól emlékszem, 7-8 gyerek van a családban (a szemüveg pedig törékeny).

Lehetőségeink szerint a gyermekszemészek szakmai továbbképzését támogatjuk, egy szakirányú CD-t is kiadtunk a Magyar Gyermekszemészek és Stabologusok Társasága kérésére.

– *Olvastam pályázati felhívásokat, melyekkel a fiataloknak igyekeznek segítséget kínálni a továbbtanulásukhoz. Tudom, hogy fiatal művészek közönség előtti fellépéséhez teremtenek lehetőséget. Csak én érzem úgy, hogy valami különös kötődés kapcsolja ezt a munkát a fentiekén túl a zenéhez is?*

– Igen, a TÖD, tanulmányi ösztöndíj. Amikor az Alapítvány megkezdte működését, különböző szakmai szervezetek segítségével felmértük, hogy mire van ténylegesen szükség. 14 éves korig az állam példamutatóan gondoskodik a vak és gyengénlátó gyerekekről.

A középiskolások és a felsőoktatásban részt vevők integrált képzésben tanulnak, gyakorlatilag támogatás nélkül.

A feladat tehát adott volt. Már nyolcadik alkalommal, évente 5-7 ösztöndíjat tudunk adni. „Tudunk adni”! Itt álljunk meg egy pillanatra! Nagyon fontos tudni, hogy nem mi adjuk, hanem az Alapítványt támogató magánszemélyek, gazdasági társaságok. Itt is köszönet érte. Az ösztöndíjon kívül szakképzést és nyelvtanfolyamot is szoktunk támogatni, sőt pályakezdéshez már fazekaskorongót is kapott pályázó.

Azt hiszem most értünk a zenéhez. Volt egy pályázat, melyben a támogatást a pályázó hárfatanuláshoz kérte. Az Alapítvány egy hárfát bérelt a részére több éven át, és akkor merült fel a gondolat, hogy a fiatalember bemutassa, mit tanult a négy év alatt. Ebből az ötletből született az első „EGYÜTT” hangverseny a Zeneakadémia nagytermében 2003 februárjában.

– *Minden koncerten ott van személyesen. A Nádor teremben ugyanúgy, ahogy a rádió Márványtermében tartott koncerteken vagy akár Pécelen a Ráday-kastélyban is. A jegyek és a plakátok szétosztását is Ön végzi, ha az alapítvány számát tárcsázom, Ön veszi fel a telefont... Odahaza szép nagy család várja. Hogy tudja megosztani idejét, energiáját ennyi önként vállalt munka és a család között?*

– A helyszíneket még kiegészíthetnénk a keszthelyi, nádasladányi és fehérvárcsurgói kastélyokkal éppen úgy, mint a különböző templomokkal és művelődési házakkal. A plakátokat, szórólapokat és jegyeket pedig egyszerűen takarékosági okokból készítem én magam, de azért ehhez kapok némi segítséget.

Az első „Együtt” koncerten Erdi Tamás és Bogányi Gergely

Mindig annyit vállalom, amennyit tisztességesen meg tudok csinálni, mert valóban, otthon is vár rám majdnem minden nap a „szolgálat”. Kilenc unokámat kb. tizenötfelé kell vinnem. Zongora-, trombita-, fuvola-, tornaóra, matematika tehetséggondozás, tenisz és hetente ötször úszóedzés, majd a hétvégeken verseny, Szombathelytől Nyíregyházáig. Örömmel teszem, örömet okoz. – *Néhány hét múlva karácsony. Lesz-e olyan programjuk,*

amire érdemes lenne már most felhívni az olvasók figyelmét? Készülnek-e valamilyen kifejezetten karácsonyi hangulatú koncerttel?

– Ha december, akkor Aranyharang. Kárászy Szilvia zongoraművész hasonló jellegű alapítványa minden év decemberében odaítéli az Aranyharang díjat, melyet ünnepélyes keretek közt adnak át, idén december 14-én a Művészetek Palotájában. Ezúton szeretettel meghívom Önt és természetesen a kedves Olvasókat erre a koncerttel egybekötött díjátadásra. Egy kis titkot elárulok, az előadáson fellép az UNGARIA zongoranégyes, mely tavaly Japánban a fogyatékosok első zongoraversenyén aranyérmet nyert. A négy vak zongoristát a Ráday-kastély közönsége már ismeri. (Megj.: az UNGARIA zongoranégyest a közelmúltban a péceliek a Pont Tv műsorában is láthatták.) Ez az esemény számunkra ugyanolyan fontos, mintha a sajátunk lenne, mert **nem az a cél, hogy rivalizáljunk más alapítványokkal, hanem hogy közösen tegyünk a rászorulóért.**

Bevallom őszintén a beszélgetés kezdeményezésekor az igazi célokom az volt, hogy bemutassam Önöknek azt az embert, aki egy önzetlen, szép és nemes cél érdekében minden erejét beleadva dolgozik, szervez, intéz, ha kell plakátot, ha arra van szükség, koncertjegyeket készít és kézbesít. A szó legszébb és legmélyebb értelmében, nemcsak a hátán viszi, hanem teljes mértékben a szívén viseli a vak és gyengénlátó fiatalok sorsát. Bemutatni és büszkén megmutatni, hogy létezik ilyen. A büszkeségnek jelentős alapja van, hiszen az Alapítvány ajándékként a Szívárvány Óvoda már használja a látásjavító eszközöket (játékokat), a „Zenés esték a Ráday-kastélyban” c. koncertsorozattal pedig kisvárosunk kulturális életét emeli, igényesebbé teszi.

A fenti beszélgetésből megismerhettük a Fabini Teofil János Alapítvány életét, feladatait, azonban lényegesen kevesebbet sikerült megtudnunk Fabini Henrikről, aki mindennek „mozgatórugója”. Ő nem szeret közönség elé állni, nem szereti, ha a személyével foglalkoznak, csak egyszerűen végzi a dolgát, amit felvállalt.

Kedves Fabini Henrik István! Tudom, meggyőződtem róla személyesen is, hogy munkája a koncertek utáni vastappsal közel sem ér véget, hiszen ha arra van szükség, a fellépő művészeket is Ön szállítja. Ezeknek a fiataloknak a támogatása nem ér véget a színpadra jutás segítségével, hanem figyelemmel kíséri további életüket is.

Őszinte tisztelettel hajtok fejet magam és a velem együtt gondolkodó barátaimmal együtt elhivatottsága, önzetlen és fáradhatatlan segítőkészsége előtt. Kívánom, hogy még nagyon sok olyan művészt kapjunk a magyar zenei életben, akiknek Ön segítette első lépéseit.

Köszönöm a beszélgetést!

Csontos Tamásné

Megújul az ESE Híradó és Szerkesztőbizottsága!

Szeretettel várjuk 2007. január 15-én 15 órakor a Pécelen és Isaszegen lakó profi és amatőr újságírókat egy közös kistérségi szerkesztőségi ülésre az ESE Szociális Központ Teréz úja termébe, Pécelre.

Lapunk megújulásához ötleteket várunk.

Kérdéseit, javaslatait az ese@vnet.hu e-mail címen, vagy 2119 Pécel, Pihenő u. 2. postacímen várja főszerkesztőnk, Apróné Orosz Margit.

A FÉNY-ESE Alapítvány életéből

Az Egymást Segítő Egyesület 17 éves tevékenysége nyomán létrejött ESE-modell a szociális gondoskodás, a védett foglalkoztatás és a felnőttképzés egységét valósítja meg. E három tevékenység külön-külön és komplexen is a társadalom leghátrányosabb helyzetű rétegeinek felemelését szolgálja.

Az ESE által 1995-ben megalapított FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány ezt a misszióként is felfogható célt az oktatás-képzés eszközeivel valósítja meg. Emberek, családok életét változtathatja meg a tanulás, a tudás révén szerzett, stabil megélhetést biztosító munkahely. Képzéseink a résztvevők számára olyan ismeretek szerzésére nyújtanak lehetőséget, melyeket igen könnyen és sokoldalúan kamatoztathatnak a gyakorlati életben és a munkaerőpiacon egyaránt.

A FÉNY-ESE Alapítvány életében a tavalyi évben minőségi változás következett be: 2005 decemberében a Nemzeti Felnőttképzési Intézet akkreditálta a szervezetet, így fennállása 10. évében akkreditált Felnőttképzési Intézményt hozott létre. Ez a változás olyan új lehetőségeket nyitott meg, melyek révén az oktatás még erősebbé, hangsúlyosabbá válhat az ESE-modellben.

Érdemes visszatekinteni az alapítvány elmúlt egy évi munkájára, hisz az indított képzéseket és az azokon részt vevő tanulók számát tekintve a 2006-os év valóban minőségi előrelépést jelentett a FÉNY-ESE Alapítvány életében.

Az alapítvány fő profilját a szociális képzések alkotják, nem véletlenül: az alapító egyesület gondozás, ápolás terén szerzett majd két évtizedes tudása és tapasztalata mindenképpen érdemes arra, hogy azt másokkal is megosszuk. 2006 márciusában és októberében „Haldokló betegek testi-lelki ápolása, gondozása szociális intézményekben” címmel 40 óras akkreditált pontszerző szociális képzést tartottunk. Márciusban 18, októberben 22 olyan szakember vett részt az előadásokon, akik nap mint nap találkoznak az élet végén lévő embertársaikkal és azok hozzátartozóival. A nagy érdeklődés kísérte képzéseken természetesen nemcsak az ESE dolgozói, hanem a környező települések (Gödöllő, Veresegyház, Mende, Valkó, Gyömrő, Süllyás, Tura) szociális intézményeinek dolgozói is megtisztelték intézményünket jelenlétükkel.

Akkreditált Felnőttképzési Intézményünk nagy szerepet kapott az Európai Unió által finanszírozott HEFOP-4.2.1 pályázat oktatási szakaszának végrehajtásában. A „Társadalmi befogadást támogató szolgál-

tatások infrastrukturális fejlesztése” című pályázat keretében 2005. decemberében és 2006 márciusában 50 órás szociális szakmai képzést tartottunk az ESE-ben dolgozó szakembereknek, akik fogyatékkal élő fiatalok gondozásával, fejlesztésével foglalkoznak. 2006. márciusa és júniusa között 160 órás szakmai betanító képzést szerveztünk azoknak a hátrányos helyzetű (fogyatékkal élő, csökkent munkaképességű) embereknek, akik a HEFOP pályázat keretében jutottak stabil megélhetést biztosító munkahelyhez a VÉDESE Kht.-ban. A 110 óra elméletből és 50 óra gyakorlatból álló képzésen 2 fő takarító, 2 fő higiéniai munkatárs, 2 fő konyhai kisegítő és 2 fő parkgondozó betanítására került sor.

Fontos, a szervezet missziójával összecsengő tréninget tartottunk azoknak a fogyatékkal élő fiataloknak, akik az isaszegi Fogyatékosok Integrált Intézményének Lakóotthonában laknak vagy Nappali Intézményébe járnak és a VÉDESE Kht.-nál kaptak 4-6 órás munkát. A 14 fiatalnak 3 napos kommunikációs és motivációs tréninget tartottunk, melynek célja a személyiség megerősítése, az emberi kapcsolat szorosabbra fűzése volt.

A Felnőttképzési Intézmény fontos szerepet játszott a Nemzeti Civil Alapprogramhoz (NCA) benyújtott „Meglévő Civil Érdekképviselői Szövetség (CÉSZ) újjászervezése” című pályázat oktatási szakaszának végrehajtásában. A pályázat a gödöllői kistérség civil szervezeteinek összefogását hivatott újjászervezni és megerősíteni. Oktatóink 2006 áprilisában és májusában összesen 8 napos önismereti és képességfejlesztő tréninget, pályázatírási- és végrehajtási ismereteket, non-profit marketing- és kommunikációs ismereteket és PR ismereteket oktattak a kistérségből érkező civil szervezetek képviselőinek. A résztvevők többsége nemrég alakult vagy mostanában induló civil szervezettől érkezett, így a képzéssorozat végén sok új ismerettel gazdagodva térhetett haza.

A FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány Akkreditált Felnőttképzési Intézményének idén a legnagyobb kihívást két olyan OFA pályázatban való közreműködés jelentette, melynek programjairól az ESE Híradó hűségese olvasói már többször értesülhettek.

„Az ESE stratégiai jövője emberekben elbeszélve” címmel az ESE, „Integrálás a rehabilitációban” címmel pedig a VÉDESE Kht. nyújtott be pályázatot az Országos Foglalkoztatási Közalapítványhoz (OFA) non-profit szervezetek humánerőforrás fejlesztésének támogatására. A két nyertes

pályázat végrehajtásában jelentős szerepet kapott a FÉNY-ESE oktatási csoportja. Olyan tanfolyamok és tréningek megszervezésére és megtartására kapott megbízást, melyek nagyban hozzájárulnak a péceli és isaszegi intézményekben dolgozó munkatársak elméleti és gyakorlati tudásának gyarapításához, így közvetve a szociális szolgáltatások minőségének javításához.

A projektben a következő képzések szerepelnek:

2006. nyarán 15 fővel elindult a 400 órás, akkreditált „Szociálisintézményiségd-gondozó” tanfolyam, ahol a péceli Bacsoni István Rehabilitációs- és Ápolóotthonban valamint az isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Ház Ápoló Otthonában dolgozó szakképesítés nélküli munkatársak tehettek szert a gondozás és ápolás elméleti és gyakorlati ismereteire.

2006. őszén indult a 150 órás „Számítástechnikai alap- és speciális programismeretek” című kiscsoportos intenzív tanfolyamunk az ESE és VÉDESE dolgozóinak. Az oktatás egy minden igényt kielégítő, 6 számítógéppel, projektorral, hordozható számítógéppel, internet hozzáféréssel felszerelt oktatótermünkben zajlik Isaszegen. Oktatóink, Lénárt Péter és Kis Tibor nagy lelkesedéssel oktatják dolgozóinkat, akik szintén szívesen járnak a számítógépes iskolába. A projekt végéig, 2008 márciusáig előreláthatóan 60 munkatársunk nyer így betekintést a számítástechnika világába.

Október elején sikerrel tartottuk meg 20 munkatársnak a csapatépítés tréninget – karöltve a Civil Társadalom Fejlődéséért Alapítvánnyal. A játékos feladatok mindmind a munkatársak közötti kapcsolatok erősítését szolgálták.

A csapatépítés tréninget követően – szintén a CTF Alapítvánnyal együtt – került sor az egységvezetők motivációs-kommunikációs tréningjének megtartására. A tréningeken a szervezetek vezető pozícióban lévő munkatársai vettek részt, akik ismereteket és megerősítést kaptak személyiségükkel és szervezeten belüli munkájukkal kapcsolatban.

Az idősek és fogyatékkal élők gondozását és ápolását végző munkatársak lelki segítségét szolgálja a szintén az OFA projekt keretében szervezett szupervízió. 20 munkatársunk vesz részt ezen a konfliktusokat és feszültségeket oldó tréningen.

Az ESE-VÉDESE intézményeinek, szervezeteinek hozzáértő irányítását szolgálja a 200 órás „Non-profit szervezetfejlesztés” című tanfolyam. Ennek keretében a FÉNY-ESE oktatói és

Melegné Nagy Zsuzsa, Cserepes Tímea, Pulay Éva, Bilász Jánosné, Scheffer Éva

vendég előadók ismertetik a non-profit szervezetek felépítésével, létrehozásával, fenntartásával, működtetésével kapcsolatos legfontosabb elméleti ismereteket, majd ezeket helyzetgyakorlatok révén a gyakorlatban is megtaníjtuk alkalmazni.

Mindkét projekt 2008 márciusában ér véget, tehát az előttünk álló másfél év folyamatos kihívást jelent oktatási csoportunknak. A projekt keretében 2007-ben is folytatjuk a segédgondozói, a számítástechnikai tanfolyamot, a non-profit szervezetfejlesztést, valamint további kommunikációs és motivációs tréningeket tartunk az ESE és VÉDESE dolgozóinak. Új képzéseket is indítunk „Az ételminőség-higiéniája alapjai konyhai kisegítők részére” és „Non-profit szociális szolgáltatások fejlesztése” címen.

Az OFA projekt tanfolyamain kívül újabb területeken szeretnénk megjelenni a felnőttképzésben. A már meglévő szociális pontszerző képzésünk mellett két hasonló szociális képzés akkreditációs kérelmét nyújtottuk be a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézethez. A „Szociális intézmények dokumentációjának elkészítése team munkában” és a „Mozgásrehabilitáció, sebkezelés és személyi higiéniája az idősek ápolóotthonában” képzéseink nagy érdeklődésre tarthatnak számot a kistérségi szociális intézmények dolgozóinak körében.

Oktatási csoportunk 2007-ben a tervek szerint elindítja első OKJ-s képzését is. Az Országos Képzési Jegyzékben (OKJ) szereplő, 1400 órás „Szociális gondozó és ápoló” képzést azoknak az ESE-ben dolgozó ápolóknak és segítőknak szervezzük, akik az OFA-s segédgondozói tan-

folyam elvégzése után tovább kívánnak tanulni és ápolói szakképesítést akarnak szerezni. Ez a jóval elmélyültebb elméleti ismereteket adó képzés a szociális intézményben eltöltött gyakorlat mellett mintegy 200 órás kórházi gyakorlatot is tartalmaz, így a képzésen megszerezhető tudás piacképes ismereteket ad.

További tervünk a jövő évre, hogy kommunikációs, megerősítő tréningeket fogunk tartani az ESE és VÉDESE egységeiben dolgozó munkatársaknak a szervezeti kultúra elterjesztése, a szolgáltatások színvonalának emelése érdekében.

Az oktatási-képzési tevékenységen kívül szervezetünk tevékenyen részt vesz kisebb-nagyobb pályázatok írásában és végrehajtásában is.

A FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány Akkreditált Felnőttképzési Intézményének fontos feladata, hogy éberen figyelje a 2007-től várható európai uniós pályázati kiírásokat, hisz az Unió az elkövetkező 7 éves költségvetési periódusban nagy hangsúlyt kíván helyezni a felnőttoktatásra. Az oktatás, az egész életen át való tanulás tehát Európában, s szűkebb hazánkban, Magyarországon is egyre fontosabbá válik, így feladatunk lesz bőven jövőre is.

Az elmúlt év fejezeteinek lapozásánál nemcsak a szakmai eredményeket kívántuk közérdekűvé tenni, hanem azokat az örömteli pillanatokat is, amelyek – hála az élethosszig tanulás megigazult tapasztalatának – a felnőtt tanulóknak a tudásvágyat életérzéssé nemesítik. Nézzük együtt ezeket a pillanatokat!

Pulay Éva

oktatási csoport vezetője

Kedves ajándék

Karácsony előtt biztos mindenki sokat töpreng azon, kinek mit is vegyen, ki minek örülne a legjobban. Nem sok pénz az, amiből ajándékokat vásárolhatunk. Az érzelmek sokkal fontosabbak. Heltai Lídia kolléganóm az isaszegi Alemány Erzsébet Segítő Ház fizioterápiás asszisztense ajándékai már megérkeztek hozzám, amiket szeretnék megosztani mindenki-vel, aki még nem döntötte el, mit is vegyen szeretteinek. Lídiától nagyon sok szép verset kaptam ajándékba, amit Ő saját maga írt. Engedélyével egy-két versét megosztom minden kedves Olvasóval.

Heltai Lídia versei:

Julcsinak

A nap velem van
Meglehet
A fény elvezet
Teveled.

Együtt megyünk
Kéz a kézben
Gyönyörű szép
Napsütésben.

Gondolat

Meg se szólok
S tudom, te is tudod
Hogy most mire gondolok.
Arra gondolok,
Hogy tudom minden gondolatod
Pedig meg se szólok.

Szeretet

Sírok veled
Sírok érted
Szeretetet adok
Mert láttalak
Téged
S előbb te adtál.

Pihenőnap

Csak töltekezem
Töltekezem
Lelkemben, testemben
Építkezem
Hogy legyen nektek is
Szép napotok velem
Holnap.

Drága Lidi, most megfogtál, mivel tudlak megajándékozni, aminek örülnél. Gondolkozom rajta. Köszönöm, hogy lelkedbe fogadtál és a közeljövőben is igen jó barátságban dolgozhatunk egymás mellett.

Madarasi Júlia

Soha sem késő

Számítástechnika mindenkinek

Manapság (közhely, de igaz) elengedhetetlen a számítástechnika ismerete, a számítógépek használata kötelező szinte minden munkakörben. Így van ez a civil szervezeteknél is. A FÉNY-ESE Alapítvány Isaszegen, az Alemány Erzsébet Segítő Házban működő akkreditált felnőttképzési intézménye ez év nyarán kialakított egy 6 munkahelyes oktatótermet, és elkészült a képzési tematika.

Az őszi kis csoportokban elindult a számítástechnika képzés az Egymást Segítő Egyesület és a VÉDESE Kht. munkatársai részére. A két szervezet az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány (OFA) „Non-profit szervezetek humán-erőforrás fejlesztésének támogatása” című pályázata segítségével finanszírozza munkatársai képzését.

Az ESE Híradó októberi számában olvashatta már Kedves Olvasó, hogy a képzés résztvevői milyen nagy örömmel vesznek részt az órákon. Oktatóikról dicsérő szavakkal beszélnek. Ismerjük meg hát a FÉNY-ESE Alapítvány két oktatóját: Lénárt Pétert és Kis Tibort.

Lénárt Péter

Az egyik hat fős csoportot önkéntes munkában Lénárt Péter tanítja, akinek neve bizonyosan ismerősen cseng olvasóinknak: több újságcikkkel jelentkezett már az ESE Híradóban.

– Péter, a Te neved már régóta ismert az ESE-ben. Mióta állsz kapcsolatban a szervezettel?

– Polgári szolgálatos katonaként kerültem az ESE-hez 2002-ben. Már akkor is a számítástechnika-hírközlés ágazatában dolgoztam, így egyértelmű volt, milyen területen tehetem magam hasznossá az Egyesületben. Abban az időben elég rossz volt a számítógépes infrastruktúra, így eltökéltem, segítek ennek fejlesztésében. A polgári szolgálat 11 hónapja alatt igen aktívan közreműködtem a komplex számítógépes rendszer kiépítésében, s ami talán a legnagyobb dolog volt, ADSL alapú internetet bevezetni a péceli központba, majd néhány hónappal később Isaszeg is bekapcsolódott a világhálóba. Ezzel teljesen új alapokra helyeztük az ESE belső és külső kommunikációját. Akkor kezdtem együtt dolgozni Csontos Lacival, a péceli rendszergazdával, akinek azóta is – külső tá-

mogatóként, ahogyan szabadidőm engedti – segítem a munkáját. – Ez év tavasza óta működik az ESE honlapja (www.egymastsegito.hu). Az ESE belső hálózatáról elérhető információs oldalán (IntraNet) olvasható a Te neved is. Azt érzem, fontosnak gondolod ezeket...

– Igen, valóban. A szervezet honlapjainak terveiről sokat beszélgettünk Máriával. Örülök, hogy végre sikerült beindítani, hisz a mai világban elengedhetetlen, hogy egy ekkora szervezetnek saját honlapja legyen.

– Felvetődött-e már 2002-ben is a számítástechnika oktatásának gondolata vagy lehetősége?

– Igen, mondhatjuk azt, hogy akkor is tanítottam már, csak nem szerveztem, csoportban, hanem egyénileg. Sok kollégának nyújtottam segítséget: magyaráztam a programok és az internet használatát. Többen kérdezték tőlem akkor: „Be tudom majd én is fogni az internetet?” Nekik magyaráztam el a világháló használatát, létrehoztunk egyéni e-mail címeket, így lassan mindenki számára természetessé vált a kommunikációnak ez a formája. Az oktatás csírái tehát már akkor megvoltak, így Mária első hívó szavára szívesen jöttem az ESE-be tanítani.

– Hogyan éled meg ezt a mostani oktatói munkát?

– Nagyon jól érzem magam a csoportommal, lelkesek és aranyosak. Nagy erőbedobással tanulnak, pedig egyik-másiknak akár az unokája is lehetnék. Tiszteletreméltó ez az akarat, hisz nekik nem napi munkaeszközük a számítógép: a mosodában, a gondozóházban dolgoznak.

Eleinte egy gátat kellett lebontani bennük, meggyőzni őket, hogy a számítógép nem harap, elrontani nem tudják. A tanítás során arra próbálok rávenni őket, hogy maguktól jöjjenek rá a megoldásokra, hisz mindenki a saját hibájából tanul a legtöbbet. A tudásért néha meg kell szenvedni.

– Mivel próbálsz a tanulóidat motiválni?

– Azon vagyok, hogy megértsék és elfogadják: a számítógép sok mindenben segíti a mindennapi életet. A „Word” szövegszerkesztő program egy eszköz a kezükben. Segítségével levelet írhatnak a hivataloknak. A mai világban a hivatalos ügyek intézésekor már elvárják a géppel írt dokumentumokat. Nem kellett őket sokáig győzködni az internet használatának előnyeiről: gyorsan felismerték, hogy ily módon bármilyen témáról gyorsan tudakozódhatnak. Megnézhetik a menetrendet, a tévéműsort, a hatályos jogszabályokat, vagy levelet írhatnak az ország másik végén lakó gyerekeknek. Igazi döbbenetet varázsoltam az arcokra, amikor Nagy Imre legendás, 1956. november 4-i beszédét bejártam egy internetes történelmi oldalról.

– Nem titok, hogy mindenki nagyon szeret téged, a tanulóid sok jót mondanak a „tanár úrról”. Elmesélnéd, hogy emellett az önkéntes munkában vállalt tanítás mellett mivel foglalkozol a civil életben?

– 30 éve lakom itt Isaszegen. Középiskolai tanulmányaimat Gödöllőn végeztem. Jelenleg a Gábor Dénes Műszaki Főiskola végzős hallgatója vagyok, informatikai mérnöknek tanulok. Az informatikával és távközléssel már régen eljegyeztem magam: 10 éve az Invitel Zrt-nél dolgozom, jelenleg szolgáltatásminőség-ellenőri pozícióban. Ebben a munkakörben a cég műszaki tevékenységéről és a Hatóság által előírt jellemzőkről készítek elemzéseket, riportokat. Itt ugyan a tanítás nem feladat, de gyakran készítek és adok elő prezentációkat, így nem idegen előttem a kommunikációnak ez a formája.

– Még egyszer szeretnénk megköszönni munkádat. Jó egészséget és sok sikert kívánunk Neked a jövőben!

Kis Tibor

A másik lelkes csoport oktatója Kis Tibor, aki Lénárt Petivel együttműködve oktatja dolgozóinkat.

– Az isaszegiek jól ismernek Téged. Olvasóink kedvéért kérlek, mondj egy pár szót magadról! Hogyan csöppentél ide hozzánk?

– Régi a kapcsolatom a számítástechnikával: 1991 óta foglalkozom számítógépekkel. Autodidakta módon, újságokból, szakönyvekből gyűjtöttem össze minden elméleti és gyakorlati ismeretet.

1998 márciusában kerültem az isaszegi Számítástechnikai és Informatikai Szakközépiskolába, ahol jelenleg rendszergazdaként dolgozom. Hivatalosan tehát az iskola számítógépes hálózatának fenntartásáért felelek, de az oktatási munkába is belefolyok. Hiányzó kollégáim helyett szoktam órákat adni a középiskolás fiataloknak. Jelenleg a Gábor Dénes Műszaki Főiskola végzős hallgatója vagyok, informatikai mérnöknek tanulok.

Az ESE-vel, illetve az Alemány Házzal egész közeli a kapcsolat, hisz édesanyám, Kis Istvánné, Erzsike irányítja a Ház

működését. Rajta keresztül mondhatni napi kapcsolatban állok a szervezettel. A hívó szóra, hogy menjek számítástechnikát oktatni az intézménybe, azonnal igent mondtam.

– Ezek szerint közel áll hozzád az oktatói munka.

– Igen. Szeretek tanítani, de érdekes módon sokkal közelebb áll hozzám a felnőttoktatás. A felnőttek, akik idősebb – néha nagypapa, nagymama – fejjel ülnek iskolapadba, motiváltabbak. Nagy akaraterővel, minden új ismeret iránt fogékonyan ülnek az én óráimon is az „ESE-s” diákok. Igazán jó kapcsolat alakult ki köztünk, örülök, hogy ennyi mindent meg tudtam nekik tanítani. A tudást átadni más embereknek igazán nagyszerű dolog.

– Hogyan haladtatok az együtt töltött 3 hónap alatt?

– Mivel teljesen kezdő csoportról van szó, a tanfolyam első órái azzal teltek, hogy leküzdjem bennük a számítógép és számítástechnika iránti túlzott tiszteletüket és félelmüket. Át kellett, hogy álljon a gondolkodásuk, meg kellett várni, amíg kialakul egyfajta informatikai logikájuk. Ennek a nagy lépcsőfoknak az átlépése után felgyorsult a tanulási folyamat. Egyre nagyobb és nagyobb akadályokat lehetett eléjük állítani, melyeket leküzdöttek. Utólag önmaguk számára is furcsának tűnik, mennyire nehezen tanulták meg az egér használatát vagy egy dokumentum mentését. Most, 3 hónap után ezek a feladatok már nem jelentenek gondot.

– Minden tanuló elmondta, milyen nagy türelemmel, empátiával fordultsz feléjük, és tanítod őket.

– Ha megakadnak a tanulásban, addig segítem őket magyarázattal, kérdésekkel, amíg rá nem jönnek maguktól a megoldásra. De ezt a munkát tényleg csak így – türelemmel, megértéssel – lehet csinálni. A három hónapos kurzus végére sikerült rávezetnem őket, hogy egy problémát mindig több oldalról kell megközelíteni, soha nem szabad az elején feladni.

Nemcsak a tanulóknak, hanem nekem is sikerélményt jelentett, ha egy-egy dokumentumot el tudtak készíteni, vagy az interneten a szakterületüknek megfelelő honlapokat kerestek.

– Köszönjük, hogy csatlakoztál az ESE-t támogatók népes táboraához. Jó egészséget, sok sikert kívánunk a jövőben a munkában és a magánéletben egyaránt.

Pulay Éva

Nosztalgia

Nosztalgia. Jól esik néha-néha... Ezt tettük minap mi is az isaszegi ESE Alemány Erzsébet Segítő Házban otthonában élő lakóinkkal. Saint-Exupéry „Kis Herceg” című meséjéről beszélgettünk, olvastunk belőle részleteket.

A Kis Herceg valójában rendkívül egyszerű dologról szól: barátságáról, önismeretről, szeretetről, amely az élet igazi értelme. Hogy kapcsolatot teremtsünk, hogy „megszelídítsük” a másikat. Amit a róka tanít a kishercegnek, talán azoknak is ismerős, akik nem olvasták a mesét: „Örökre felelős leszel azért, akit megszeliédítettél.”

Így érti meg, hogy az a rózsza, amit magára hagyott, nem egy rózsza a sok közül, hanem az Ő rózsája és felelősséggel tartozik érte.

De ha még most sem rémlik, itt egy mondat, amit annak idején mi is a szívünkbe zártunk:

„Jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.”

Boldog Karácsonyt és békés Új Esztendőt kívánunk lakóink nevében mindenkinek, akik mindennapjaikat egész évben igyekeztek széppé tenni.

Madarasi Júlia

Levente

Kamilla

Réka és Flóra

ESE-mosolyalbum

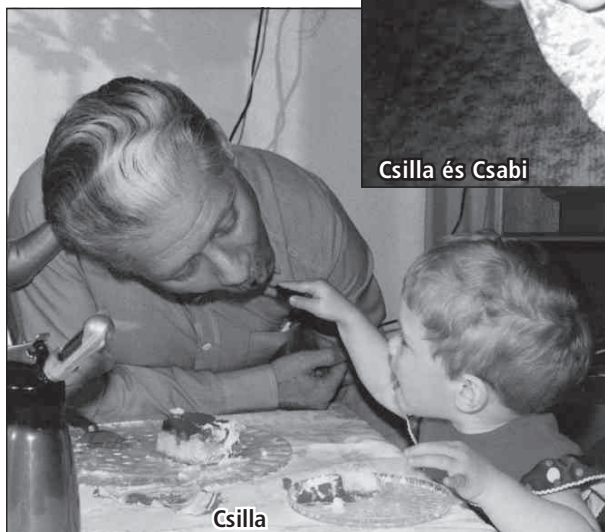
Gyermekeink és unokáink

Csilla és Csabi

Réka

Csilla

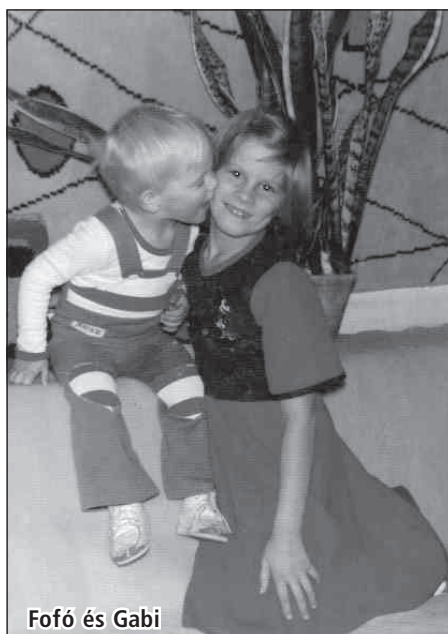
Babó

Fofó és Gabi

Lilla és Gabi

Fofó és Gabi

Nikolett

Nóra

folytatjuk...

Akik segítettek az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház létrehozásában Az első öt év segítői

Pécelről

Dr. Benkovics Gyula
Csávás Épszer Kft.
Durkó Sándor
EPK Karmel Gyülekezet
Kaszap és Zalatnay család
Metall-Mix 2000 Kft.
Némethy Mária
Papp Ignácné Balla Mária
Pécel és Vidéke Takarékszövetkezet
Péc-Is-Ker Kft.
Platina Kft.
Rendek Ferencné
Várady István

Isaszegről

Asszonykórus
Bajusz Árpád lelkész
Csata Táncegyüttes
Dózsa György Művelődési Otthon
Evangéliumi Pünkösdi Közösség
Gaudium Carminis Kamarakórus
Gulyka József prépost
Hanák Sándor
Isaszeg Nagyközség Önkormányzata
Keresztúri Sándor
Magyarok Nagyasszonya Légiós Csoport
Mészáros Gusztáv és családja
Próky és társa Bt.
Református Egyházközség
Varga Edit

Gödöllőről

Csepi Lajos
Dahler Éva
Fogarasiné Deák Valéria
Dr. Gémesi György

Budapestről

Bene Béla és Bene Béláné
Delacher Kft.
F. L. Consulting Kft.
Dr. Fedák László
Göncz Árpádné
Hernád Rezsőné
Kerekes Sándorné
Dr. Koiss István
Komarniczki Edit
Kreutsch Zoltán

Kunczer Lívia
Máhrné Dr. Kazareczky Éva
Nagy-Hartel Kft.
Nytott Társadalom Alapítvány
Dr. Papp Györgyné
Pitti Katalin
Szabó Lászlóné
Dr. Varga Attila
Velux Kft.
Dr. Vigh L. László

Határon innenről

Durkó Zsolt, *Ecser*
Gálné Juhász Klára, *Drégelypalánk*
Gizella Nyugdíjas Klub, *Veszprém*
Manuta Bt., *Békés*
Schneider Mihály, *Dunaújváros*
Soroptimist International, *Szeged*

Határon túlról

Dr. Elisabeth Fessl de Alemany, *Bottrop*
Arenberger Dominikanerinnen,
Németország
Bernd Kleespies (Maltheser Hilfsdienst),
Josgrund
Caritasverband, *Bottrop*
Christoph-Johannes Emschermann,
Bottrop
Csilla von Boeselager Stiftung Osteuropa-
Hilfe e. V., Arnsberg-Vosswinkel
Dagmar Domisch, *Essen*
Hermann Dapper und Söhne GbR,
Bottrop
Horváth Jolán, *Vajdaság*
Lehoczki Mária és Mihály, *Vajdaság*
Magyarcsernye lakói és Vajda Tibor
polgármester, *Vajdaság*
Marianne Hübbertz, *Bottrop*
Soroptimist International Club,
Gelsenkirchen-Buer
Eva és Luis Vincze, *Calgary*
Dr. Wolfhard von Boeselager,
Arnsberg-Vosswinkel

Európai Unió (Phare Access, HEFOP)
Fogyatékosok Esélye Közalapítvány
MAHOLNAP Magyar Jóléti Alapítvány
Országos Foglalkoztatási Közalapítvány
(OFA)
Pénzügyminisztérium
Pest Megyei Területfejlesztési Tanács
Szociális és Családügyi Minisztérium

A klubban történt

Az ESE Pitti Katalin Idősek Klubjában közkívánatra havonta szervezünk zenés-táncos mulatságot, mondván: „nem csak a húszéveseké a világ”. Ez az állítás minden ilyen alkalommal bizonyítást nyer, így volt ez október 24-én, a szüreti bálban is. Klubtagjaink jó hangulatát fokozta rákoscsabai vendégeink kis

műsora, valamint KO Laci és csapata, akik a zenét szolgáltatták. Köszönjük Lacinak, hogy egészségi problémái ellenére is vállalta a fellépést, és ezúttal is sikerült fergeteges hangulatot teremteni.

Október 31-én Ruzskai Katika, intézményünk gyógytornásza mozgatott meg bennünket. Különféle tornagyakorlatok után lazulásképpen zenét hallgattunk, beszélgettünk.

Mint tudjuk, a mindenszentek keresztény ünnep, azoknak az üdvözülteknek a közös ünnepe, akiket nem avattak szentté, illetve a kalendárium név szerint nem emlékezik meg róluk. A halottak napjának vigíliája, azaz ünnepi előestéje ezen ünnep, így e két nap összekapcsolódik. November 2-án Orosz Ferenc református lelkésszel és nejevel, Babi néniel beszélgettünk

ezen ünnepek eredetéről és a hozzájuk kapcsolódó szokásokról, hagyományokról. Végezetül Babi néni Tollas Tibor „Csak ennyi fény maradt” című verses kötetéből olvasott fel néhány verset. Köszönet mindkettőjüknek a meghitt, kellemes délelőttért.

Még fülünkben volt a mindenszentek estéjén az eltávoztak emlékéért megszólalt harangok hangja, asztalunkon kri-

zantémok, az elmúlás virágai, mikor Papp Ignácné Marika előadása alkalmával, november 9-én elhunyt közismert személyiségekre emlékeztünk, mint például Gregor József, Zenthe Ferenc. Felidéztek dr. Marosvölgyi Sándorné Teca néni emlékét is, aki élete utolsó nyolc hónapját az ESE Bacsoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthonunkban töltötte. Szeretet és gondoskodás vette körül, amiért mindig nagyon hálás volt. A hirtelen jött betegség elszakította szeretett lakótársaitól, rövid szenvedés után visszaadta lelkét teremtőjének. Kórházi ágyában fekvé egy alkalommal ezt mondta gondviselőjének, Marikának: „Ha én ezt a klubban elmesélem...” Mesélnivalója számunkra titok maradt. Nyugodjon békében, emléke szívünkben örökké élni fog. Az előadás végén Pitti Katalin csodálatos Ave Máriájával emlékeztünk minden elhunyt szeretettünkre.

November 14-én Maczkó Mária eMeRTon- és Magyar Örökség-díjas népdalénekes – vagy ahogy ő mondja: „szolgáló énekes” volt a vendégünk. Klubtagjaink közül többen találkoztak már vele, vagy rádióból ismerték hangját, mindannyian nagyon örültünk, hogy elfogadta meghívásunkat, és örömmel jött hozzánk. Röviden bemutatkozott, elmondta, hogy kiválasztottságot sejtetett egész élete folyamán. Hiszi, hogy nem véletlenül született oda, ahová, és akkor, amikor. Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén született a galga-menti Turán. Születésnapja és keresztnéve is a Mennyei Édesanyához kötődik. Számára nagyon sokat jelent ez a kapcsolat. Úgy érzi, üzenetet kapott az égietől, mégpedig a szeretet kötelezettségét, ezért mindig törekszik szeretetével és a hangjával Isten végtelen jóságát közvetíteni embertársainak, és Isten fényességét sugározni, különösen a sötétségben vergődő lelkek felé. Fontosnak tartja, hogy az ember mindig szeretettel forduljon a másik ember felé, és kötelessége addig bízni a másokban, amíg az meg nem győzi az ellenkezőjéről. Szerencsésnek tartja magát, hogy magyarnak született, és boldog, hogy énekelhet. Szeretné, ha minden emberhez eljutnának azok a gyönyörű, régi magyar népdalok és vallási énekek, amelyeket ő is ismer, és ha őseink féltve őrzött, az utókornak nagy becsben átadott kincsére minden magyar büszke lenne.

Csodálatos énekeket hallhattunk, melyek könnyeket csalogattak szemünkbe, közben Szent István királyról, az ő életpéldájáról is beszélt, idézem: „ha nincs Szent István, én most nem énekelek, nincs templom, nincs Magyarország sem.”

Köszönjük, hogy elfoglaltsága ellenére is eljött hozzánk,

várjuk szeretettel, amikor csak ideje engedi. Addig az ajándékban itt hagyott, az „Énekek dicsérik adventtől adventig” című lemezét hallgatva gondolunk Rá, és emlékezünk szívét melengető műsorára.

November 7-én Barabás Csabával és Katával az általuk Portugáliában készített útifilmel láthattuk. Bemutatták Portugália városait, azok nevezetességeit, fontosabb látnivalóit, mint például Braga város Bom Jesus do Montera kegyhelyét. A Portóban, 1703-ban épített Kongregáció templomot, a 200 éves szégyenoszlopot, 1416-ból Szent Klára templomát, a 270 m hosszú Arrábria és I. Lajos hídját. Szemet gyönyörködtető látvány voltak a Bucato Nemzeti Park növényi ritkaságai, az újmanuelai kastélyszálloda, valamint a karmelita kolostor. Továbbá Leiria 1135-ből való vára, 1570-ben emelt katedrális, Batalhában a Győzelem Szűzének temploma. Említést érdemel még Alcobaca városának ékessége, a Santa Maria temploma és kolostora 1138-ból, melyet a ciszterciek építettek. Végül az óceán partján lévő Pokol kapujának nevezett hatalmas sziklaüreg, melyben az óceán vize tajtékzik, tombol. Köszönjük, hogy ismét együtt utazhattunk, és hogy általuk megismerhetjük a nagyvilág csodáit.

Közeledik a karácsony, a szeretet ünnepe, a hálaadás. A klub dolgozói, a klubtagok hálás szívvel szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik előadásokkal, tanácsaikkal és vendéglátással sok kellemes perceket-órákat szereztek mindannyiunknak:

K.O. Laci és csapata, Barabás Kata és Csaba, Papp Ignácé Marika, Bálint József, Ruszkai Katalin, Burger Ferenc plébános, Orosz Ferenc református lelkész és neje Babi néni, Katolikus Ifjúsági énekkar, Dr. Varga László, Pulay Éva és férje Karsai Tamás, Lestyán Péterné, az isaszegi Alemány Erzsébet Segítő Ház fiataljai, Heltai Miklós, Benyus család kamara zenekara, Bózsvariné Göbolyös Eszter, Dudás Tibor és tanítványai: Szabó Katalin és Bárkány Attila,

A Harangvirág Óvoda kicsinyei, a Szemere Pál Általános Iskola ma ötödik a. osztályos tanulói, Jónás Károly és Rátonyi Pál, Györéné Kiss Györgyi, Gyöngyösi Ferenc, Richter István, Sallai Rózsa, Hámori István, Kozma Ágnes, Maczkó Mária népdalénekes.

Emlékezetes marad számunkra a Jakabffy és Fazekas család

vendégszeretete, Gombai László és kollégája segítségével klubtagjaink utaztatásában.

Szintén köszönettel tartozunk városi könyvtár dolgozóinak, akik ingyen kölcsönöztek filmeket klubunknak.

Ezúttal mindannyiunknak kívánunk bensőséges, szeretetteljes karácsonyi ünnepeket, sikerekben gazdag, boldog új esztendőt!

Parajdi Olga

ESE Pitti Katalin Idősek Klubja

2119 Pécel, Pihenő u. 2. Tel.: 06-28/454-076

december 14. (csütörtök): Évzáró ünnepség
december 19. (kedd): Harangvirág Óvoda kicsinyei a klubban
december 21. (csütörtök): Karácsonyi ünnepség
Tájékoztatjuk tagjainkat, hogy klubunk december 27-től 29-ig téli szünetet tart.

A szünet utáni első klubnapunk: 2007. január 2. (kedd).

január 4. (csütörtök): Karácsonyi történetek – beszélgetés

január 9. (kedd): Karácsonyfa bontás

január 11. (csütörtök): Barabás Csaba és Kata útifilmje

január 16. (kedd): Pótszilveszter K.O. Lacival és csapatával

január 23. (kedd): Farsang a zenében – Bálint József

január 25. (csütörtök): Emlékezés a Magyar Kultúra Világnapjára

január 30. (kedd): Nagy Judit: Válgék egészségünkre!

február 2. (csütörtök): Beszélgetés a böjtről Tariska Zoltán református lelkésszel

február 6. (kedd): A Rákellenes Világnapon vendégünk Dr. Varga László és Kozma Ágnes

február 8. (csütörtök): Farsangi vigadalom – zenél Jónás Károly és Rátonyi Pál

február 13. (kedd): Valentin nap

A programok, az előadások 10 órakor kezdődnek, mindenkit szeretettel várunk! Előzetes egyeztetés alapján fodrász, kozmetikus, pedikűrös szolgáltatás igényelhető kedvezményes térítési díj ellenében. Lehetőség van ingyenes vérnyomás- és vércukorszint mérésre.

Karácsony az ESE intézményeiben

Szeretettel hívjuk a hozzátartozókat és az érdeklődőket az Egymást Segítő Egyesület péceli és isaszegi intézményeiben tartandó karácsonyi ünnepségeinkre.

Isaszegen az Alemány Erzsébet Segítő Házban gondozott idősek és fogyatékkal élők karácsonyi ünnepsége 2006. december 20-án (szerdán) 11 órakor kezdődik. Helyszíne az Alemány Erzsébet Segítő Ház ebédlője (2117 Isaszeg, Nap u. 2/b.).

A péceli ESE Szociális Központban (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) a Pitti Katalin Nappali Klub tagjainak 2006. december 21-én (csütörtökön) 10 órakor a klubhelyiségben, a Bacsoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthonban lakóinknak ugyan ezen a napon 17 órakor az otthon ebédlőjében kezdődik a karácsonyi ünnepség.

Ami a médiából kimarad

Interjú Fogarasiné Deák Valéria képviselőasszonnyal

Vajon kit érdekelhet, hogy mit gondol a lelke mélyén, vagy mit érez egy politikus az üléseken, a feszített napirendekre felkészülés közben. Véleménynyilvánítási lehetősége van szűk körben ugyan, de a szavazása, szavazata kötött. Vagyis lett egy csoport a magyar közélet porondján – akiket a médiumok politikusokként diagnosztizálnak –, és akiknek a gondolatai és lelki vívódásai mégis kimaradnak a médiából. A választások óta eltelt kilenc hónap parlamenti, törvényhozási munkája úgy jön le hónapok óta a hírekből, mintha ebben a munkában a jobb és bal oldal résztvevői egymástól távolodó gépjárművek alkatrészeként működnének, és olyan utakon közlekednek, amelyek nincsenek Magyarország térképén.

– Az a kérdés, hogy miért? Létezik-e ma Magyarországon emberszabásúan kormányozni, emberszabásúan ellenzékezni és normálisan médiázni?

– Szóval filozofáljunk. Benne vagyok, és tulajdonképpen jól is esik, mert tényleg nincs idő erre. Ha magamról kezdem a valamást – ahogy mondtad, a lelkem mélyéről –, nem jól érzem magam a bőrömben. Emberileg nehéz szerep jut a politikában mindenkinek, azt, hogy ki hogyan képes elviselni állandóan az emberi mivoltára vagy a tiszttségére sújtó szinte mindennapi megalázást, az személyiségtől függ. Én nehezen viselem. Nem tudom, meddig tartható, meddig marad fenn ez a feszültség, és azt sem tudom, emberileg hogyan lehet lelki károsodás nélkül elviselni. Én bízom abban, hogy elmúlik. Megnyertük az országgyűlési választásokat. Egyértelmű volt, hogy milyen szigorú megszorítások és reformok kellenek. A politikus szeret népszerű

cinkösséget érezek ebben, a lelkünk mélyén tudhatjuk, hogy...

– Arra gondolsz, hogy egyformán felelős a politikai elit és a média is?

– Nem minősíteném, hogy kik és mennyire, mindenesetre fel-

Lévai Katalinnal az ESE isaszegi házában

veti a társadalmi felelősség fontosságát minden befolyással bíró szereplőnél.

– Irracionális szerepekbe kényszerülnek korábban méltóságot, hagyományt, tiszteletet őrző intézmények, tisztségek. Magyarország kormányfője, államfője, főügyésze, rendőrsége bárki által kikezdehető, fenyegethető. De nemcsak a tisztséget betöltő ember sérül, hanem a tisztség, az intézmény méltósága. Hogyan tudod ebben a hangulatban megtalálni a fontos feladatokat, hogyan tudsz békét üzeni, párbeszédet folytatni legalább a választókörzetekben?

– Nem sok párbeszéd volt az idén a választókörzetekben. Érthető is. A választások évében versenyek vannak, utána kezdődnek el az egyeztetések és együttműködések az önkormányzatok között is, hiszen ezekre komoly készletést, mondhatni kényszerítést jelentenek az uniós pályázatok. Amit tapasztalunk országosan, az a körzetben is igaz, csökken a politikai különbözőség, ha a pénzről van szó. A tisztségek méltóságának csökkenése fájdalmasan igaz, és én nem tudom be demokratikus következménynek. Nem a szabadsággal függ össze szerintem.

– Szerinted hozzá kell szokni a társadalomnak, a gazdaságnak és a politikának, hogy ez a veszekedés lesz a magyar virtus az országban, vagy valakiknek megjöhet az eszük? Kik a legesélyesebbek erre, kik kezdjék el az okosodást? Elég lehet a racionalitás, vagy lelki tényezők is szükségesek az okosodás kommunikációjához?

– Azzal könnyű azonosulni, hogy nem szabad hozzászólni a veszekedéshez, a tisztességtelen hanghoz a politikában sem. Kapkodom gyakran a fejem, mikor erkölcsi fölényt érzek, akármi eszme jegyében. Tanultunk történelmet. Az erkölcsi verseny vagy az erkölcsi megsemmisítés ember és ember között igen veszélyes.

A kormányzati oldal politikusai erőn felül próbálkoznak, kísérleteznek párbeszédre hívó gesztusokkal. Ez természetes is, hiszen a kormányzati felelősség racionális megoldásokat kény-

Fogarasiné Deák Valéria, Alemany Erzsébet és José Alemany

lenni, de tudomásul kellett venni, hogy nem lesz lélekemelő népszerűsége a kormányoldalnak, tehát meg kellett tanulni a népszerűtlen győzelmet. Az önkormányzati választásokat elbuktuk, tehát meg kellett tanulni veszíteni. Különben az őszi beszéd nélkül is nyert volna az ellenzék. A szélsőséges erőszakhullám számomra – és politikai hovatartozás nélkül minden józanul gondolkodó emberre – sokkoló volt. Hogy mit nevezhetünk emberszabásúnak, emberhez méltónak, arról több napig filozofálhatnánk, de egy érzés tartósan megmaradt sokunkban, amit félelemnek nevezhetünk, és nagyon régen nem kellett önmagunkban felismerni. Azóta is elsikkad a felelősségek kimondása. Én

szerít ki önmagából. Az elfogadatlan kéznyújtások hová gyűlnek – lelkekbe-e, vagy maradnak a levegőben –, azt nem tudom. Még az interjú előtt beszélgettünk arról, hogy a kommunikáció nem sikeres a kormányoldalon. Azt gondolom, hogy a jobb és bal oldal között kulturális különbség van a kommunikációban. A baloldal racionális érvekkel, a jobboldal misztikus, sejtelmesen érzelmes eszmékkel próbál meggyőzni. Ez olyan, mint egy éhezőnek ételt adni vagy az evés reményével kecsegtetni.

– *Tényleg bonyolult a társadalom lelke. Ha az ember átgondolja az elmúlt két évtized katartikus változásait társadalmunkban, egyre inkább azt érzi, hogy most – késleltetéssel, kényszerekkel – következik be a társadalomban ez a lelki-kulturális és gazdasági szemléletrobbanás. És erre egyaránt rácsodálkozik az értelmiségi elit és a kisember.*

– Könnyebben tudomásul vettük a politikai és gazdasági rendszerváltozást. Legalább utólag úgy tűnik. A humán rendszerek tényleges átalakítása – bár több mint egy évtizede beszélünk róla – eddig halasztódott. Nemcsak a pénzügyi kényszer miatt sürgős a reform, hanem most már nem halasztható a gondoskodó állam helyett az öngondoskodó polgári tudat megértetése sem a társadalomban. Ez katarzissal jár a különböző társadalmi csoportoknál. Az öngondoskodó polgári tudatról beszélni a melegeidőkben vagy a cigány telepeken természetesen nem hiteles.

Nagy ellentétek és mélyen gyökerező ellenérzések vannak a társadalom szinte minden közösségében, az értelmiségi elitben is a reformokról. A politikai megosztottságra fogjuk sokszor. Ez igaz, mégis a tényleges párbeszéd hiánya lehet a baj. A nyomásgyakorlás minden oldalról egyszerűbb, mint a konszenzus. Időhiányra, határidőkre, sürgősségre is hivatkozhatunk,

mas, csendes többség helytállásáról, küzdelmeiről, sikereiről?
– Hát ez igaz. Valószínű hozzászólás-deficitet érzünk sokan. A médiumokban is túlsúlyos a politika. Bosszankodom ezen én is. Építik az autópályákat, nagy beruházások előkészítésén, üzembe helyezésén sok százak és ezrek dolgoznak – tudósok és kutatók is –, és mikor szerzünk róla tudomást? Hát akkor, amikor egy politikus átvágja a szalagot. Lassan ami Magyarországon történik, épül vagy nem épül, egy vagy más politikusember nevéhez kötődik. A közbeszédben, sőt a médiában is. A mindenkori miniszter vagy miniszterelnök nevéhez titulálnak közintézményeket, hidat vagy akármit, és a tényleges alkotókról, a tervezőkről, az építőkről alig esik szó.

– *Te kikről szeretnél szót emelni ünnepi békekességvárással?*

– A szegénységről, a szegényekről. Abba beletörődni, hogy Magyarországon – és Európában is – nyomorban élnek emberek, nem szabad. Nem akarok statisztikákat mondani, mert a kicsit javuló számok elfedhetik a problémát. Készülnek felmérések, tanulmányok is. De sok minden nem történt a szegénység enyhítésére az elmúlt években. Nem tudom, hogy szükségszerű-e a tőkés gazdasági viszonyokban a szegénység és nyomor. A gazdasági versenyben az erősek érvényesülnek. Ez egyszer igaz. A gyengéket segíteni kell, az erőseket „kényszeríteni” a gyengébbek támogatására. Ennek nálunk is igaznak kell lenni. De még hiányzik a szolidaritás a társadalomban. Ki mit vár a gondoskodó államtól, mire képes a társadalom, mire képes a gazdaság, ki legyen szolidáris, milyen források vannak a gyengék felzárkóztatására – ezeken sokat vitázunk.

Nehogy azt hidd, hogy a parlamentben nincs erről szó, vagy oda nem jut el a szegénység híre!

A választási rendszer lefedi az országot. A területen meg-

Pécelen az Újtepen

Pupos László házatatóján

de ki kell építeni a tényleges párbeszédhelyek intézményeit. A demokrácia működése körülményesebb, költségesebb – szokták mondani –, és igényli a megbeszélést, az egyeztetetéseket.

– *A politikáról beszélő, a nyilatkozó ember a legújabb időkben – a médiumok segítségével – uralja a jelent. Mindenki szereti elmondani a véleményét olyanról is, amelyre tulajdonképpen nem lehet hatással. Kedvenc műsoraim nekem is ezek, és csak az időhiány akaszt meg, hogy szólásra jelentkezem. Tudat alatt fontosodik a politikai véleménymondás, nagyot mondás mindnyájunkban. Remélhetően azért milliók „dolgoznak” is. Miért nem hallunk, látunk többet a szorgal-*

választott képviselők tudják, hogy van olyan település, ahol az önkormányzati alkalmazottakon kívül senki sem dolgozik, senkinek nincs munkája. Vannak zsákfalvak, ahol az ott élők talán még a más településen élő rokonaikhoz sem tudnak utazni, nincs tömegközlekedés, nincs pénz. Teljes a kilátástalanság. Erről keveset beszélünk és hallunk.

– *Hangosak voltak a médiumok a cigány családok svédországi kivándorlásáról!*

– Ne is mondd! Tűzoltások, akciók! Amit a sajtó felfúj, arra muszáj-intézkedések vannak ugyan, de a megoldások reménytelenül érződik. Az olaszliszkai történet? (folytatás a 26. oldalon)

(folytatás a 25. oldalról)

Kiragadott és felnagyított média hírek után tehetetlenül ott maradnak a közösségek a maguk nyomorában.

– A következő Nemzeti Fejlesztési Terv tud ezen majd jobbítani?
– Egyértelműen igen, hisz az újonnan belépő országok felzárkóztatására szánta az Unió a támogatásokat. De az elmaradott térségekben nemcsak szociális leszakadás van, hanem tudáshiány is. Tehát a forrasszerzést és felhasználását is tanítani kell. A központi, regionális programok mellett a kistérségi, települési

ESE karácsony 2005

kisközösségi projektek képesek igazán az öngondoskodás, a felelős – mondhatni állampolgári felelősségű – életforma igénylésére. Nem hiszem, hogy lenne más út. A csökkenő állam, az állami újraelosztás karcsúsítása sem teszi lehetővé, hogy a népesség 10-15%-a segélyfüggő legyen. Arról nem beszélve, hogy a „mindenmindegy” kilátástalan életérzésű családok, közösségek a demokratizálódás ellen hatnak. Politikailag manipulálhatók, azonkívül a társadalmi szolidaritást – gondolok a megélhetési bűnözésre – is csökkentik. Nagyon összetett probléma.

Karácsonyi ünnepek idején a segítő akciók, az ajándékok biztató, jóérzéseket keltenek – bennem is –, de ha arra gondolok, milyen különbség van a karácsonyesték között az országban, akkor mit mondjon az ember! Azt kérdezted, kikért emelnék szót? Én a szegénységet érzem a legnagyobb gondunknak az országban.

– Közelítsünk a kistérségre. Országos összehasonlításban kedvezőbbek a gazdasági adatok, az itt élők is ugyanezt érzik? Milyen központi fejlesztések várhatók a térségben? Hogyan értékeled a civilek, az önkormányzatok, a gazdálkodók mozgólódását az uniós forrasszerzésben?

– Igen, ebben a régióban, kistérségünkben lényegesen jobb a gazdasági adatok. Az ország legdinamikusabban fejlődő részén élünk. Van perspektívája, lehetősége és elképzelése is a régió szereplőinek. És ezt érzik is az itt élők. Más az életminőség a környezetünkben. Már megtanulták, és egyformán képesek a gazdálkodók, önkormányzatok, pláne a civilek az erőforrások megszerzésére. De a régiók közötti megpályázható forrás elosztásánál figyelembe veszik a területi különbségeket, és tervezetn a kiegyenlítésre törekcsenek, vagyis ami előny, az hátrány is lehet. Így igazságos. A választás évében az önkormányzatoknál a politikai verseny dominált, de már a nyugalomban élünk, és felgyorsulhatnak az önkormányzatok a fejlesztéseknél a térségben és az országban is.

– Tudjuk, hogy nem ment át a régiók megalaktásáról szóló törvény a parlamentben, mivel kétharmados többség kellett volna a létrehozáshoz. Nem vagyunk megkétsve emiatt?

– Megosztottak a vélemények a régiók kialakításában. Egyrészt nagy nemzeti hagyománya van nálunk a megyéknek, másrészt a tervezett hét régió – szerintem is – erőltetett határokat húz az országban. Természetesebb, földrajzi, kulturális, gazdasági, közösségi szempontokat kellene érvényesíteni a régiók kialakításánál. Szerintem akár három régió is elég lenne. Nagy folyóink kínálják a megoldást. Kicsi a mi országunk, túl soknak gondolom a jelenlegi hét régiót.

A kistérségekben viszont őszintén hiszek. Persze nem merev statisztikai kistérségekre gondolok, hanem olyanra, amelyet az a kistérség, közösség békeséggel és célszerűséggel ki tud alakítani. Nosztalgizhatnánk a régi járás szó jelentésén. Területének kialakításakor – a legendák szerint – az egy napi lovas kocsihal megtehető „járás” volt a fő szempont. Persze ma már mások a távolságok, de a népi bölcsességnek mára is van üzenete a közelség szó tágabb értelmezésében. Emberléptékű kistérség. Együttműködések, feladatmegosztások, kihasználni a humán erőforrásokat a térségben. Szívesen beszélgetnék erről.

– Kikkel? Egyáltalán tud egy képviselő privát, vagy – mondjuk úgy – érdek nélkül beszélgetni?

– Hát nem, vagy csak véletlenül. Ha tudnád, hányszor érzem magam idegenül vagy kínosan! Megmerevedtek a szerepek, a szereplők a politikában. Valószínű személyiségemhez tartozik a konfliktusok kerülése. Nevén se nevezném a stílust és harcmódot, ami most jellemző a két oldal között. De szörnyű elviselni, emberileg szörnyű. Legalább beszélni tudnánk egymással! Képzeld el, más folyosón közlekednek a magyar parlamentben a jobb és bal oldali képviselők. Képzeld ezt el! A kirekesztés, mint parlamenti képviselői magatartásminta!

– De hát örültél a választási győzelmednek!

– Igen, egy pár napig. Felhőtlenül. A politikusokról különös kép van a közvéleményben és a sajtóban. Közszerelő, vagyis el kell viselnie mindent, az ellenzékétől vagy akárkitől. Azt mondják, hogy a politikus is ember. Hát igen, de meddig lehet sértegetni? Van olyan nap, hogy 500 e-mail-t kapok, névre szólóan. Ötszázszor leírva: „Dögölj meg!”. Nem sajnáltatni akarom magam, de nem hiszem, hogy ez jó így.

– Abba is hagyhatnád!

– Nem hiszem, hogy megoldás lenne, meg nem azért választottak meg, mert sírni tudok vagy panaszkodni. Kezelem én is a problémákat, a férjem is besegít, de úgy látszik, olyan ennek a teremnek az atmoszférája (a beszélgetés a Teréz anya teremben

Pitti Katalin koncertjén

történt; a szerk.), hogy feloldódik az ember, és őszintén beszél. Különben a mindennapokban az erőltetett munkatempó nem látja el így az embert.

– Az országgyűlés emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság elnökhelyettese lettél. Bővült a feladatod vagy áthangsúlyozódott?

– Az előző ciklushoz képest – amikor csak a civil ügyekkel foglalkoztam – többszörösére nőtt a bizottsági munkám. Arról nem beszélve, hogy számomra eddig ismeretlen törvényeket és

Látogatóban az ESE Bacsoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthonában

szakágakat kellett megtanulni. Az emberi jogok a társadalomban szinte minden kapcsolatot érintenek. Ha repülőgépre szállsz, ha orvoshoz, kórházba mész az adatkezelés, a személyes adatok közlésének és felhasználásának kérdései szakmai törvényeket is érintenek. Emiatt majdnem minden törvényt meg kell vizsgálnia, tárgyalnia a bizottságunknak. Érdekes a papírjogok hangsúlyának eltolódása az emberi viszonyok között. Polemizálhatnánk a szabadságjogok és az éhenhaláshoz való jog érvényesüléseinél. Nem kenyér a jog. A kukásoknál sem működik az áentézés, mikor ételt keres benne egy ember. Az meg hogy a gyülekezési és az alkotmányos alapjogok gyakorlásával kapcsolatban mi minden történhet meg, azt a közvélemény – különösen az utóbbi időben – megismerhette.

– Nagyon finoman fogalmazol.

– Nemcsak az ESE Híradó érzékenysége miatt. Ha figyeled a médiumokat – különösen a televíziót –, munkamegosztás, szereposztás van a politikusok között is. Én nem vagyok nyilatkozó típusú politikus. Ez a beszélgetés más. Nekem nem kényszer, sőt nem lennék képes arra, hogy elvakultan fogalmazzak az ellenfeleinkről. Most karakánul, karakteresen kell elkülönülni, és totálisan szembeállni a két oldal politikusaival a médiában, mintha ez lenne az eladható.

– Én fogadást tudnék arra kötni, hogy egy-egy témában ki mit fog mondani. Grottesznek tűnik, és komolytalannak. Meg kétségbeesítőnek. Főleg.

– Ahogy mondod. Tudod, gyakran azt érzem, hogy lesújtó vélemény van a társadalomban a politikáról, a politikusokról, rólunk. Az a szörnyű, ha ehhez hozzá lehet vagy kell szokni. Tényleg irracionálissá válnak a viselkedések és a magatartások.

Hogy a civilekről is beszéljek, folyamatos az önkormányzati törekvés, hogy munkamegosztás kell az önkormányzatok és a civil szervezetek között. A civil szervezeteket én a politikai megosztottságtól és függőségtől féltetem. A függetlenség a legnagyobb civil érték. Az uniós együttműködések a civilek és az önkormányzatok között – még ha érdekből is – remélhetően gazdasági vagy közösségi értékek mentén jönnek létre.

– Kérdezhetlek még?

– Hát persze!

– Megtörténtek az önkormányzati választások. Gödöllő, Pécel,

Isaszeg, Csömör, Kistarcsa, Nagytarcsa, Kerepes: Pest megye 4-es országgyűlési választókerületének települései. Az eredmények ismertek. Hogyan értékeled az együttműködést az új önkormányzatokkal?

– Lényegében – egy-két kivételtől eltekintve – megalakultak, megválasztották a hét településen a működéshez szükséges bizottságokat, tisztségviselőket. Ezután gyorsulhatnak fel a feladatokra, fejlesztésekre irányuló tervezések. A jövő évi költségvetési tervek előkészítése után remélhetően nyitnak a térségi együttműködések felé az önkormányzatok. Az uniós forrásoknak különben kényszerítő ereje van az együttműködésekre.

– Ha mérni lehetne lelkedben az év közéleti terheit, mit éreznél legnehezebbnek?

– Amiről már beszéltem, legalább is érintőlegesen. Egyre nehezebben viselem, hogy amikor Magyarország miniszterelnöke beszélni kezd, az ellenzék feláll és kimegy. Nincs magyarázat bennem a miértekre. Az őszi beszédet természetesen nem úgy értelmeztem, mint az ellenzék, hiszen ott voltam. Sokak érzékenységét sérthette – mint mondják engem is sértett –, a beszéd nyilvánosságra kerülésének módszere. De hagyjuk a sérelmeket. Gyurcsány Ferenc miniszterelnök a világ előtt és Magyarország előtt is, demokratikusan lett megválasztva. A Parlament az ország háza, ahol az ország miniszterelnökének beszélnie kell, pláne olyan dologidőben, ami most van. Lejárátódik az ország. Meg úgy, ahogy van, szörnyű. Bízom abban, hogy majd az újévben!

– Tudod, mit nem értek? Azt, hogy mi magyarok az eszünkre híresítjük nemzeti nagyságunkat. De úgy gondolom, a kivonulás mozdulataihoz, a lábak használatára kell minden szellemi energia, mert különben – normálisan – nem történhet meg.

– Néha érzem, hogy ez nem mehet tovább, és az ellenzékben is egyre többen érezhetik ezt. Vannak ennek jelei. Remélem, nem a női megérzés mondatja velem, mert nagyon szeretném, ha megváltozna. A bizottságunknak fideszes elnöke van. (Balog Zoltán; a szerk.) Teljes együttműködéssel beszéljük meg a napi feladatokat. Korrektül egyeztetünk időpontokat, alkalmazkodunk, és sorolhatnám. A vélemények különbözősége nem azt jelenti, hogy nem lehet konszenzusokat kötni vagy békességesen különbözni. Az más kérdés sajnos, hogy a mi bizottságunkban az egyeztetés addig felhőtlen, amíg szakmai kérdésekről van szó. Amennyiben politikai akciózást tervezett az ellenzék – mint ami a rendőrséggel szembeni fellépésük volt –, eszükbe sem jutott egyeztetni velünk.

– Békevágy él mindnyájunkban, pláne a békeesség, a szeretet ünnepéhez közeledve! Mit jelent az ünnepi készülődés nálatok, a családban?

– A parlament december 21-én ülésezik utoljára, fontos ügyek vannak még hátra, a költségvetés részletes szavazása is akkor lesz. Családunk minden tagja már régen megtanult alkalmazkodni. Az ünnepek előtti hétfégen a nagytakarítás, a bevásárlás szerveződik, már kipróbált szereposztásban. Az ünnepek alatt az ajándékozás, a sütés-főzés kerül a középpontba a tiszta lakásban. A mi családbunkban nem szokás a nagy ajándékozás, inkább apróságokat, többnyire könyveket adunk egymásnak. Szenteste a vacsora után – lehet, hogy nem szokás – mi kártyázunk. Hárman rikikizünk. Első nap ebédre jönnek a nagyobbik fiamék. A két ünnep között az unokák is nálunk időznek. Bevallom, szilveszterkor évek óta kettesben vagyunk a férjemmel. Amiket most felsoroltam, nagyon fontosaknak éreztem. Azt is, hogy beleélhettem magam az ünnep hangulatába addig, amíg elmondtam. Jó gondolni az ünnepre. Sok volt a hétköznap. Azt kérdezed, mit kívánnék az olvasóknak?

Bizodalmat és reménységet kívánok mindenkinek az ünnepekhez! És az új évben jó egészséget és békességet a munkában, és a családokban is!

Némethy Mária

Életet az éveknek

Az Egymást Segítő Egyesület isaszegi és péceli rehabilitációs és ápoló otthonaiban 89 idős él, a szervezet Idősek Klubjának 40 péceli tagja van. Intézményeinkben szerető gondoskodással vesszük körül időseinket, akik természetesen nemcsak szeretetet, odafigyelést kapnak, hanem szakszerű orvosi felügyeletet és korszerű étkezést is.

Intézményeink idősei számára ez év októberétől egy programsorozatot szerveztünk Pest Megye Önkormányzatának támogatásával. Ennek első programjáról, a vácrátóti kirándulásról lapunk előző, novemberi számában írtunk.

A programsorozat következő kirándulását Máriabesnyőre

tünk-csodáltunk. A főoltáron megnéztük azt a Mária szobrocskát, amit egy reggelen a templom jelenlegi helyén találtak. Azért építette Grassalkovich ide a templomot, mert a Mária szobrot isteni jelnek vélte. Az oltár mögött elhaladva mindenki elmondott egy rövid imát – nagyon megható pillanatokot éltünk át.

Az alttemplomból nyílt a család kriptája, amelyben a család utolsó leszármazottai alusszák örök álmukat. Mikor elhagytuk az altemplomot, örömmel vettük észre, hogy a köd elszállt, kisütött a nap, és ez örömmel töltötte el minden résztvevő lelkét. Nagyon megható és csodálatos kiránduláson vettünk részt. Jó hangulatban, szép élményekkel, és néhány emléktárggyal tértünk vissza, ki Pécelre, ki Isaszegre. Bízunk benne, a béke, az áldás örökre velünk marad.

A rendezvénysorozat következő eseménye november 28-án az egészségnap volt. Erre az alkalomra az Alemány Erzsébet Segítő Ház ételmezejszervezője, Ugi Rác Imréné reform étrendet állított

szerveztük. A kirándulás előtti napon már kérdegették lakóink: „Holnap ugye megyünk a máriabesnyői templomba?” Igen, igen – nyugtattuk meg őket. Látszott arcukon a várakozás izgalma, öröme. November 23-án reggel igyekeztünk, hogy mindenki korán megreggelizzen, szépen melegen felöltözzön az utazás előtt. Megérkezett a busz, amit az ESE péceli otthonának folyosóján üldögélve vártunk indulásra készen.

Igaz, hogy nagyon ködös volt az idő, de ez nem zavart minket, a cél, a szent hely lebegett szemünk előtt. Szépen begurult

a busz a máriabesnyői templom elé, melyen közel ötvenen utaztunk, hisz az isaszegi ápoló otthon lakói út közben csatlakoztak hozzánk. Mindenki saját tempójához igazodva járta be a főtemplomot, majd az altemplomot. A főtemplomban egy kedves hölgy, Magdi néni vezetett bennünket végig. A templom építéséről, építettségéről, a freskókról, az oltárról, a kegytárgyakról mesélt, melyet mi lélegzetvisszafojtva hallgat-

össze. Reggelire tonhalkrémes félbarna kenyeret kaptunk, hozzá póréahagymát, utána pedig áfonyás teát. A tízórai müzliszelet és gyümölcsle volt. Ebédre gombalevest és almás csirkecombot sárgarépás barna rizssel tálaltak fel. A délutáni pihenő után kompotot kaptunk, vacsorára pedig túrókrémes rozscipót paprikával, paradicsommal és gyümölcsle. Többnyire elnyerte időseink tetszését a reform menü, bár akadt olyan is, aki nem tetszését fejezte ki.

Az egészségnaphoz kapcsolódó előadásokat egy héttel később hallgathattuk meg. Sági Tibor és Ruzskai Katalin a folyadékfogyasztás szükségességéről és a helyes légzésről beszéltek.

Az „Életet az éveknek” programsorozatunkon az idősek örömmel vettek részt, bár a kirándulások fizikai erejüket nagyon igénybe vették. Az élmény azonban megértte – állítják.

Csészliné K. Katalin
és Tukacsné Hajdu Szilvia

Civil kézfogás

A Budapesti Honismereti Társaság (BHT) 2006. november 26-án Rákos menti kirándulásra hívta tagjait. A tervezett útvonal első állomása Pécel volt. A szervező, Gábrriel Tibor egyesületi titkár, szakújságíró úgy készítette elő a látogatást, hogy a település nevezetességei mellett a tevékenységükhöz legközelebb álló és működő civil szervezettel is megismerkedhessenek.

A Gödöllő és Környéke Regionális Turisztikai Egyesület ajánlása alapján a péceli Ráday Klub Kulturális Egyesületre esett a választásuk. A kapcsolatfelvétel és a találkozó szervezése már több hónappal korábban megkezdődött, így talán nem volt véletlen, hogy a több mint negyven főt szállító autóbusz percnyi pontossággal érkezett a péceli Kálvin térre a november végén meghazudtoló derús vasárnapi délelőtti napsütésben. A Ráday Klub titkára, Krassovics Miklós és jómagam mint egyesületi vezetőségi tag vártuk vendégeinket. Az autóbusz utasai között ismerősöket is köszönthettünk, így Bolla Dezső történészt, a Csepeli Helytörténeti és Városszépítő Egyesület elnökét, a Csepel Motorkerékpár Gyűjtemény megalapítóját, Zémann István titkárt, a csepeli helytörténeti kiállítás szervezőjét, számos kiadvány szerkesztőjét, Karacs Zsigmond BHT alelnököt, aki a Csökmei Kör tagjaként és irodalmárként számos érdekességet tud Pécelről és többször megfordult itt, és Gavlik Istvánt helytörténészt, a Kossuth Szövetség örökös tiszteletbeli elnökét, akit rokonai szálak is fűznek az egyik Pécelen élő művészpárhoz.

A vendéglátók köszöntője után a Kálvin tér épületeinek és a Hősök szobrának rövid bemutatása következett. A Ráday-kastélyt Krassovics Miklós szakszerű vezetése mellett tekintették meg a vendégek. A közel másfél órás kastélylátogatás végén a két egyesület titkára ismertette szervezetük történetét és

Krassovics Miklós, Karacs Zsigmond és Gábrriel Tibor

tevékenységét. Gábrriel titkár úr bemutatta a „Városunk” főcímet viselő Budapesti Honismereti Híradót, amelyet kilenc éve alapított az egyesület a Budapesti Történeti Múzeummal közösen, és a „Budapesti Helytörténeti Emlékkönyv” két kötetét, amelyekben számos érdekes olvasható és adat mellett a budapesti helytörténeti vagy kulturális egyesületek és alapítványok adatai, elérhetőségei is megtalálhatóak. Ezekkel a művekkel a Ráday Klubot is megajándékozták a vendégek.

A látogatás végén megállapodtunk a kapcsolatok további ápolásában, a BHT programjainak figyelemmel kísérését vállalva, a társaság tudós tagjai közül azokat tervezzük meghívni előadónak, akik péceli vonatkozású témákban jártasak. Aki a Budapesti Helytörténeti Társaság tevékenységére és kiadványaira kíváncsi, javasolom, először látogasson el a www.bpht.hu honlapra. Hát ilyen egyszerű egy „civil kézfogás” története.

Ivánkovics Zoltán

Köszönjük a segítséget!

A Magyar Posta Zrt. Szponzorációs és Adományozási Bizottsága 200.000 forint támogatást nyújtott szervezetünknek, az Egymást Segítő Egyesületnek. A támogatást intézményeink és eszközeink korszerűsítésére kívánjuk fordítani, így javítva idős, beteg, fogyatékos lakóink, ellátottaink életkörülményeit.

Köszönjük a Magyar Posta Zrt. vezetőinek, munkatársainak a támogatást!

Mindenkinek szép karácsonyt!

Játékok, tészta, keksz és egyéb élelmiszer szétosztását tervezzük péceli óvodáknak és mindazoknak, akiknek a karácsonyuk szerényebb körülmények között zajlik.

Kezdeményezésünkhöz ön is csatlakozhat, ha a megunt, már nem használt játékokat leadja.

Gyűjtési akciónk helyszíne: az ABC melletti buszmegállóban lévő „volt háztartási üzlet” (Pécel, Ráday tér)

Gyűjtés időpontja:
2006. december 1. – december 16.
Hétköznap: ½ 8-9 h-ig, 13-18 h-ig
Szombaton: 8-12 h-ig

Az akciót koordinálja: a Családsegítő Egyesület és az Ifjakért, Öregéért és a Környezetért Alapítvány

Köszönjük!

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik jövedelemadójuk 1%-át intézményünk alapítványának ajánlották fel, s ezzel segítették iskolánk tanulóit.

A felajánlásból kapott 389.375 Ft-ot az alábbiakra használtuk fel.

- Tanulók számára kötött biztosítás, külföldi szakmai gyakorlatára.
 - Fáy-díjak adományozása.
 - Fáy-napi rendezvény.
 - Tanulóink karácsonyi ajándékozása.
 - Sportnapi rendezvények támogatása.
- Adományukat köszönjük.

Péceli Fáy András Alapítvány
Kuratóriuma

Bemutatjuk az új péceli képviselőket 2.

Palcsó Istvánné
született Zalavári Erzsébet

1939. szeptember 23-án születtem Zala megyében, Rózsásszegen. Édesapám cipésmester, édesanyám szülésznő volt. Ennek köszönhetően a családnak lakott a Zala megyei Bazitán kívül a Baranya megyei Pekeden, majd 1951-ben Isaszegre költöztünk, ahol édesanyám már tudatosan megtervezte, hogy mind a négy gyermekét Budapesten fogja iskoláztatni, ami az 50-es években nem volt kis erőfeszítés.

1957-ben érettségiztem Budapesten a Teleki Blanka Közgazdasági Technikumban, s két héten belül már dolgoztam mint képesített könyvelő egy budapesti kisipari szövetkezetben. Az ipari szövetkezeti mozgalom egész életemet betöltötte, itt dolgoztam le 44 évet.

1957-ben házasságot kötöttem férjemmel, akivel jelenleg is Pécelen, a Szent Imre krt. 80-ban, a saját családi házunkban lakunk. Hobbim az utazás, a fotózás és a szép kert és háztájék.

Egy fiú gyermekünk van, aki családjával – feleségével és három gyermekével – Sopronban él. Ő is vállalkozó.

A hatvanas években – már munkavégzés és gyermeknevelés mellett – megszereztem a mérlegképes könyvelői képesítést, és elvégeztem a számviteli főiskolai tanulmányokat. 1967-ben meghívást kaptam a Péceli Vegyipari Szövetkezetbe, a főkönyvelői munkakör betöltésére, ahol 1983. decemberig dolgoztam. Saját eredményemnek is betudható, hogy hétféle ipari termelő és szolgáltató tevékenységgel 250 főt foglalkoztattunk.

1984. január 1-gyel megalakítottam a Péceli Gépipari Szövetkezetet, amelynek ügyvezető elnöke voltam. 28 fő foglalkoztatásával vízgépészeti tevékenységet végeztünk, ahol a férjem volt a műszaki vezető, aki szakmáját kiválóan értő és szerető ember. A már szinte saját céget 2001. március 5-én végelszámolással szüntettem meg. A szövetkezet két éves tevékenységének eredményéből – kilenc hónap alatt – megépítettük 1986-ban a ma is korszerűnek mondható ipari telephelyet a Pesti út 82. szám alatt.

1970-ben léptem be a péceli pártalapszervezetbe, ahol előbb oktatási majd gazdaságpolitikai témakörben sok-sok társadalmi munkát végeztem. Gazdasági munkám mellett Pécel társadalmi életében is meghatározó szerepet vállaltam. 36 év alatt igen sok péceli lakosnak munkát és biztos megélhetést tudunk biztosítani.

Néhány gondtalan nyugdíjas év után – amelyet főleg külföldi utazással töltöttem – ismét visszatértem a közéletbe. Ennek eredményeként – felkérésre – indultam az önkormányzati választáson a 6. számú választókerület képviselőjelöltjeként, ahol három, már korábban is képviselőként dolgozó lakost sikerült legyőzni.

Az új képviselő-testületben a Műszaki és Városfejlesztési Bizottság elnökeként úgy érzem, hogy a választópolgárok érdekeit ezen a területen tudom a leginkább képviselni.

A választók bizalmát megköszönve, ígérhetem, hogy az önkormányzattól és tőlem telhetően mindent el fogok követni, hogy egységben, tisztességesen, mindenkor a város és annak lakóinak érdekében tevékenykedem. Sok megoldandó feladat vár ránk, de úgy érzem, hogy a közeli években egyre inkább megnyíló lehetőségek helyes felhasználásával Pécel városában komoly fejlődéseket fogunk tudni elérni.

Dolhai András

Kedves péceliek! Hálás vagyok, hogy szavazataikkal megtiszteltetek. Köszönöm és köszönöm.

Három fiúgyermek 36 éves édesapja vagyok. 1987 óta élek Pécelen. Feleségem a Szemere Pál Általános Iskolában magyar és német nyelvet tanít.

Szeretem a kihívásokat, a versenyeket, a sportot és a zenét. Aktívan focizom városunk öregfiú csapatában, és gyerekközösségek számára tartok edzéseket.

Néhány év tanítás mellett, illetve után, a kereskedelemben kezdtem el dolgozni. Ekkor a tanári diplomám mellé a Közgazdasági Egyetem vállalkozó menedzser szakán szereztem másoddiplomát. Az évek során a ranglétra alsó fokáról indulva a cégvezetésig jutottam. Részt vettem a 90-es évek gazdasági átalakulásában, közelről éltem át a „multicégek” beáramlását kicsiny országunkba. Másfél éves külföldi munkavégzésem során azzal is megismerkedtem, hogyan éreznek irántunk a szomszédos országokban élők.

EU közbeszerzési szakértőként jelenleg Komáromban dolgozom a MOL Vegyészszakszervezet tulajdonában lévő kht.-nál, ahol egy 296 lakásos lakótelep mellett óvodát, szállodát, tornatermet, rendezvényközpontot működtetünk. A társaság feladata a „MOLAJ” lakótelep teljes önkormányzatiságnak megfelelő üzemeltetése: víz-csatornahálózat, elektromos áram, közvilágítás, a melegvíz, illetve a fűtés, valamint közterületrendezés.

Ahhoz, hogy jól működjön minden, szükség van uniós, illetve hazai pályázati pénzekre, hiszen ebből lehet felújítani, fejleszteni, építeni és a közösségeket összetartani. Ismereteim szerint Pécelen ezen pénzeszközök bevonása csak nagyon kismértékben valósul meg. A pályázati rendszereket ki kell használni és össze kell fogni a szomszédos településekkel is a kistérségi fejlődés érdekében.

Meg kell ragadni az M0-ás környűri adta lehetőségeket, hiszen ez gazdasági fellendülést jelenthet, a város bevételei nőnek, és a foglalkoztatottsági arány is javul.

Bevételek hiányában lehet ígérni játszóteret, járdát, óvodát, iskolát, utakat, fedett buszmegállót és még sorolhatnám, de nincs értelme, mert ehhez el kell kezdeni, vagy folytatni kell a tisztességes gazdálkodást.

Nemcsak azért, mert a Csúnya-tónál működő Péceli Horgászok Egyesületének az elnöke vagyok, de azt mindenki láthatja, hogy városunk természeti adottságai csodálatosak, és ezt nem használjuk ki. Erdők, dombok és vizek vesznek körül minket, a dombjaink nemzetközileg ismertek (kijelölt természetjáró útvonalak is voltak), versenyeket rendeztek városunk határaitban, amelyek gazdaságilag bevételt jelentettek a városnak.

Közösségkialakító, -formáló összejövetelekre, rendezvényekre és ezeknek helyet adó területekre is szükség van.

Ha mindenki egyet akar, és úgy is tesz, megteremtve a feltételeket, akkor az megvalósul. Ha a másikra mutogatunk, és azt nézzük, hogy hogyan nem lehet, akkor csak az történik, amit már mindenki ún, és amiből már elege van. Gondolkodjunk együtt, időben osszuk meg az elképzeléseinket, ötleteinket és a terveinket, hogy felelősen tudjunk egymásért, a városért érezni, illetve tenni.

Kónya József

1949-ben Pécelen születtem. Az már, sajnos, elég régen volt. Én magam tehát ős péceli vagyok. Jószerivel számon sem tudtam tartani a második-harmadik generációs helybéli rokonságom. De az, hogy valakinek itt mélyre nyúlunk a gyökerei, nem dicsőség, hanem kötelezettség.

Vállalkozóként, vendéglősként is sok emberrel beszélék. Általános a vélemény, hogy nagyobb

egyértésben, a legfontosabb feladatokra figyelve többre juthat a város, mint eddig sikerült. Ezt az ügyet kívántam szolgálni, amikor az MSZP színeiben képviselőjelöltként indultam és listás mandátumot nyertem. Nos, én aztán tényleg nem vagyok megélhetési politikus. Ha a közszolgálatot vállaltam, akkor a közt fogom szolgálni, becsületemre.

Legyen mindegyikünknek fontos városunk, Pécel: a környezete, az infrastruktúrája, kultúrája, gyerekeink oktatása, az egészségügyi és szociális ellátás, a hatékony városgazdálkodás...!

Kívánunk mindnyájuknak sikeres, eredményekben gazdag önkormányzati munkát az elkövetkezendő négy évre.

Kastélykitekintő 11.

Kastélylátogató sorozatunk záró írásában a több éve tartó, a témát átölelő turisztikai szervezőmunka legfrissebb eredményeiről számolunk be. A tíz alkalommal ismételt mottó, a péceli Ráday-kastély sorsának alakulása azon is múlik, milyen helyi és regionális szervezőerő jeleníti meg a tulajdonosi jogokat és kötelezettségeket gyakorló állami intézmény, a helyi önkormányzat és a település lakosainak, civil szerveződéseinnek együttes igényét. Igény van először is büszkének lenni a település épített örökségére, másodsor: úgy használni, méltó módon az ősökhez, harmadsor: megmutatni távolról ide látogató embereknek helyi történelmünk egy becses darabját.

Az elvárások teljesítéséhez több síkon egyszerre kell tevékenykedni. Az egyik ilyen aktív terület a Gödöllő és Környéke Regionális Turisztikai Egyesület által létrehozott tevékenységi forma, amely ma már mintául szolgál más térségi

jabb tematikus turista utat foglalja magában. A GKRTE rendezvényein gyakran szó esett Grassalkovich Antal tevékenységéről az elmúlt évek során, és ez adta az ötletet, hogy a Grassalkovich által épített nevezetességeket, templomokat, kastélyokat és parkokat jelentő gyöngyöket az egyesület gyöngysorrá fűzze, és a nemzeti és nemzetközi turisztikai piacra bevezesse. Az út hivatalos neve Nemzetközi Grassalkovich Emléktúra. Állomásai Szlovákiában: Mojmirovce, Pol'ny Kesov, Nyitra, Komját, Érsekújvár, Pozsony. Magyarországon: Komárom, Budapest, Pécel, Csömör, Fót, Tura, Babatvölgy és Gödöllő. A felkereshető látnivalók közül most csak néhány felsorolására kerül sor, talán más alkalommal lesz lehetőség részletesebb ismertetőre is. A jelképes gyöngysor néhány ékessége: a Grassalkovich-palota és parkja Pozsonyban (ma a szlovák miniszterelnöki hivatal épülete), a nyitrai piarista templom, a komjáti 99 szobás kastély megmaradt elemei, a mojmirovcei Grassalkovich szülőház, a komáromi monostori erőd, a budai vár és a világörökségi helyszínek, a fői Károlyi-kastély és katolikus templom, a gödöllői Királyi Kastély, a babatvölgyi Istállókastély, a turai Schossberger-kastély és persze nem utolsósorban a péceli Ráday-kastély.

A tematikus út szakmai bemutatója már megkezdődött. Görögországi és néhány nappal ezelőtt egy olaszországi Heritour konferencián a GKRTE képviselői nagy érdeklődéssel kísért előadást tartottak az új tematikus útról. A prezentációkban természetesen megjelentek a péceli kastélyok és az azokban zajló rendezvények ismertetői és fotói is. Az itt élő programszervezők feladata, hogy megbízható eseménynaptárt, stabil, rendszeresen visszatérő programokat dolgozzanak ki és „üzemeltessenek”. Pécel elemi érdeke politikamentesen olyan konszenzus kialakítása, amely turisztikai célállomássá teszi városunkat. A sok apró lépés egyike volt a Ráday Klub két, a barokk konyhával foglalkozó klubestje vagy a péceli régészeti leletek kiállítása. Ilyen nagyobb léptékű lépés a GKRTE által elindított egyházi és világi borok fesztiválja vagy az évszázó gasztronómiai szakmai rendezvény, ahol védjegyhasználati előminősítést lehet szerezni a térség turisztikai szolgáltatóinak a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség zsűritagjainak közreműködésével. Ez az alkalom idén december 19-én lesz a mogyoródi Pipa csárdában.

Bizakodhatnak a turisztikai szakmai szolgáltatók, és azok is, akik csak fontolgatják a tevékenység beindítását. Bővül a hazai idegenforgalom, és az említett program révén várható, hogy többen látogatnak térségünkbe. Hogy ez nekünk miért jó? Hát azért, mert a jobb, bővülő szolgáltatásokból nekünk is jut, és talán kulturáltabb környezetben élhetünk. Irány 2007.

Ivánkovics Zoltán

egyesületeknek is. November végén a Pest Megyei Közgyűlés a GKRTE két vezetőjét az egyesületben végzett munkájuk elismerésül fontos bizottsági munkával bízta meg. Perna Pált, a GKRTE Felügyelő Bizottságának elnökét a közgyűlés Európai Integrációs Bizottságának tagjává, Bárd István ügyvezetőt az Önkormányzati és Területfejlesztési Bizottság tagjává választották. Mivel önálló idegenforgalmi bizottsága a megyének nincs, mindketten a turizmus kiemelten hatékony képviselőit vállalták a megyei munkában.

A másik jelentős friss eredmény az Európai Unió támogatási keretein belül megvalósuló Interreg III. Heritour program, amely a Szlovákia és Magyarország területén kialakított legü-

Nálunk mindig történik valami

Az Egymást Segítő Egyesület működésének 17 éve alatt sorra nyitotta szociális intézményeit. Gondos előkészítés előzte meg valamennyi eseményt, és persze izgatott várakozás. Így történt ez 2001 novemberében is, amikor megérkezett az isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Ház Lakóotthonának működési engedélye. A következő év novemberében újabb előkészítő munka után megkapták engedélyét a Fogyatékosok Nappali Intézménye.

Kettős születésnap

E két fontos eseményre emlékeztünk november 24-én. Az ünnepséget az intézmények munkatársai rendezték. A készülődés már jóval előbb kezdődött. A gyerekek, a fiatalok lelkesen tanulták az éneket, a verset, a táncot.

Nagyon hálásak voltunk mindazoknak, akik a meghívást elfogadták, és eljöttek ünnepségünkre. Schranz Katalin, a

Dr. Székelyné Opre Mária a 3 évvel ezelőtti eseményről, a Fogyatékosok Nappali Intézményének kialakításáról, megnyitásáról mesélt. Szeretettel emlékezett azokra a családokra,

gyerekekre, fiatalokra, akik az elsők között kerestek meg bennünket, felidézte az első hetek nehézségeit. Marika az indulástól volt intézményvezetőnk, ma már az isaszegi Polgármesteri Hivatal munkatársaként járt nálunk. Elkísérte Isaszeg alpolgármestere, Everling Róbert, aki virággal köszöntötte ellátottainkat és munkatársainkat. Figyelmességét ezúton is köszönjük.

A múlt felidézése után közösen elénekeltük az ESE-dalt, majd a fiatalok produkciói következtek. Törteli Misike, Juhász Zsuzsika és Oláh Krisztián verset, Vágány János mesét mondott. Majd a lakóotthon fiataljainak táncos produkciója következett. Sikert aratott valamennyi előadó, és a zenekar produkcióját is tapssal köszönte meg a közönség.

Aztán – születésnap lévén – a konyhán dolgozó munkatársaink behozták a tortákat. A két születésnapos 2 hatalmas tortát kapott. Mindkettőn szépek voltak a tűzijáték fényei, az ízük pedig... Nagyon finom. Köszönet jár készítőinek, konyhánk dolgozóinak.

Az ebéd után folytatódott tovább az ünnepség a nappali intézmény csoportszobájában.

A 2006-os évünkről

A születésnap jó alkalom arra, hogy felidézünk, az első napokat, visszagondoljunk, mi minden történt az elmúlt években. Erről írni nagyon hosszú lenne, így most az idei év eseményeit, fontosabb mozzanatait foglalom össze.

A múlt évet záró ünnepek után jött egy kis erőgyűjtés, felkészülés az új év feladataira.

A február 21-én megrendezett farsangi bálon jelmezekbe öltöztek a fiatalok, és így búcsúztatták a telet.

Márciusban tető került az első emeleti folyosó végében található teraszra. Így rossz időben és télen is biztonságosan tartózkodhatnak levegőn a napközis fiatalok. A két hintaágy, az asztalok és a székek, melyek a teraszon kerültek elhelyezésre, a gyermekek szabad levegőn való tartózkodását könnyebbé, kényelmesebbé teszi. Emeli a komfortérzetet a sok szép párna, amiket az Alemany Ház varrodája munkatársainak köszönhetünk.

Még ugyanebben a hónapban beüzemeltük a hidroterápiához szükséges, hidraulikus emelőszerkezettel ellátott masszázskádát. Ebben a hónapban folyt a munkatársak felkészítése, betanítása is.

Fogyatékosok Integrált Intézményének vezetője köszöntötte a rendezvény résztvevőit, majd Ugi Rácz Erzsébet emlékezett a 4 évvel ezelőtti hetekre, hónapokra, amikor a munkatársak kialakították, berendezték a lakóotthon helyiségeit, csinosították a

szobákat, az ebédlőt, a folyosót, a fürdőszobát... Nagy öröm volt, amikor hivatalosan megnyílt az intézmény, és lelkünkben szeretettel vártuk a lakók érkezését. Jó volt felidézni az ismerkedés napjait, heteit.

Április 1-jén beindult a hidroterápia, mely azóta is nagy sikerrel működik.

Bővült a napközink! A 30 férőhellyel induló Fogyatékosok Nappali Intézménye május 16-tól 40 főre kapta meg működési engedélyét. A hírek nemcsak mi örültünk, hanem sok, fogyatékkal élő gyermeket nevelő család is.

Május végén Reiter Tibor és Huszti László meghívására a Park Horgászegyesület horgásztavánál töltöttek fogyatékosaink egy fantasztikusan szép napot, melyet azóta is emlegetnek a gyermekek.

Június elején Fodorné Sárka segítő közreműködésével jutottak el fiataljaink a Vidámparkba a „Fogyatékkal Élők Napja”-ra. Emlékezetes, eseménydús kirándulás volt. Ezekből a csodálatos élményekből táplálkoznak gyermekeink a szürke hétköznapokban.

Július 31-én indult be a sokak által nagyon várt Támogató Szolgálat. Jelentősen megkönnyíti a fogyatékosok Nappali Intézményünkbe jutását, és várhatóan hamarosan gondolkodnunk kell bővítésén is.

Augusztus elején a Lakóotthonban élők Balatonakaliban nyaraltak hat napig. Feltöltődve jöttek haza, alaposan kipihenték magukat.

Míg Ők üdültek, a Lakóotthonban is, a Nappali Intézményben is tisztasági festés volt. Ekkor két hétre bezárt az intézmény. A festés után a munkatársak – Apágyi Kármén, Kánási Zsuzsa és Molnár Henriette – saját kezűleg készített falfestményekkel díszítették a csoportszobákat. Színes mesefigurák várták a nyaralásból visszatérőket. Nagy sikere volt az új dekorációnak.

Augusztus 20-án jelentős eseménnyel zártuk a nyarat az Alemany Erzsébet Segítő Házban. Felavattuk a fogyatékosok számára épített speciális játékokkal felszerelt játszótérrel. Nagy örömmel vették birtokba a gyermekek (és felnőttek is).

Szeptember 1-jén létrejött a Pedagógiai Szakszolgálat. A május óta folyó, sok előkészületet igénylő, szolgáltatásaink körét bővítő, a kistérségben egyedülálló szakmai munka indult meg a 0-18 éves korú fogyatékos fiatalok fejlesztésében.

18-án a koreai MILÁL közösség támogatásával a teljes napközi és lakóotthon, szülőikkel, dolgozókkal együtt részt tudott venni a Sérült Gyermekek Napjának színes programjain a Fővárosi Állat- és Növénykertben.

Október 4-én az integráció jegyében „Alkotó Nap”-ot szerveztünk az isaszegi Madách utcai óvodások és a Danjanich János Általános Iskola tanulói részvételével. Fogyatékos és egészséges gyermek egymást elfogadó közös tevékenységének, örömteli együttléteinek lehettünk tanúi. Az óvodás és iskolás gyermekek le is rajzolták élményeiket, ezekből kiállítás rendeztünk.

Október 18-án a Lámpás '92 Alapítvány elnöke, Makrai Józsefné által tartott – „Érzéseink, érzelmeink, örömeink, ösztöneink” című – rendkívül színvonalas előadáson vehettünk részt. Komoly problémákat beszélünk át, tanulhattunk szülők és dolgozók egyaránt.

A Fogyatékosok Integrált Intézményének zenekara – a Csipet csapat – az év során számos környékbeli (elsősorban isaszegi,

péceli) rendezvényre kapott meghívást, és szerepelt nagy sikerrel. A zenekari tagok száma gyarapodik, és folyamatosan bővül a repertoár is. Ebben az évben még a december 6-i Mikulás-ünnepen és a karácsonyi ünnepségeken lépnek fel.

Kíváncsian várjuk, mit tartogat számukra, számunkra az új év...

*Schrancz Katalin
intézményvezető*

Bemutatjuk új munkatársunkat Kánási Zsuzsa

az ESE Támogató Szolgálatának vezetője

Tolna megyében születtem, Pakson, abban az időben, mikor még az erőmű terve csak megszületőben volt.

Hamar elkerültem otthonról, mert a szakközépiskolát Szekszárdon végeztem el, és később munkahely hiányában idegen városba kényszerültem költözni. Alapvégzettségem szerint ápolónő vagyok, 2004-ben felsőfokú jelnyelvi tolmács végzettséget szereztem, jelenleg pedig szociális munkásnak tanulok.

Az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házban 8 hónapja dolgozom, ahol 2006. november 1-ig mint gondozó fogyatékos gyerekekkel foglalkoztam. Ez alatt az idő alatt rengeteget tanultam a gyerekektől és önmagamról, olyan pillanatokat éltem át velük, amiktől gazdagodott a lelkem. A Támogató Szolgálat vezetőjeként sem szakadok el tőlük, ugyanakkor a megszerzett szakmai tapasztalattal még többet tehetek a fogyatékkal élő emberek megsegítésére.

Életszemléletemet a következő idézettel tudnám a legjobban kifejezni, és ezzel mindent elmondok magamról:

„Hiszek a jelekben. ...amit meg kell tanulnunk, az mindig ott van a szemünk előtt, csak alázatosan és figyelmesen körül kell néznünk, hogy meglássuk, mit akar tőlünk az Isten, és melyik a legjobb lépés, amit a következő pillanatban tehetünk. ...minden mindennel összefügg, és mindennek van értelme.

Noha ez az értelem csaknem mindvégig homályban marad előttünk, tudjuk, mikor járunk közel földi küldetésünk teljesítéséhez, tudjuk, hogy amit csinálunk, mikor van átitatva a lelkesedés energiájával.

Ha érezzük ezt a lelkesedést, akkor minden rendben.” P.C.

Egy mindenkiért – mindenki egyért!

Az ESE az utóbbi években jelentős mennyiségi és minőségi változáson ment keresztül. Pécelen kibővült a már meglévő épület, Isaszegen pedig 2001 óta a semmiből emelkedett ki az Alemany Erzsébet Segítő Ház két csodálatos épülettömbje. Az idős korúak ápolása mellett beindult a fogyatékkal élők gondozása, fejlesztése,

ezzen felül az ESE két társszervezete révén egyre nagyobb hangsúlyt kapott a védett foglalkoztatás és az oktatás is.

A tevékenységek bővülésével megnőtt a szervezetnél foglalkoztatottak száma, ami természetesen magával vonta az egységvezetők és önálló munkakörrel rendelkező munkatársak számának növekedését is. Közöttük vannak pályakezdők, GYES-ről visszatérők, más munkaterületről érkezők. Az intézmény növekedésével és struktúrájának átszervezésével több régi vezető munkatársunk is más pozícióba, más munkaterületre került. E fenti változások hívták életre a hatékony csapatépítő tréning iránti igényt, mely az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány (OFA) „Non-profit szervezetek humán-erőforrás fejlesztésének támogatása” című pályázat révén válhatott valósággá.

A tréninget a FÉNY-ESE Akkreditált Felnőttképzési Intézmény és a Civil Társadalom Fejlődéséért (CTF) Alapítvány tartotta az Egymást Segítő Egyesületnél dolgozó egységvezetők és önálló munkakörrel rendelkező munkatársainknak. A sikeres csapatépítés egyik feltétele, hogy a résztvevők munkahelyüktől elszá-

kadva, külső helyszínen találkozzanak. Erre kiváló lehetőség nyílt a „Park” Horgászegyesület isaszegi horgásztanyáján. Október első napjai gyönyörű napsütéssel ajándékoztak meg bennünket,

így minden feltétel adott volt ahhoz, hogy a csapatépítő tréning sikeres legyen.

Mindannyian nagy izgalommal gyülekeztünk, igazából nem tudtuk, mi vár ránk. Rövid bemutatkozás után elsőként azt a feladatot kaptuk, hogy 30 perc alatt újságok, fényképek, saját készítésű rajzok és a horgásztanyán található „természeti kincsek” (levelek, virágok, termések stb.) segítségével készítsünk önmagunkról, önmagunk bemutatására egy kompozíciót. Mindenki nagy lelkesedéssel vágott a feladat megoldásába, s hihetetlen érdekes, értékes alkotások születtek. Az elkészült remekműveket azután 4 csoportra kellett osztanunk. Megszületett a természetet, az embereket, illetve a szöveget középpontba helyezők csoportja, és a negyedik, az ezekben nem besorolható, egyéb alkotások csoportja. Igen érdekes volt meghallgatni, hogyan látják az emberek magukat – és hogyan látják őket mások – a kompozíción keresztül.

Az ily módon egy csoportba került kollégák azután másnap egy emberként hajtották végre a tréner által összeállított feladatokat. Egy-egy csoportba olyan emberek kerültek, akik egyébként nem egy munkaterületen dolgoznak az ESE-ben, így kiváló alkalom nyílt egymás személyiségének, képességeinek, erősségeinek és gyengeségeinek, s nem utolsósorban humorának megismerésére. Trénerünk több ravasz feladatot adott nekünk: nevet és indulót

kellett faragni magunknak, s azt előadni a többiek előtt. A négy megalakult csapat, a „Tótiünderek”, a „Békanyál”, a „6-an” és a „Szövegese” ezt követően egy, az ESE-ről szóló kvízzjátékban mérhette össze erőit és tudását. Feladatként kaptuk, hogy kellett keresnünk egy „ESE-rajongót” és egy „ESE-tudatlant”, majd a kvízzjátékban szerzett nyereményeink és a magunkkal hozott ételek segítségével valami ehető kompozíciót kellett készítenünk. Jó volt látni és hallani a csapatok beszélgetéseit, vitáit, nevetését, ahogyan a lehető legtöbbet próbálják magukból kihozni és a többieknél szebbet-jobbat alkotni. Az ebéd után desszertként elfogyasztott gyümölcsből, sajtból, lekvárból, kifliből elkészült műalkotások (mert valóban azok voltak!) osztatlan sikert arattak köreinkben.

Fontos csapatépítő és önismereti feladat volt a kockacukortorony építése. Ebben a feladatban a spontán megalakult 3 fős csapatok egyik résztvevője bekötött szemmel próbált kockacukorból másik két társa irányítására hagytakozva tornyot építeni. Kiderült, milyen érzés másokra bízni magunkat és másokat egy közös cél végrehajtása érdekében irányítani.

E feladatok mellett egy kérdőív segítségével megtudhattuk

kollégáinkról, tudnak-e traktort vezetni, játszanak-e valamilyen hangszeren, szeretik-e a spenótot, ismerik-e az ehető gombákat, és tudnak-e kaszálni.

A tréning nagyon fontos része volt az az utolsó napon elhangzott beszélgetés, melyben elmeséltük, mit tudunk meg egymásról a tréning 3 napja alatt. Voltak meglepetés-emberek, akik először itt mutatták meg, mi is rejtőzik bennük. Milyen létkérdések, problémák hatják át mindennapjaikat, határozzák meg a világhoz és a többi emberhez fűződő viszonyukat. Mindenki számára tanulságos volt, hogy milyen tükröt tartanak elé, hogyan látják őt azok az emberek, akikkel hétköznapijait együtt tölti.

Befejezésül minden egyes résztvevő elmondta, mit visz haza lelkében és zsigereiben erről a tréningről, mit dobna szívesen a kukába, és milyen üzenetet küldene a trénereknek.

Bátran állíthatom, a csapatépítő tréning mind a 24 résztvevő kollégának sok pluszt adott. Az ESE-ben nap mint nap összefutunk a folyosón, esetleg együtt ebédelünk. Ez az idő azonban csak egy köszönésre, vagy jobb esetben egy rövid, munkához kapcsolódó beszélgetésre elegendő. A tréning azonban lehetőséget adott arra, hogy jobban megismerjük egymást, megtanuljunk együttműködni a kollégákkal, és elinduljon a kollégák hatékony, ütőképes csapattá formálódása. Ekkora szervezetnél, mint amekkorává 17 év alatt az Egymást Segítő Egyesület nőtt, csak egy olajozottan működő menedzsment tudja ellátni a tervezés, szervezés, végrehajtás összetett munkáját. A csapatépítő tréninggel ennek megvalósításában tettünk egy nagy lépést előre. Folytatás 2008 márciusában!

Pulay Éva

Segítsünk a segítőknek!

A rehabilitációs és ápolóotthonainkban valamint a fogyatékosok intézményében dolgozó 20 munkatársunk az OFA/NHR-5241/0048 pályázat keretében lehetőséget kapott arra, hogy a munkájuk végzésével járó lelki megterhelés feloldásához szükséges segítséget megkapják szupervíziós tréning formájában.

Az Egymást Segítő Egyesület fő missziója a társadalom legrászorultabb rétegeinek önzetlen segítése. Ebbe a rétegbe szegény, megromlott egészségi állapotú, szociálisan hátrányos helyzetű, fogyatékkal élő emberek tartoznak, akikkel való foglalkozás, testük és lelkük ápolása nagy lelki megterhelést jelent dolgozóink számára.

A péceli és isaszegi rehabilitációs és ápoló otthonainkban dolgozó nap mint nap találkozhatnak kritikus állapotban lévő emberekkel, s a gondozottakon kívül ápolniuk kell a beteg személyért aggódó hozzátartók lelkét is. Nem könnyebb a fogyatékos gyermekekkel, fiatalokkal foglalkozó munkatársak élete sem. A halmozottan fogyatékos, önállóan sem enni, sem mozogni nem képes gyermekek napi ellátása hihetetlen lelkierőt kívánó feladat. Ne feledjük, hogy ilyen munkakörben szinte kizárólag női dolgozóink vannak, akik a munkaidő letelte után vállukra veszik saját családjuk, társuk, szüleik, gyermekeik ellátásának gondját is. E nagy lelki megterhelés feloldását kívánjuk a szupervízióval segíteni. A szupervízió a szociális intézményben dolgozók segítségét, tanulást, fejlődését, továbblépést jelent, és lehetővé teszi a terhek megosztását.

A tanfolyam segítséget nyújt abban, hogy a segédgondozók és az ápolók a velük történt lelki megterhelő eseményeket fel tudják dolgozni, és a lelki megterhelés ne vezessen ahhoz, hogy feladják hivatásukat. Mivel a szociális területen dolgozók munkaeszköze a saját személyiségük, ennek „karbantartása” mind az intézmény, mind pedig az egyén alapvető érdeke. A FÉNY-ESE Alapítvány szupervízora, Kinigopulos Márta csoportos formában valósítja meg a szupervíziót. Ez a módszer a feszültségek feloldásán kívül a dolgozók közti emberi kötelékek szorosabbra fűzését is segíti.

Szupervízorunk, Márta lehetőséget ad a szupervízió résztvevőinek, hogy a munkában keletkező terheiket elemezzék. Segít a probléma átgondolásában, irányítja a résztvevőket a probléma azonosításában, segít a tévutak elkerülésében.

A tréning „én és a munkám” kapcsolatát vizsgálja, s ezen belül foglalkozik:

- én és a kliens, kliensek,
- én és a munkatársam, munkatársaim,
- én és a főnököm,
- én és a munkahelyi struktúrák, teamek kapcsolatával.

Ezekben a vizsgálatokban elemzi a kommunikáció és az együttműködés folyamatából eredő problémákat, felhívja a figyelmet a normákra, melyeket be kell tartani, és az értékekre,

melyeknek elsőbbséget kell biztosítani. A szupervízió hozzásegíti a résztvevőt ahhoz, hogy saját múltbeli tapasztalatait használja a munkában, tanuljon belőle, s ezáltal eredményesebben, sikeresebben tudja végezni a munkáját. A tanfolyam elvégzése abban is segít, hogy a dolgozónak a jövőben legyen igénye igénybe venni munkája során a szupervíziót.

Scheffer Éva

Bemutatkozok szupervízorunk, Kinigopulos Márta:

Kinigopulos Mártának hívnak. Szociálpedagógiai és pszichológusi végzettségem van. 1975-től mindig emberekkel foglalkoztam, hol szociális, hol oktatási területen. Jelenleg Albertirsán az Evangélikus Szeretotthonban egészségügyi, szociális és mentálhigiéniai vezető vagyok. Emellett tanítok a Tudoda Oktatási Kft.-ben, és a kft.-n keresztül kerültem kapcsolatba az ESE-vel. Sokfelé és sokfélét dolgozom, mert szeretem magam

kipróbálni, és szeretem a kihívásokat. Egész életemben tanul-tam, most éppen pszichodráma képzésre járok.

Négy gyermekem van: ebből három felnőtt fiú már külön életet él, és egy 15 éves kislány, aki most első éves kollégista. Négy gyerekem mellett már öt unokám is van.

Örülök, hogy itt lehetek, és megismerhettem az itteni fiúkat-lányokat, akik egy kicsit mások, mint a más szociális intézményben dolgozók, mivel fogyatékoságukkal együtt élve kell jól dolgozniuk, s ez sikerül is. Az új bor is jó bor, és lesz belőle esszencia, csak ehhez ki kell mondani a dolgokat. Ehhez nyújt segítséget a szupervízió.

Tréning torna nélkül

Az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány (OFA) Non-profit szervezetek humán-erőforrás fejlesztésének támogatására kiírt OFA/NHR-5241/0035 pályázat keretében a VÉDESE Kht. 20-20 dolgozója motivációs valamint kommunikációs és személyiségfejlesztő tréningen vehetett részt, melynek első részét a Civil Társadalom Fejlődéséért (CTF) és a FÉNY-ESE Alapítvány az ősz folyamán tartotta Isaszegen.

A VÉDESE Kht. célkitűzéseit, a hátrányos helyzetű, egészségkárosodott emberek tartós foglalkoztatását, társadalmi reintegrációját a legértékesebb erőforrás, a humán erőforrás segítségével kívánjuk elérni. Ennek „ápolására”, továbbfejlesztésére indítottuk el motivációs tréningünket, melynek első szakasza az egységvezetők és az önálló munkakörű munkatársak személyi kompetenciáinak fejlesztését szolgálja.

A motivációs tréning célja a menedzsmet belső igényeinek kialakítása a minőségi munka végzése iránt. A képzés célja továbbá megismerni az önmotiválás és a munkatársak motiválásának kérdéseit, feladatait. A tréning megtanította, hogyan lehet az egyén pszichológiai preferenciáit összehangolni a munkakörrel, munkahellyel és szervezeti struktúrával, s így minimalizálni a munkaerő fluktuációját, és növelni a dolgozók lojalitását. Egységvezetőink motivációja és személyiségfejlesztése azért különösen nagy jelentőségű, mert munkatársaik között viszonylag nagy számú olyan alkalmazott dolgozik, aki szociális helyzeténél, megromlott egészségi állapotánál, kedvezőtlen vagy hiányos munkatapasztalatánál fogva nehezen illeszkedik be egy stabil munkahelyre. Különösen nagy kihívást jelent a fogyatékkal élő beosztottak irányítása, személyiségük, konfliktusaik kezelése. A VÉDESE Kht.-ben a sokrétű tevékenységből fakadóan az egyes egységek szoros kapcsolatban, egymásra utaltságban tevékenykednek. Ezek összehangolása szintén nagy rátermettséget igényel az egységvezetőktől. A tréning révén az egységvezetők világos képet kaptak arról, hogy hol a helyük a szervezetben, erősödött identitástudatuk, magabiztosabbá váltak.

A tréning önismereti része segítette a résztvevőknek meglátni, hogy melyek a saját erős és gyenge pontjaik. Az erősségek

szerves egységet képez a motivációs tréninggel. A kommunikációs és személyiségfejlesztő tréning a szervezet és a személy hatékonyságát fejlesztette azáltal, hogy betekintést adott a kommunikáció világába; feltárta a kapcsolatot erősítő és gyengítő

kommunikáció jellegzetességeit, s speciális megoldásokat kínált e speciális munkahely vezetői számára. Segített, hogy a vezetők rájöjjenek: nemcsak gonddal, hanem örömmel is jár a sérült, a hátrányos helyzetű emberekkel együtt végzett munka.

A vezetői kommunikáció helyes módszere megtanulható. Mind a jó, mind a rossz magatartásminták (szokások) betanulás és begyakorlás révén jönnek létre. Az új kommunikációs magatartás ugyanúgy megtanulható és begyakorolható, mint ahogyan a régít az emocionális élmények és tapasztalatok létrehozták. Mivel valóban új magatartásformákat szeretünk volna kialakítani, elvégeztük a kommunikációs gyakorlatokat és játékokat.

A képzés választ adott a következő kérdésekre: Hogyan válthatóak munkafolyamattá a tervek és a célok? Hogyan lehet úgy dicsérni és megróni valakit, hogy az ösztönző legyen? Milyen készségek szükségesek egy vezetőnek? Hogyan lehetek jobb vezető? Miből származik konfliktus, és hogyan oldható fel? Hogyan lehet egy konfliktus építő, és nem romboló? Hogyan lehet eredményesen kommunikálni, a meddő vitákat és szócsépléseket elkerülni? Hogyan lehet személyes kommunikációnk hatékonyságát növelni? Hogyan lehet a kommunikációs akadályokat legyőzni? Milyen módjai vannak a kérdésnek és az érvelésnek?

Az esetmegbeszélések során a vezetők által felvetett kommunikációs problémákat megbeszéltük, és különösen kihangsúlyoztuk az olyan szituációkat, amelyekkel a dolgozók az ő munkaterületükön találkozhatnak.

A személyiségfejlesztés eredményeképpen úgy érezzük, hogy a képzés óta elmúlt hetekben munkatársaink kreatívabbak lettek, nem félnek a nagy feladatoktól. A tréning segítséget nyújtott időbeosztási kérdésekben is, a csoportmunka pedig elmélyítette a másokra figyelés készségét.

Jövő év áprilisában újabb 20-20 dolgozónk kap lehetőséget, hogy részt vegyen a tréningeken, s mivel már hallottak róla, hogy az elsőnek milyen nagy sikere volt, nagyon várják, és lelkiükben készülnek rá.

Scheffer Éva, Pulay Éva

hangsúlyozása hozzájárult a nagyobb önbizalom kialakulásához, és ahhoz, hogy a vezetők merjenek nagyot alkotni.

A kommunikációs képességek és személyiség fejlesztése

Bemutatjuk Jassó Ferencné Irénkét

2006 nyarán a Napra Forgó Kht. Érdről megkereste az Egymást Segítő Egyesületet, hogy egy pályázat keretén belül hallássérült* embereknek, akik IT-mentor képzettséggel rendelkeznek, foglalkoztatási lehetőséget keressen. Az IT-mentor szakma lényege a személyre szóló helyzet- és probléma-orientált segítségnyújtás, felkészítés az infokommunikációs technológiák, eszközök és szolgáltatások használatára. Az Európai Foglalkoztatási Stratégia céljaival megegyező, közösségi kezdeményezésre létrejövő EQUAL program keretében pályázatot nyert az Informatikai Vállalkozások Szövetsége (IVSZ), a Magyar Tartalomipari Szövetség (MATISZ), az Informatikai Érdekegyeztető Fórum (Inforum), a Napra Forgó Kht. valamint a Hallássérültek Rehabilitációjáért Küzdők Egyesülete (HARKE). Az Európai Szociális Alap és a magyar kormány által támogatott program feladata a munkaerőpiachoz kapcsolódó diszkrimináció és egyenlőtlenség minden formájának megszüntetése, az innovatív megközelítések és módszerek kidolgozása és elterjesztése, valamint nemzetközi partnerekkel való együttműködések kialakítása.

A konzorcium azzal a céllal jött létre, hogy segítse a munkavállalás szempontjából hátrányos helyzetű, jelenleg inaktív, megváltozott munkaképességű és 45 éven felüli munkanélküliek munkaerőpiacra jutását.

Tehát eme hangzatos pályázat keretén belül jött el egy szép nyári napon Irénke a péceli központba, ahol bemutatkozott, és elbeszélgettek Némethy Mária elnök asszonnyal, aki foglalkoztatási lehetőséget ajánlott fel Irénkének itt Pécelen, mégpedig szociális asszisztensi pozíciót, melyet Irénke örömmel elfogadott, és 2006. szeptember 1-jétől megkezdte nálunk tevékenységét. Irénke érettségizett, szociális asszisztensi végzettséggel és Európai Számítógép-használói Jogosítvánnyal (ECDL) rendelkezik. Az évek folyamán dolgozott műszaki rajzolóként és takarítóként is. Irénke Gödöllőn él 23 éves fiával. Miután Gödöllőn lakik, Pécelt könnyedén meg tudja közelíteni. A péceli Bacsoni István

Rehabilitációs és Ápoló Otthonban segít a gondozóknak, továbbá a foglalkoztató nővérnek feladatuk ellátásában. Irénke figyeli a lakók állapotát, személyre szóló foglalkoztatást, közösségi tornázást szervez, kapcsolatot tart a hozzátartozókkal, figyelemmel kíséri a lakók látogatottságát.

Irénke hallássérült, azonban nagyon ügyesen kommunikál, az idősek lakóinknak felolvas többek közt a napi foglalkozások során, az idősek szeretik hallgatni. Számítástechnikai végzettségét a gondozóházban újonnan kialakított új ügyfélfogadó pultnál tudja hasznosítani, egyrészt innen tart kapcsolatot a pályázóval, másrészt a későbbiek során a társintézményekkel.

Nagyon örülünk, hogy lehetőséget tudunk biztosítani egy fogyatékkal élő embernek, hiszen sok esetben mivel a hallássérültek a kommunikáció nehézségei miatt nem találnak munkát, sok értékes ember elkallódik. A siketek nem fogyatékosnak tartják magukat, hanem nyelvi kisebbségnek. A társadalom viszont többnyire úgy tekint a hallássérültekre, mint nehézkesen képezhető, kvalifikált munkakörökben nem foglalkoztatható rokkantakra. Ez is oka annak, hogy a hallássérültek tizenöt százaléka végez középiskolát, és csupán tíz százalékuk képes elhelyezkedni. Miután a siketek nem hallás után tanulják a nyelvet, mint a hallók, ezért adott esetben másképp beszélnek, másképp fogalmaznak, ebből kifolyólag sok hátrány éri őket, legtöbbször értelmi fogyatékosnak nézik őket.

Jelen cikkkel is szeretnénk bátorítani a hallássérült vagy más fogyatékkal élő kedves olvasóinkat, hogy soha ne adják fel, mert ha lassan is, ha csak pályázatok keretében is, de változik a világ, és megjelennek az egyenlő esélyek.

Howle Zita

**A „hallássérült” kifejezés gyűjtőfogalom: siketeket, nagyot-hallókat egyaránt magába foglal, függetlenül hallássérülésük fokától, súlyosságától, hallásállapotuk milyenségétől.*

Bemutatjuk új munkatársunkat Horváth István

a VÉDESE Kht. műszaki üzembiztonsági vezetője

Gyermekeimeket Pécelen töltöttem, itt jártam általános iskolába. Édesanyám a nagymamámmal és a húgom családja jelenleg is

itt él. Ezután Budapesten a Pataki István Híradástechnikai Szak-középiskolába jártam, itt érettségiztem. 1978-ban megnősültem, és ekkor Isaszegre költöztem. Majd következett a katonaság, és ezután nagyon sok időt töltöttem a Matávnál. Berendezések üzemeltetésével és léstésével foglalkoztam. Az idők során elvégeztem a Puskás Tivadar Távközlési Technikumot, és mivel a technika fejlődése megkívánta, a GDF. Műszaki főiskolán mérnöki diplomát szereztem. Emellett rengeteg szakirányú és általános tanfolyamot végeztem el. Megszületett két kislányom, és elértek az iskolás korig. Sok szabadidőm lévén rengeteg társadalmi munkát végeztem Isaszegen a Klapka György Általános Iskolában, ahol rövid időn belül SZMK. elnök, majd az Iskolaszék elnöke lettem. Községi szinten is részt vettem a társadalmi munkákban, az ünnepek szervezésében levezetésében hosszú évekig aktívan vettem részt. A munkahelyemen a dolgozók érdekvépviseletében aktívan tevékenykedtem. A Távközlési Szakszervezetben majd az üzemi tanácsban is dolgoztam. De a sors mást tartogatott számomra, és 2006. január 1-jétől megszűnt a beosztásom, pár hónap után én úgy gondoltam, nekem valamilyen más feladat van ebben az életben. Mivel mindig nagycsaládban éltem, számomra nem jelentett problémát a kisgyermek vagy az idős ember elfogadása szeretete. Az életem során mindig motivált mások önzetlen segítése, ez is hozzájárult ahhoz, hogy pályázatomat beadtam a műszaki üzembiztonsági vezetői státuszra. Úgy gondoltam, hogy ez az talán, amire én mindig vágytam, úgy dolgozni, hogy közben másoknak is tudok segíteni!

Árpádházi Szent Erzsébet Alemany Erzsébet Segítő Házunkban

Az ESE isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Házának Erzsébet termében 2006. december 29-én fogjuk avatni Árpádházi Szent Erzsébet domborművét, F. Orosz Sára isaszegi keramikus művész alkotását. A dombormű mellé helyezett táblán található azoknak a nevei, akik segítettek az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házának létrehozásában.

Sára már ez év nyarán elkezdte a munkát. Meglévő ismereteit igyekezett bővíteni olvasmányokkal és Szent Erzsébetet bemu-

Majd beszélgetésünk során további információkat tudtam meg arról, hogyan fogalmazódott Erzsébet élete műalkotássá: – Némethy Mária azt szeretne volna, hogy ne egy klasszikus, középkori Szent Erzsébet jelenjen meg. Igyekeztem hát úgy megfogalmazni az alkotást, hogy illeszkedjen a XXI. század em-

Erzsébet tisztelete

Ünnepét 1670-ben vették föl a római naptárba temetésének napjára, november 19-re. Az 1969-es naptárreform alkalmával ünnepét visszatették november 17-re, halálának napjára, Magyarországon azonban maradt az eredeti napon. Erzsébet tisztelete a 13. századtól nagyon gyorsan elterjedt egész Európában. Egymás után alakultak a Szent Erzsébet-kórházak, templomok, kápolnák és kolostorok. Az egyik legismertebb, Szent Erzsébet tiszteletére szentelt székesegyház a kassai Szent Erzsébet-dóm. Budapesten a VII. kerületben 1931-ben, Erzsébet halálának 700. évfordulóján a Szegényház teret, melyen egy Szent Erzsébet tiszteletére emelt templom áll, átnevezték a szent legendája nyomán Rózsák terére. A bogotai (Kolumbia) székesegyház is az ő tiszteletére van szentelve. Ferenc József 1898. szeptember 17-én felesége emlékére és Szent Erzsébet tiszteletére Erzsébet-rendet alapított. A Magyar Katolikus Egyház Erzsébet ünnepnapjához közel eső vasárnapon minden évben gyűjtést rendez a rászorulóknak javára.

Forrás: Wikipédia a szabad lexikon

tató képzőművészeti alkotások tanulmányozásával. Majd született egy rajz, melynek témáját így foglalta össze: „Szent Erzsébet inni ad a koldusnak. Hans Holbein egyik metszete alapján dolgoztam, mert oly módon akartam megközelíteni a szent ábrázolását, hogy a segítő szándékot feltétlenül, és mindenki számára érthető módon tükrözze.”

beréhez. Apácák még ma is vannak (Szent Erzsébetet apácaként is ábrázolták a középkori ikonok), sajnos a koldus ott ül most is a járda szélén. Az eredeti, a kompozíció alapjául vett metszetet úgy írtam át, hogy Erzsébet alakjában nem a hercegnő, hanem egy apáca jelenik meg. Ez a koldus alakjára is igaz, ő is egyszerűbb formában jelenik meg, mint az eredeti alkotáson.

Szent Erzsébet életéhez megannyi legenda és történet kapcsolódik. Nagyon nehéz ebből kettőt olyat kiragadni, hogy igaz legyen ránk, illetve az ESE ház szelleméhez illeszkedjen. Ezért gondoltam, hogy Erzsébet az egyik kezében egy cipőt tart, másikban a víz, az élet adója és alapeleme jelenik meg. Kenyér és víz. A keresztyén hit egyik alap gondolata kiemelten jelenik meg a domborművön. Ezt hangsúlyoztam a színnel, ezért a kenyérre és a vízre aranyat égettem rá.

Beszélgetésünkbe bekapcsolódott Futó Tamás grafikus művész:

– Számomra, mint kívülálló szemlélőnek ez azt jelenti, az igazán nemes dolog, az éltető adomány a kenyér és a víz. Miközben Szent Erzsébeten semmi arany nem jelenik meg, csupán a végtelen tisztaságot jellemző fehér lepel. Egyébként ugyanolyan anyagból van alakja, mint a koldusé. Számomra ez az egyből való létet jelképezi. Azt teszi Erzsébet alakját különbözővé, hogy míg a koldus földhöz ragadt, Szent Erzsébet csodálatos ívvel közelebb áll az éghez, mint egy kapocs, és a két alak között jelenik meg a bearanyozott kenyér és víz.

Nekem kifejezetten tetszik, Erzsébet arcán szembeötlő a finom metszésű szem. Távolba révedő tekintete sugallja, mintha szeleme máshol járna...

– Lenyűgöztött Erzsébet élete, az, ahogyan ember tudott maradni az örületes viszontagságok ellenére és megőrizte méltóságát. Erzsébet odaadó, önzetlen, segítő szándéka abszolút közös ezzel a házzal – *fűzte tovább a gondolatot Sára.*

Az adományozók és segítőik nevei egy 105x70 cm méretű dél-

afrikai vöröses-barnás gránit táblán olvashatók, ami Werner Tibor és fia, Gábor kőfaragó mesterek munkája. A feliratok

Erzsébet és a rózsák

Erzsébetet többnyire rózsákkal a kötényében, kosarában ábrázolják. Ennek eredete az a legenda, mely szerint férje halála után Erzsébet továbbra is gondoskodott a szegényekről. Egy alkalommal kenyereket vitt gondozottjainak, mikor sógorával, Henrikkel találkozott. Annak kérdésére, hogy mit visz kosarában, Erzsébet tartva attól, hogy esetleg megtilthatják neki a jótékonykodást, így válaszolt: rózsákat. Mikor megmutatta, a kenyerek helyett illatos rózsák voltak kosarában. Isten nem akarta, hogy a szent asszony hazudjon.

Forrás: Wikipédia a szabad lexikon

homokfúvással készültek. Szent Erzsébet domborművét és a gránit táblát Turák József burkoló mester segített felhelyezni az Alemany Erzsébet Segítő Ház Erzsébet termék falára.

A december 29-én 15 órakor kezdődő avató ünnepségünkre szeretettel várjuk az ESE tagokat és az érdeklődőket az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Erzsébet termébe.

Apróné Orosz Margit

Szent Erzsébet

Árpád-házi Szent Erzsébet (Sárospatak, 1207 – Marburg, 1231. november 17.) II. Endre magyar király és merániai Gertrúd lánya. Születésének helyéről többféle elmélet létezik, ezek alapján Sárospatak, Óbuda és Pozsony jön szóba. A fentiek közül Sárospatak a leginkább elfogadott. Szüleinek öt gyermeke közül Erzsébet volt a harmadik. Budán keresztelték meg, fényes pompával. I. Hermann türingiai őrgróf kérésére Erzsébetet a kor szokásának megfelelően négyéves korában eljegyezték Hermannal, az őrgróf fiával. Erzsébet Eisenachba, majd Wartburg várába került. Az irodalom- és zenekedvelő őrgróf és buzgón vallásos felesége mellett jó nevelést kapott. 1203-ban meghalt az édesanyja, ami után hosszú ideig rémálmai voltak. Vőlegénye, a betegeskedő Hermann 1216-ban 19 évesen meghalt, ekkor – némi politikai huzavona után – öccse, Lajos, aki Erzsébet legjobb pajtása volt, jegyezte el. Az esküvőt 1221-ben tartották Eisenachban. Erzsébet a nála 7 évvel idősebb Lajossal boldog házasságban élt. Gyermekeik Hermann (1222. március 28.), Zsófia (1224. március 20.) és Gertrúd (1227. szeptember 29.). 1222-ben „utólagos nászútra” visszalátogatott Pozsonyba; csak itt tudta meg anyja meggyilkolásának tragikus történetét.

Erzsébet korán elkezdte a vezeklő életmódot: gyakran böjtölt, ostromozta magát, vezeklőövet hordott. Éjjelente gyakran virrasztott. Első gyermekének születése után menedékhelyet alapított árva gyerekek részére, szegényeket segített. Második gyermeke születése után hátlából 28 ágyas kórházat alapított, ahol maga is segített a betegápolásban.

1225-ben Lajos vazallusként II. Frigyes oldalán hadba indult, Erzsébet vette át a tartomány kormányzását. Az éhínségek, járványok okozta sebeket orvosolni igyekezett, kinyitatta Wartburg élestárait, a szegényeket élelmezte. Maga is mértéktartóan élt. A családtagok aggódva nézték Erzsébet „pazarlását”, Lajos azonban visszatértekor mindent jóváhagyott.

II. Frigyes megkoronázásakor ígéretet tett III. Ince pápának kereszties hadjárat indítására. Ennek beváltása Lajost is érintette. Erzsébet maga varrta fel a keresztiesek jelét férje ruhájára. Ettől kezdve gyászruhát hordott.

Lajos 1227. szeptember 11-én elhunyt, szeptember 29-én született Gertrúd lányát már nem láthatta.

Lajos öccsei, Henrik Raspe és Konrád igen keményen bántak Erzsébettel. A 20 éves özvegyet megfosztották vagyona kezelésének jogától és férje birtokainak jövedelmétől.

A kialakult helyzet miatt egy októberi napon észrevétlenül elhagyta Wartburgot újszülöttjével, majd másnap két másik gyermekét is elhozatta. Fonással tartotta fenn magát, gyermekeit megmaradt ékszereiből neveltette. Eckbert bambergi püspök befogadta Pottenstein várába, és Erzsébetnek az újrāhāzasodást javasolta. II. Frigyes császár meg is kérte a kezét, ám Erzsébet nem akart újabb házasságot kötni.

Rövid időre még visszatérhetett Wartburgba, ám a család javaslatára Marburgba költözött. Assisi Szent Ferenc harmadrendjének tagja lett, ettől kezdve egyszerű szürke köntösben járt. Bár II. Endre hívta, nem tért vissza Magyarországra gyermekei neveltetése miatt.

IX. Gergely pápa levelében atyai szavakkal bátorította Erzsébetet, és az igen szigorú Konrád mestert gyóntatójává és hivatalos védelmezőjévé nevezte ki.

Erzsébet 3 nappal előbb megmondta halálának napját. Sírja mellett számos csodás esemény történt. IX. Gergely pápa avatta szentté 1235-ben. Marburgi sírja fölél 1236-ban elkezdték építeni az Erzsébet-templomot, amely 1283-ban készült el. Magyarországon IV. Béla, Erzsébet testvére építtette tiszteletére az első templomot Kápolnában.

Hótakarta tadzsik lelkek

Szokolay Zoltán

Perzsa közmondások

a bölcs mindig a szőnyeglyukra ül
te se mutasd hogy milyen legbelül
a folytonosság kelt csodálatot
ami titok az maradjon titok

ha rózsát akarsz tiszteld tövisét
fényes hegyes csodáld és dícsérd
s ha ujjadból egy vércsepp bújt elő
e kis rubinkő mily előkelő

szűk házban se búsulj estelente
és ne töprengj a gazdagabbakon
nagyobb tetőre több hó hull telente
és olvadáskor több lé önt nyakon

ha víz lepett el úgyse számít
hogy egy öllel avagy százzal
süllyedsz a sorsod legaljáig
és megbékélsz a fulladással

ha vallomásoadat nem kísérte siker
ne hidd hogy ugyanott ismét dalolni kell
kár újabb ihletért üldözni a múzsát
aki árpát vetett nem arathat búzát

a küzdelemben részt vettél
de sértetlen maradtál
egy jókor lelt kő többet ér
száz rosszkor jött aranynál

Előfordul, hogy az ember elveszettnek érzi magát. Bolyong ismerősök és ismeretlenek sokaságában, keresi hajdani eszményeit, a kamaszkorában még oly szent célokat, kanyarog a társadalom útvesztőiben, s-ök indái között, de nincs hová hazamennie, mert honvágy kínozza saját hazájában is.

Elmúltam már 40 éves, amikor én is eljutottam erre a pontra. Magyarország sokat változott, bizonyára előnyére is, az elmúlt másfél évtizedben, de a helyemet nem találtam benne. Ekkor találtam rá – egy pályázat jóvoltából – Közép-Ázsia legkisebb köztársaságára, Tadzsikisztánra. Ott megnyugodhattam, ott minden újra egyértelmű volt. Onnan visszajöve könnyebb lett újra szeretni Magyarországot is.

Jártam a tadzsikoknál már a múlt század '70-es éveiben is, egyetemistaként. Fordítottam tadzsik és perzsa verseket, meséket már fiatalon. Mindannyian tudjuk, hogy más világrend uralkodott azokban az évtizedekben. Tadzsikisztán a Szovjetunió legkisebb tagállama volt, de akkor is, ott is emberek éltek és úgy igyekeztek megmaradni, kultúrájukat megőrizni, ahogyan lehetett.

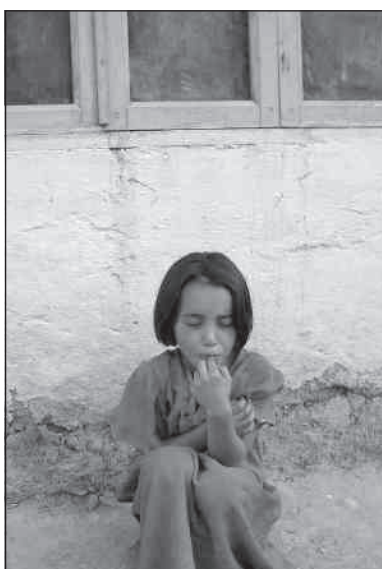
2002 óta aztán szinte minden esztendőben meglátogatjuk egymást tadzsik barátainkkal, verseket fordítunk, dalokat éneklünk és hallgatunk, kiállításokat és filmvetítéseket rendezünk. Mintha a második hazámba mennék, úgy térek vissza évről évre. A közösség, amely létrejött a tadzsik főváros-

ban, Dusanbeban, a „magyar kultúra barátainak” nevezi magát. Még egy ősi legendát is előkerestek, amellyel azt kívánják bizonyítani, hogy a honfoglaló hét vezér egyike, Töhötöm tadzsik származású.

A tadzsik nyelv a perzsa egyik változata. Csak Sztálin (aki köztudomásúlag nyelvész is volt) nevezte el 1932-ben hatalmi szóval tadzsik nyelvnek, hogy szétválassza a közép-ázsiai népeket az iráni perzsáktól. 1928-ig a perzsa-arab írásformát használták, erről kellett áttérniük (a már említett diktátor parancsára) előbb a latin, majd a cirill betűs írásmódra. A tadzsikok összenéztek és megmaradtak, „ahogy lehet”.

Természeti csodák és kincsek között élő, tisztalelkű, őszinte népet ismerem meg bennük. Földrajzi és politikai elszigeteltségükből keresik a kapcsot

latot Európával, a világ demokratikus részével. Többezer éves kultúrájuk (zenéjük, irodalmuk, képzőművészetük) alapján megérdemelnék, hogy a magát fejlettnak nevező világ jobban figyeljen rájuk. Alkotóművészeit, tudósaikat úgy tisztelik, ahogy mi a magunkéit talán soha. Náluk még közösségmegtartó ereje van a hagyománynak és a becsületnek. Nem borított még be mindent a médiaszemét.

Tadzsikisztán polgárai majdnem 7 millióan vannak. Hazájuknak több mint fele 3000 méternél magasabban terül el, legjelentősebb hegységeik a Pamír és a Tien Shan.

Azok a péceliek, akik 2006. november 24-én este a Ráday Klub vendégeként Pécelen, a Ráday-kastély dísztermében stílszerűen fagyoskodva megtisztelték figyelmükkel, bepillantást nyerhettek Tadzsikisztánba.

Szokolay Zoltán, a fotókat a szerző készítette

Loik Serali

MAGASLATOK

Valahányszor szóba kerül az én hazám, Tadzsikisztán, mindig azt hallom: igen, a Pamír, a csúcok csúcsa, a világ teteje... S nem győzők ezen csodálkozni.

Igen, a Pamír hatalmas, mint az Isten, meghódítása örök próbatétel, de vannak olyan tadzsik csúcok itt lenn, miket a világ még hárból sem ismer.

Nem veszik észre, mert nem a fellegekben csillognak jeges-havas bércek, hanem évezredek ködével fedetten itt nyújtózik, magaslik bennünk a tadzsik lélek.

Íme az anyanyelv fennsíkjá, költők, művészek égbenyúló fénye, önfeledt táncunk délceg csúcsa, szerénység, önérzet meredélye.

Nagylelkűségünk szirtfoka, s a népi bölcsességé! Terméketlen jégtömb soha e magasságokat el nem érné.

Egyszerű dolgok igazsága: jogunk ruhára, jó szóra, kenyérre. Bizony, a pusztában nőtt fácska nem mindig vágyik föl az égre.

Tudósok, turisták gyülekeznek, hogy lássák jeges tetejét a világnak, s hirdessék dicsőségét a legnagyobb hegyeknek. Megértem én, nem protestálok.

Csak vegyék észre, kérve kérem: csúcok ragyognak kristálytisztán itt benn, az emberek lelkében, s így várja őket Tadzsikisztán.

(Szokolay Zoltán fordítása)

A technika ajándéka: földrészeket átszelő barátságok

Egyedül fekszem a kórházi szobában, rajtam drótok, melyek egy pittyegő monitorral kötnek össze. Ez egyben azt is jelenti, hogy szigorúan az ágyban kell töltenem az időt. Az ablakon kilátni a forgalmas pesti utcára, behallatszanak hangok, zajok, de én egyedül vagyok idebent.

Kórházban feküdni soha nem jó. Még akkor sem, ha a gyógyulás vagy egy további, a betegség elviselésének könnyítése érdekében történő vizsgálatsorozat miatt kerül be az ember. Távol a családtól, az otthonától ... a kórház idegen közeg, idegen hangok, zajok, idegen ágy, idegen emberek között.

Ezen az érzésen még az sem segít sokat, hogy józan eszemmel tudom, az az orvos, aki mindezt felügyeli, irányítja, sok-sok éve kezelőorvosom, sokszorosan köszönhetem tudásának az életemet. Pontosan tudom, hányszor segített pusztán a hangjával, szavaival talpon maradni, a továbblépéshez erőt nyújtani.

Az egyetlen, ami ezt a kórházi „egyedüllét” hangulatot oldani tudja, a technika csodája, jelen esetben a telefon és az internet. Jogos a kérdés, hogy kerül ez ide? Ha megengedik, elmesélem, jó újra és újra végiggondolni, arról nem is beszélve, hogy átélni milyen szívét melengető.

Sokszor hallom korombéliektől, hogy szidják a mobiltelefon, hitetlenkedve, már-már értetlenkedve, gyanakodva néznek, amikor internetről, számítógépről esik szó.

Hát az én történetem kicsit cáfolja ezt az idegenkedést, szerintem mindkettő minden korosztálynak jó, minden korosztály részére hasznos tud lenni, csak akarnunk kell megismerni használatukat.

Immár két éve, hogy a gyerekeim segítségével megtanultam apránként, lépésről-lépésre haladva használni a számítógépen az internetet. Nem tagadom, az első hónapokban egy kockás füzetrel a kezemben körmöltem az aktuális magyarázatot, aztán amikor bekapcsoltam a gépet, magam elé téve a „kiskockást”, onnan néztem, mikor mire kell kattintani. Mára már megtanultam sok mindent, de a legnagyobb öröm, ajándék innen is az idő

nyiségű ismeretanyagot, lehetőséget nyújt. Több éve elkötelezett rajongója vagyok Placido Domingo hangjának, személyiségének. Így érthető, hogy amikor tavaly tavasszal megtudtam, hogy nálunk, itt Budapesten is koncertet ad, leírhatatlan volt a lelkesedésem. A

Koncert után a Művészetek Palotájában (fotó: Kiss László)

júliusi Domingo-koncert miatti örömet, gyakorlatilag folyamatos készülődésemet megfigyelve egy kedves barát – akit személyesen nem ismerek, soha nem találkoztunk egymással – egy internetes fórumot ajánlkozott nekem, ahol a világ bármely pontján élő, szintén komolyzenéért, Domingo hangjáért lelkesedőkkel tudok beszélgetni. Örültem, ugyanakkor kételkedve fogadtam, elképzelni nem tudtam, mi fog ebből kisülni.

Ma már elmondhatom, hogy egy máig összetartó, kicsi, egymást megértő, egymásra figyelő baráti társaság alakult ki. Itthonról naponta „beszélünk egymással” levélben vagy a szintén az internet csodájának tekinthető programok segítségével élőszóban.

Az interneten ugyanis csak az idő eltolódásokra kell figyelnem, hogy kis társaságunk Kanadában élő tagja 6 órával mögöttünk, míg most éppen a Távolságon dolgozó másik társunk 6 órával előttünk van.

Jó érzés a földrajzi távolságokat legyőző lehetőség, hogy reggelente vár a levél, amit egyikük már akkor írt, amikor mi itt az igazak álmát álmodtuk, míg reggel ennek olvasása közben villog a skype telefoncsengést helyettesítő fénye, mert a Távolságon már délután 2 óra van, tehát onnan kora délután tudunk egymással szót váltani.

A kórházban természetesen nincs internet, de van mobiltelefon, és van itthon élő, már igazi barátta vált Domingo-rajongó.

Az ágy mellett lévő vonalas telefon és a mobil kapcsolat a családdal, bármikor hívhatnak, érdeklődhetnek hogylétem felől. A mobiltelefonon pedig akár Németországból, akár még távolabbról érkezik az sms, kérdezve, hogy vagyok, mi van velem.

Az interneten a lányom és a barátnőm fogadja az érdeklődő kérdéseket, és mivel naponta többször beszélünk telefonon, így naprakészen tudják továbbadni a friss híreket, hol tart a vizsgálat, meddig leszek még távol.

Hallatlanul jó érzés, sok erőt tud adni a rosszulétek, a vizsgálatoktól való félelem legyőzésében, hogy az interneten keresztül közelebbről és sok ezer kilométeres távolságból hányan

2005. november, az első személyes találkozás (fotó: Csontos Kristóf)

során kialakult barátságok és rengeteg olyan információ, amelyekhez máshogy talán soha az életben nem jutnék hozzá, esetleg létezésükről sem lenne tudomásom.

Sőt! Legkedvesebb elfoglaltságaimhoz, hobbikhoz, a zenékhez és könyvekhez, a közös zenehallgatáshoz is mérhetetlen meny-

érdeklődnek utánam. Már újra itthon, a megszokott környezetben, családi körben megint rájöttem, hogy a kórházban töltött napokat is elviselhetőbbé tesznek bizonyos dolgok.

Az első, a legszükségesebb a család! Az én családom, akik mindig, minden helyzetben mellettem állnak, pedig az elmúlt 20 évben nagyon sokszor kellett váratlan helyzetekkel szembenéznünk.

Kell egy orvos, akiben feltétel nélkül bízunk az ember, akinek mindig akad egy mosolya, egy baráti, kedves szava a zord orvosi kifejezések, latin szavak sokaságában. Aki néhány percre leül az ágy szélére, és konyhanyelven elmondja, hol tartunk, mi mit jelent, és én hiszem minden szavát, hiszen sok küzdelmes perc van mögöttünk.

Legalább ennyire fontos segítséget tudnak nyújtani a pusztán létezésük tudatával a barátok. Azok a barátok, akiket több tíz-húsz vagy akár több ezer kilométer választ el tőlem. De a technika csodája, az internet segítségével találtunk egymásra, és tartozunk össze, el tudjuk érni egymást még ilyen helyzetben is egy-egy kedves, biztató szóval.

Az internet segítségével, bár elcsépelet kifejezés ma már, de valós megfogalmazás, hogy eltűnnek a határok, nincsenek távolságok. Ezen az úton a közös érdeklődés, a közös gondolatok, a józű

beszélgetések, az egymásra figyelés kölcsönössége baráti társaságokat tud összekovácsolni a Föld bármely pontján élők között.

Néhány hét múlva itt a karácsony, a szeretet ünnepe. Ezek az ünnepi hangulatú napokon bizony sok embernek nyújt majd néhány kedves percet, távolságokat legyőző segítségével az internet.

A magányosan töltött napokon, mikor máshol a családok együtt ünnepelnek, Ők is írhatnak, beszélhetnek tőlük távol élő szeretteikkel. Így nekik is juthat a más-más városokban lakó baráti társaság tagjaitól néhány percnyi beszélgetés, egy szép kép, fotó vagy éppen az interneten át elküldött szép dallam. Nem nagy dolgok, éppen csak jelzésértékű, felvillanó „szeretet-szikrák”, de ezek a kicsi szikrák, ha több is érkezik belőlük, meleg, világító csillagokká állnak össze, és kis időre feledtethetik velük az egyedüllét érzését.

Számomra ezen a karácsonyon egy ajándék már biztos lesz a fenyőfa alatt. Egy pótolhatatlan dolog: a technika ajándéka: földrészeket átszelő barátságok, amely, mint az internet, szerteágazó, és behálózza az egész világot.

Kellemes karácsonyi ünnepeket, békés, boldog újesztendő kívánok mindenkinek szóban, írásban és az interneten át!

Szontos Tamásné

Néhány gondolat a segítségről

Az év vége mindenhol az elszámolások, beszámolások időszaka, így van ez idén is. Fontosnak tartjuk, hogy pár szóban mi is ismertetést adjunk az Egymást Segítő Egyesület missziós tevékenységéről.

Voltak, vannak és lesznek, legalábbis reméljük, akik törekvéseinket segíteni tudják és akarják. Egyesületünkhöz számos levél érkezett az ország minden területéről, amelyben elkeseredett családnyák kérnek segítséget. De idős, beteg emberek is írnak, százszor bocsánatot kérve, hogy erre kényszerülnek.

Egyetlen percig nem lehetünk biztosak abban, hogy életünk csak jólétben és örömben gazdagon telhet el, egyetlen perc alatt válhatunk beteggé, szegénygé, elhagyatottá, rászorulva mások könyörületére. Nem árt, ha néha elgondolkozunk ezen. A

ruha- és cipőadománnyal. Vannak, akik névtelenül teszik le a rászorulónak szánt csomagot. Többen ajánlották fel feles-

Készül a következő csomag

legessé vált bútorait, amelyek rövid időn belül gazdára találtak. Börtönmissziós tevékenységünkhöz szintén szépszámu támogatást kaptunk külföldi és belföldi adakozóktól egyaránt.

Ismert és ismeretlen adományozóinknak nagyon szépen köszönjük a bizalmat és támogatást, hiszen csak a magunk erejéből nem lettünk volna képesek annyi emberen segíteni. Köszönetet mondunk önkéntes varrónéinknek, akik egész évben szorgos kézzel gyógyítják az elveszett ruhadarabokat, és mosodánk munkatársainak, akik tisztára varázsolják azokat.

Egy régi közmondással búcsúzunk, amely így szól: „Segíts magadon, az Isten is megsegít”. Talán még jobban számíthatunk Istenre, ha másokon is szívesen segítünk. Kedves Olvasóinknak áldott karácsonyi ünnepeket kívánunk! Viszontlátásra az újesztendőben!

Czétényi Sándorné

Matúz Lászlóné és Czétényi Sándorné szortírozzák az adományokat

kérés pedig nem szabad, hogy szégyenérzetet keltsen a rászoruló emberek lelkében. És amíg tehetjük, ne zárkózzunk el a segítségnyújtástól!

Egyesületünket sokan támogatják használt, de jó minőségű

Gödöllői Királyi Kastély

Tel: 0628/410-124, 0628/420-588, Fax: 0628/422-077

E-mail: informacio@kiralyikastely.hu

Honlap: www.kiralyikastely.hu

Adventi Kastélynapok a Gödöllői Királyi Kastélyban

Az esztendő legbensőségesebb időszakában újra ünneplőt ölt a Gödöllői Királyi Kastély. Immáron 6. alkalommal színes családi programokkal és gazdag látnivalóval várunk minden kedves látogatót. A gyermekek találkozhatnak a Pórujárt krampuszokkal, a Hókirálynővel, részesei lehetnek Lafontaine A holló és a róka című mesejátékának. Emellett a kicsik és nagyok ajándéktárgyakat, karácsonyi dekorációkat készíthetnek a gyermekfoglalkoztatóban. Vendégeink ismét találkozhatnak Paprika Jancsi csúzlizdájával és a Kastélyparkban felállított jászolban megsimogathatják az állatokat. Estéknként kellemes időtöltés lehet egy karácsonyi koncerten illetve hangulatos operaelőadásban való részvétel a Díszteremben és a Barokk Színházban.

Minden korosztályt gazdag kínálattal vár a kézművesek és iparművészek karácsonyi vására, ahol mindenki találhat kedvére való míves ajándékot, amit örömmel adhat át szeretteinek.

Különleges karácsonyi hangulattal várjuk Önt és kedves családját!

December 16-17. 10 órától 18 óráig folyamatosan zajló programjaink:

- Kézműves foglalkoztatók: gyertyaöntés, ajándékkészítés, arcfestés részvételi díj 350,-Ft-tól
- Szamos Marcipán formázás „gyurmarci-műhely” részvételi díj 450,-Ft
- Szánkózási lehetőség a Kastélyparkban részvételi díj 600,-Ft
- Jászol és állatsimogató a Kastélyparkban
- Paprika Jancsi csúzlizdája a Díszudvaron
- Történeti játékok, játékos haditettek lányoknak és fiúknak Tomával és csapatával a Díszudvaron
- Korabeli finomságok: látványkonyha, kürtöskalács, sült gesztenye, sült alma, forralt bor, krampampuli
- Kézművesek, iparművészek karácsonyi vására a Díszudvaron, a főbejárat előtt és a földszinti termekben
- A Herendi Porcelánmanufaktúra korongozó és porcelánfestő bemutatója
- Kávékülönlegességek, puncs, kuglóf... a Kastélykávézó karácsonyi kínálatában
- Borkóstoló, neves hazai borvidékek bemutatkozása
- Fotózás korhű ruhában a kastély Fotóműtermében
- Kosztümös tárlatvezetés magyar nyelven a Kastélymúzeumban és a Barokk Színházban naponta 11 és 13 órakor

December 16.

11 óra A Szent Imre Katolikus Általános Iskola tanulóinak betlehemes játéka (Díszterem ingyenes)

14 óra Vitéz László bábelőadás (Díszudvar ingyenes)

15 óra Tündérvilág – a Garabonciás Együttes táncjátéka (Barokk Színház belépőjegy 500 Ft)

16 óra A Varázsuvola Együttes karácsonyi koncertje (Díszterem belépőjegy 200 Ft)

19 óra Érdi Tamás zongoraművész ünnepi koncertje (Díszterem belépőjegy 2.000 Ft)

December 17.

11 óra Hókirálynő (zenés bábelőadás) a Kabóca Bábszínház előadásában (Díszterem gyermek belépőjegy 200 Ft, kísérőjegy 300 Ft)

14 óra Az ördög 9 kérdése – a Ládafia Műhely bábelőadása (Díszudvar ingyenes)

16 óra A Gödöllői Vegyeskar koncertje (Díszterem belépőjegy 200 Ft)

19 óra A Gödöllői Városi Szimfonikus Zenekar ünnepi koncertje (Díszterem felnőtt belépőjegy 2.000 Ft diák, nyugdíjas belépőjegy 1.500 Ft)

Karácsonyváró programok a Pálmaházban.

2006. december 16.

Díszek természetes anyagokból – Milner Angéla Szalmafonás, szalmadísz készítés – Tüskés Tünde

2006. december 17.

ÚJDONSÁG! Tűzzománc foglalkozás – Vértesné Anca

Ajándék készítés szalvétatechnikával – Szarka Zsuzsa

Újévi koncert:

2007. január 6.

Camerata Salzburg Piano Quartet (Mozart, Mahler, Brahms) a Díszteremben

A múzeum nyitva tartása az Adventi Kastélynapok alatt: 10.00-18.00 óra között (belépőjegy a múzeumba 17 óráig váltható)

Gödöllői Városi Múzeum

2100 Gödöllő, Szabadság tér 5.

Tel: (28) 422-003, (28) 421-997, Fax: (28) 422-003

E-mail: varosi.godollo@museum.hu,
godolloi.muzeum@vnet.hu

Web: <http://www.museum.hu/godollo/varosi>

Karácsony a múzeumban – Művészeti vásár gödöllői alkotásokból

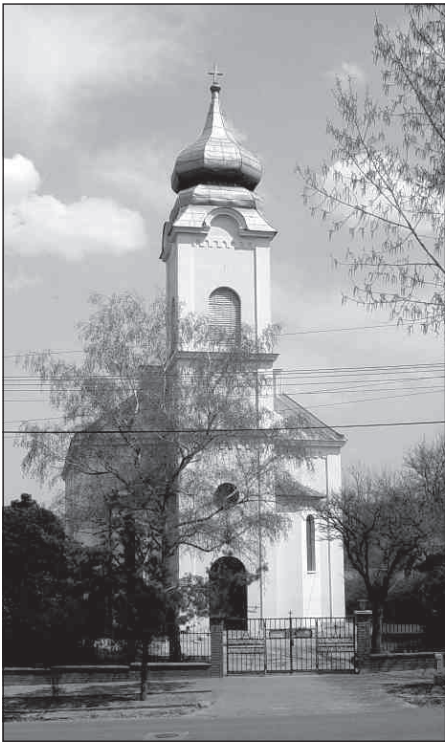
2006. december 1. és 24. között Karácsony a múzeumban címmel művészeti vásárra kerül sor a Gödöllői Városi Múzeumban. A vásáron Anti Szabó János, Bada Márta, Katona Szabó Erzsébet, Lőrincz Ferenc, Remsei Flóra, Szekeres Erzsébet, valamint a Varga Galéria kínálatából válogathatnak az érdeklődők.

A vásár az időszaki kiállító teremben kerül megrendezésre. A megvásárolt képző- és iparművészeti alkotások azonnal elvihetőek.

Készüljünk együtt karácsony ünnepére!

Bár nem ez volt a pontos cím, mégis talán többen emlékeznek 2003-ban megjelent felhívásunkra. Akkor hírt adtunk egy „álmunkról”.

Ez az álom arról szólt, hogy a **Zeneiskola karácsonyi hangversenyt szervez a péceli katolikus templomban**, melynek

szerelői nemcsak az iskola növendékei, tanárai, hanem a városban élő zenét szerető és énekelni tudó felnőttek is, akik vállalják a próbák küzdelmeit. Mivel az álmok-vágyak olyan lehetőségek, melyeket nem szabad feladni, így mi is mindent megtettünk azért, hogy ez a terv valóra válhasson. És úgy lett.

Azóta kezdeményezésünk már a negyedik „évfolyamba” lépett, így idén is lesz ünnepünk. Sőt azt tapasztaltuk, hogy mások is kedvet kaptak ahhoz, hogy a nagyközönség elé vigyék adventi rendezvényüket, hisz azóta elindult a „Péceli advent” programsorozat, melynek idén is záró akkordja ez a hangverseny

Időközben néhányan megkerestek bennünket avval a felajánlásukkal, hogy szívesen adnak helyet koncertünknek, mi mégis úgy gondoltuk, hogy hűségesek maradunk. Az ok egyszerű: a péceli katolikus templom ideális „koncertterem”, mely biztosítja az előadók számára a „színpadot” és a megfelelő létszámú

befogadó helyiséget. No és az akusztika sem elhanyagolható!

Természetesen evvel az írással is kedvet szeretnék ébreszteni ehhez az ünnepi esthez, mely **december 22-én (pénteken) 16.30 órakor** kezdődik. Remélem, beválik ez a kedvesinálás, és ismét együtt gyönyörködünk mindabban a lelki-szellemi táplálékban, melyet az elmúlt évszázadok géniuszaik alkottak.

Nos, lássuk a „kínálatot”: idén is lesz gyermekkórus, (ők már bemutatkoztak az „edző-táboruk” után) és – ahogy jeleztük – lesz felnőtt kórus is, akik november 14-től minden kedden este együtt vannak azért, hogy minél jobban fel tudjanak készülni a feladatra; de lesznek hangszeres együttesek, szólísták, vonószekerek és még sokan mások, ahogy mondani szokták...

Így most már nem maradt más hátra, mint elmondani, hogy nagy örömmel és

szeretettel várunk mindenkit, mert szeretnénk, ha most is átadhatnánk gondosan előkészített zenei ajándékunkat a városnak.

*...hogy ne csak a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson
ne díszített fákon, hanem
a szívekben is legyen karácsony....*

Kovács Ernőné

Péceli advent

NOVEMBER

25-én, szombaton 9 órától a piactéri könyvesboltban adventi koszorú készítő program

25-én, szombaton 18 óra 30 perckor a katolikus templomban Dániel-játék(XII. századi misztériumjáték) Közreműködnek: agödöllői Premontrei Szkola, Szent István Énekesiskola és a péceli katolikus kórus.

DECEMBER

1-jén, pénteken 14 óra 30 perckor és 17 órakor a Szemere Pál Általános Iskolában A télapó kesztyűje (báb-játék a Szemere Pál Általános Iskola tanárainak előadásában)

3-án, vasárnap 16 órakor a Ráday-kastélyban egyházi énekkarok jótékonysági hangversenye a fogyatékosok javára

6-án, szerdán 17 órakor a Szemere Pál Általános Iskola tornatermében városi Mikulás-ünnepség

10-én, vasárnap 17 órakor a Ráday-kastélyban a Gospell Kórus koncertje (az Adventista Teológiai Főiskola jótékonysági rendezvénye a Városi Zeneiskola javára)

16-án, szombaton 16 órakor a Ráday-kastélyban a Petőfi Sándor Férfikórus karácsonyi koncertje

17-én, vasárnap 15 óra 30 perckor a Bárka Közösségi Házban (Kálvin tér) a református gyülekezet családi ünnepsége

17-én, vasárnap 18 órakor a Katasztrófavédelmi Oktatási Központ színháztermében a Chikenfly zenekar koncertje (a Karmel Gyülekezet szervezésében)

18-án, hétfőn 15 óra és 17 óra között az Adventista Teológiai Főiskola kertjében (Ráday u. 12.) Betlehemi séta (betlehemi történet a főiskola diákjainak közreműködésével)

19-én, kedden, 20-án, szerdán, 22-én, pénteken 14 óra 15 perckor a Ráday Pál Gimnázium aulájában „Az élet játéka” című színdarab előadása

22-én, pénteken 16 óra 30 perckor a katolikus templomban a Városi Zeneiskola karácsonyi hangversenye
22-én, pénteken 18 órakor a Bárka Közösségi Házban (Kálvin tér) M. Karácsonyi Violetta előadóművésznő önálló estje

24-én, vasárnap 16 órakor a katolikus templomban Betlehemes a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola diákjai előadásában

Hagyományápolás Isaszegen

Ki ne hallotta volna Isaszegen az Asszonykórus és a Csata Táncegyüttes nevét. Hiszen szinte minden családból énekelt, táncolt már valaki a község hagyományőrző csoportjaiban. Azt viszont már kevesebben tudják, hogy az Isaszegi Asszonykórus és a Csata Táncegyüttes országosan elismert csoportok. Mindkét csoport több országos „kiváló” minősítéssel büszkélkedhet.

Az alábbiakban – a teljesség igénye nélkül – szeretnénk felsorolni eredményeiket, jelentősebb fellépéseiket 2006-ban.

Gaudium Carminis Női Kamarakórus

Hagyományőrző csoportjaink mellett a Gaudium Carminis Női Kamarakórus is országosan elismert. Kiemelt bemutatkozásai: 2006. 03.19. Cseszvei fesztivál
2006. 05. 13. Budapest – Mátyás templom – Országos Gregorián-találkozó
2006. 09. 17. Vértessomlói fesztivál

Ezúton szeretnénk megköszönni a csoport vezetőinek, tagjainak valamint a családoknak a sok éves munkát, kitartást, melyhez a továbbiakban erőt és egészséget kívánunk.

Csata Táncegyüttes

2006. 02. 11. Veresegyháza – Hagyományőrző Gála
2006. 04. 22. Galgahévíz – Óvodás találkozó
2006. 06. 10. Gödöllő, Királyi Kastély
Grassalkovich Kultúra és Bor Ünnepe
2006. 06. 13-16. Budapest – Duna Karnevál
2006. 07. 06-09. Siófok – Aranykagyló fesztivál
2006. 07. 23. Budapest – Lánchíd fesztivál
2006. 08. 12. Zsámbok – Lecsó fesztivál
2006. 08. 19. Budapest – Mesterségek ünnepe
2006. 10. 07. Bag – Portörő fesztivál – Portörő díj
2006. 11. 11. Kapuvár – Országos Minősítő „kiváló” minősítés

Újra „kiválóak” vagyunk!

Van úgy az ember lánya, hogy könnyek szöknek a szemébe a gyönyörűségtől.

Ezeket a könnyeket próbáltam titkolni Kapuváron, a Hagyományőrzők Országos Minősítő versenyén. Pontosabban szólva az isaszegiek bemutatkozása közben és azt követően, kipirult arcú táncosainknak gratulálva.

De mikor lelkesen közölték velem, hogy Jutka néni (Bánszkiné Varga Judit, az együttes vezetője) a bemutatót megsiratta, nos én is büszkén vállaltam az örömkönyveket.

Megvan a 3. kiváló minősítés, így örökös kiváló címmel büszkélkedhet a Csata Táncegyüttes hagyományőrző csoportja. Igazi örömnappal sugárzott a színpadról.

Erős, lendületes, színes forgatag. A lányok a kisértékkel egyetemben tótul replikáztak egymással, oly erősen és szépen énekelve, hogy a zsűri kiemelte a szép hangzást.

A délelőtt kalandosan szerzett kapuvári akácfákkal megható, lírai színpadképet varázsoltak lányaink a májfaállítás – pünkösödés jelenetben. A fergeteges, mindent elsöprő közös tánc az életöröm sugárzott a nézőkre, akik természetesen vastappsal köszönték meg a megkapó színpadi élményt.

A nagy csapat tagjai:

Művészeti vezető: Bánszkiné Varga Judit

Ambrusics Alíz, Ambrusics Anett, Ambrusics Iván, Baglyas Noémi, Baglyas Tímea, Bak Gabriella, Bánszki András, Bánszki János, Búvár József, Dobos Györgyi, Dóczi Livia, Farkas Regina, Farkas Istvánné, Gábor Attila, Gerendás Gyula, Gódor Noémi, Grüber Zolt, Hanák Attila, Hrustinszki Zoltán, Jakócs Zsuzsanna, Juhász Pálné, Király Szonja, Kópor Vivien, Kovács Adrienn, Kóvágyó Dóra, Kóvágyó Zsolt, Magyar Vera, Nagy Jánosné, Pálinkás Tünde, Pálinkás Zsuzsanna, Rideg Zoltán, Simon Bálint, Szávuly Attila, Szénási Patrik, Szentesi Lászlóné, Szepesi Sándor, Szepesi Sándorné, Szilágyi Attila, Szolga Dávid, Szolga Eszter, Szolga Zoltánné, Tarcsi Ferencné, Turák Alexandra, Viszok Gergő, Vojt Vince, Vojt Vincéné

Köszönjük kitartó áldozatos munkájukat a táncosoknak, az együttes vezetőjének, Bánszkiné Varga Juditnak, a koreográfusnak, Széphalmi Zoltánnak és a csapatot kísérő a Fix-Stimm együttesnek. Köszönjük az NCA pályázati támogatását.

Az örökös kiváló minősítéssel a jövőben is – országon belül és határainkon kívül – büszkén képviseljük Isaszeg gazdag népi kultúráját.

Veresczkyné Sziki Éva

Isaszegi Asszonykórus ez évi 24 fellépéséből

2006. 03. 25. Kiskunfélegyháza – VI. Vass Lajos Népzenei verseny – arany fokozat
2006. 06. 10. Gödöllő, Királyi Kastély
Grassalkovich Kultúra és Bor Ünnepe
2006. 10. 25. Budapest – VII. Országos Ki – Mit – Tud? „kiváló” minősítés

Őszi szüneti programok a Művelődési Otthonban

November 2-án és 3-án a Művelődési Otthon szervezői egész napos programokkal várták az iskolás gyermekeket. Népes gyermekcsereg töltötte meg a házat.

Csütörtökön vidám hangulatban kézműves foglalkozásokkal telt el a délelőtt. Szébbnél szebb gyöngyálatkákat és gyöngykeszereket készítettünk, majd délután közösen néztünk meg egy mesefilmet. Pénteken gyöngyöt fűztek, nemezlabdákat készítettek a gyerekek. Arcot festettünk és hennatetoválással tettük emlékeztetést a napot.

A jelenlévők nagyon élvezték a foglalkozásokat. Örömmel vettük, hogy nagy az érdeklődés. Reméljük a jövőben egyre több gyermek lesz részese szüneti programjainknak.

A Dózsa György Művelődési Otthon dolgozói

Zenga zének, Öcsi?

Október 16-án mi nyolcadikosok színházlátogatáson voltunk az isaszegi Dózsa György Művelődési Otthonban.

A „Zenga zének, Öcsi?” című előadást néztük meg, amely Vámos Miklós Zenga zének című könyvének feldolgozása.

Számomra ez nagyon nagy élmény volt. Tetszett, mert volt benne humor, mozgalmasság és változatos. Gyerekek adták elő, ami közelebb hozta hozzám az eseményeket. Megtudhattam, hogy milyen volt átélni 1956 napjait. Szerintem szörnyű.

A szereplők diákok, egy részük úttörő. Egy fiú mindig belevisi a kisebbeket a rosszba, többek között Öcsit, pl.: meglesik a lányokat. Öcsi hittant tanul. Akkoriban, vagyis '56-ban nem volt szabad templomba járni, mert a szocialista rendszerben nem engedték a vallásyakorlást.

A diákok mégis elszállózkodtak. Öcsi nem igazán érti, hogy a szülők mit zagyválhatnak össze, hiszen mindig mást mondanak, így összezavarják a gyerekeket. A diákok Rákosi elvtársat köve-

tik, aki szigorú és nagyhangú. Megismertük a szovjet rendszert. Párhuzamosan hallottuk a kisdobos hat pontját, az úttörők tizenkét pontját, valamint a tíz parancsolatot. Az egész előadásban e kettség érezhető.

A történet úgy folytatódik, hogy a zavarodott tanulók lövéseket hallanak, és megijednek. Elbújnak egy lyukon keresztül egy szűkös helyre. A lövések nagyon hangosak. Este imádkozik mindenki, Istenhez fohászkodnak, és megfogadják, hogy minden rosszat helyrehoznak. A rádió eközben szól, de alig lehet valamit érteni belőle. Másnap a diákok egy része külföldre utazik, mert ott biztonságosabb. Névsorolvasáskor kiderül, hogy sok gyerek eltűnt, meghalt vagy elutazott. Mikor vége van a forradalomnak, a diákok megkönnyebbülnek. Ketten találnak egy puskát, és vígan játszanak vele. Rákosinak nem tetszik ez a játék. Közben kiderül, hogy Nagy Imrét megölték. A történet végére már semmi sem ugyanolyan, min amilyen régen volt, és ezt a zavarodott diákok is érzik.

Érdekes, hogy több gyereket is Öcsinek szólítottak. Ez jelképes lehet, hiszen az Öcsi szó arra utalhat, hogy „te még kicsi vagy, nem értesz semmit”. Minden gyerek „Öcsi”, hiszen egyik sem érti, mi az igazság. Nem értik azt sem, miért beszélnek a felnőttek össze-vissza. Mi az igazság? S mi a helyzet a golyamesével? Vagy a felnőttek hazudnak??? Vagy maguk sem tudják, mi az igaz?

Szóval nekem tetszett a darab, s örülök, hogy megnézhettem.

Stefanik Réka 8.a. Klapka György Általános Iskola

Ajándék ajánló

**A VÉDESE Kht. rehabilitációs műhelyeiben készülő
textil termékeit ajánlja karácsonyra.**

Varrodánkban készülő mutatós, vidám színű, változatos formájú és méretű állatfigura párnák fiatalok és idősek részére remek ajándékok lehetnek.

Felnőttek és gyermekek kedvenc állatfigurái: egér, teknős, foka, katica, kacsa, csirke, elefánt, víziló, nyuszi, mókus, delfin, kakas tyúk, liba, béka, kutya, maci, pingvin, tehén, dinó, egyéb kedvelt formák: napocska, szívecske párnák közül válogathat.

Praktikus háztartási textil a kéztörölő, a mosdókesztyű.

Fenti termékek ára: 200-2.500 forint közötti

Szövődéskben készülő kézi szövésű textil szőnyegek már 1.200 forinttól kaphatók.

A VÉDESE Kht. termékeit megvásárolhatja:

Isaszegen az Alemány Erzsébet Segítő Házban (2117 Isaszeg, Nap u. 2/b.) hétfőtől péntekig 8-16 óráig.

A tökéletes ember

Karácsonyi mese

Egyre díszesebb a karácsonyi világ! Fényeket öntenek túlevelekre, kerítésekre, villanyoszlopokra. A kutyák este félnek a fényes udvarokon, ezért óvatosnak kell lenni, ha hívás nélkül akarnánk belépni valamelyik csillogó kerítéskapun, már ha nem lenne bezárva. De hát zárva minden ajtó ilyenkor, karácsonykor is.

Jézuska már hármadszor nyomta meg a csengőt a girlandba öltöztetett díszes kapun, mikorra egy 16 éves forma fiú kijött a házból. Egy éles hang követte: Be ne engedd!

A fiú odament a kapuhoz, és megkérdezte:

– Mit akarsz, kit keresel?

– A születésnapodra jöttem – felelte Jézuska.

A fiú csodálkozva nézte a két-három éves csöppséget, és elfelejtkezve anyja iménti intelméről, kinyitotta a kaput. Mind a három kutya odarohant, és a kisgyerek lába előtt farkukat csóválva gyönyörködtek a jövevényben.

– A tieid? – kérdezte Jézuska.

– Igen.

Majd a kutyákra förmedt.

– Helyedre! – de azok nem mozdultak, csak hálás kutyaszemmel nézték Jézuskát.

– Megharapnak! Vigyázz kisfiú! – intette óvatosságra.

– A nevem Jézuska – mondta szelíden a gyermek –, és nem fognak bántani, csak néznek. – Kezecskejét nyújtotta a nagyfiúnak.

– Szóval te vagy a Jézuska! Milyen kicsi vagy! – csodálkozott rá. Kézen fogva léptek be a házba.

– A cipődet le kell vetni! – szólta Jézuskára.

– Jó – mondta a csöppség, és kilépett sarujából.

– Nem fázik a lábad? – nézett ijedten Jézuska meztelen lábacs-kájára.

– Még nem tudom, eddig nem kellett levennem a sarumatom sehol.

A terem, ahová beléptek, olyan nagy, díszes és csillogó volt, hogy Jézuska egy lépést hátrált, és felnézve a fiúra megkérdezte:

– Ez a ti templomotok?

– Dehogyan, ez a nappalink – nevetett a fiú.

A nagy asztal körül ülők megrökönyödve néztek a belépőre. Éppen tízen voltak, de egyikük sem tudott megszólalni, annyira rácsodálóztak a meztelén lábas kisgyerekekre.

– Jó napot kívánok! – hajolt meg illedelmesen a csöppség. – A nevem Jézuska, és jöttem születésnapot köszönteni.

– Mit hoztál? – kérdezte az asztalnál ülő gyerek, egy 8 éves kislány, és megigazította a csatát hajában.

– Hogy engedett el anyád egyedül, hol laktok? – állt föl az asztaltól egy elegáns hölgy, és odament aggódva Jézuskához.

– Most kinek válaszoljak, és melyik kérdésre? A nevem Jézuska, és köszönteni jöttem – mondta határozottan.

– Apu, te ismered? – a kislány a mellette ülő térdére tette a kezét.

– Mit kérdeztél? – fordult kislánya felé a férfi, és érdeklődve ránézett.

– Mióta szóke a hajad? – csodálkozott kislányára.

– Apu, ez most nem érdekes, mindig szóke voltam, azt kérdeztem, ismered ezt a Jézuskát?

– Jézuska, Jézuska – ismételte hangosan a férfi –, honnan kéne ismernem? – A mellette ülő nőhöz fordult:

– Karla, te hallottál Jézuskáról?

– Kiről? Jézuskáról? Az meg kicsoda? Ez a kisgyerek? Azt hittem a Jolán gyereke.

– Jolán! – szólította meg a szemben ülőt – A te gyereked ez a Jézuska?

Jolán felkapta a fejét, és csodálkozva kérdezte:

– Kinek van születésnapja, Tamásnak? Hány éves? Már gyereke is van?

– Jolán néni! – szólta a kislány méltatlankodva – Jézuska újdonság, még nem járt nálunk. Lehet, hogy valaki elvesztette.

– Nem a testvéred? Pedig hasonlít rád, neki is fehér a ruhája – magyarázta Jolán, és egy szőlőszemet csipentett ki a tálból.

Jézuska egyik lábáról a másikra állt. Tekintetével egyenként követte a beszélgetőket, de csak Tamás szemét kereste, amikor megszólalt:

– Most mondjam a köszöntőt?

– Nem szeretnél leülni? Nem fázik a lábad? Szegénykém – mondta Tamás. Jézuskához lépett, és felemelte.

– A kő meleg, igazán nem kell fáradnod velem, hisz csak elmondom a köszöntőt, és megyek tovább.

– Hová mennél? – könnyörgéssel a hangjában hozzá tette: – Ne hagyj egyedül! – Egy pillanatra magához ölelte, ahogy a székre állította.

Az elegáns hölgy méltatlankodva szólta Tamásra.

– Tegyéél szalvétát a talpa alá! – Odament a székhöz, és felemelte Jézuskát.

– Kapaszkodhatok a nyakadba, hogy ne legyen nehéz? – szólta a hölgynek Jézuska.

– De szép vagy, anyu! – kiáltott a kislány. A hölgy nevetni kezdett. Az asztalnál ülők mind odanéztek. Jézuska óvatosan huppant a szalvétára, és nagyon komoly hangon beszélni kezdett.

– Elnézést kérek a megzavarásért, csak köszöntőt jöttem mondani, mivel Tamás ide hívott. Ó! – mutatott rá a fiúra, aki úgy is, hogy Jézuska a széken állt, egy fejjel magasabb volt.

– Éppen az éveimet számoltam, mikor meghallottam, hogy valaki hív. Olyan régen nem hallottam a nevem, hogy azonnal idejöttem, és becsengtettem.

– Tamás, te ismered Jézuskát? – kérdezte az apja.

– Csak tegnap hallottam róla. Egy 105 éves néni mesélt nekem Jézuskáról, azaz arról, hogy őt keresi. Én mondtam neki, hogy nem ismerem, de a néni erősködött. Hajthatatlan volt. Ott hagytam. De ő utánam kiáltott, hívd Jézuskát, ha bajban vagy! Igazán nem gondoltam komolyan, mikor hívtam. Csak egyszer mondtam ki a nevét. – Tamás arcán büntudat látszott.

– Igaz – erősítette meg Jézuska –, csak egyszer hívtam. Nem tudtam, hogy játékból hívsz, hiszen olyan régen nem láttalak játszani.

– Majd legyintve folytatta: – Ne keressétek az okokat, a lényeg, hogy köszöntőt mondok. Minden köszöntő úgy kezdődik, hogy Isten éltesse, az után meg azt kell mondani, hogy kit. Vagyis, Isten éltesse Tamást! Ez a köszöntőm – mondta, és leugrott a székről a kőre. Talpacskája akkorát csattogott, hogy elnevette magát:

– Még a köszöntés is zajjal jár nálatok – kiáltott ingerkedve, és az ajtó felé indult.

– Ne menj el, Jézuska! – rimázkodott a hölgy.

– Ki szeretné, hogy maradjak? – fordult vissza Jézuska. – Tegye fel a kezét!

Hat kéz lendült a magasba.

– Jól van, maradok – mondta engedékenyen, és csattogva odaszaladt az asztalhoz. A kislány mellé tolt egy széket, és leült.
 – Te miért nem tetted fel a kezéd?
 – Azért, mert semmi érdekeset nem mondtál. Az az érdekes rajtad, hogy nincs cipőd, meg télen fehér ingben vagy. Vagy volt kabátod is?
 – Nem vettem kabátot, de a sarum rajtam volt.
 – A saru érdekes lehet, majd megmutatod?
 – Ha akarod – felelte bizonytalanul Jézuska. Majd felélénkülve folytatta:
 – Mit csináltak, mielőtt jöttem?
 – Én csak megettem, amit kellett, és vártam, hogy valami történjen.
 – A többiek mit csináltak? – faggatta tovább a kislányt Jézuska.
 – Hát azt nem tudom. Mindenki tudja a dolgát, talán. És te csak azért jöttél, hogy az istenéltséget elmondod? – csalódás érződött a kérdésben.
 – Ó, nem! – vallotta be Jézuska. – Igazából varázsolni fogok. Segítesz nekem?
 – Hát persze! – jött izgalomba a kislány. – Végre, tudtam, hogy varázsló vagy! – nézett áhítattal Jézuskára.
 A varázslat szóra mindenki felfigyelt. Olyan csend lett, hogy hallani lehetett, ahogy Jézuska a széken a lábait lógázza. Abba is hagyta hirtelen. Minden szempár Jézuskáé lett.
 – Most varázsolni fogok. – Lendült be a figyelembe.
 – Végre, végre – úgy hallatszottak a sóhajok, mintha egy gyereksereg ülte volna körül az asztalt.
 – Tizenegyen vagytok, ki kellene találnotok a közös kívánságokat, és én teljesítem. – Jézuska szavai kinyilatkoztatásnak hangzottak.
 – Akármit? – kérdezte felcsigázva Jolán.
 – Tényleg akármit? – csatlakozott Karla.
 – Hallottátok, akármit – szólt rájuk magabiztosan Tamás apja.
 – Nagyon nehéz lesz – mélézött el a hölgy, aki már Jézuskát érintette. Majd Tamáshoz, a fiához fordulva megkérdezte:
 – Van valami ötleted, kívánságod?
 – Jaj, dehogy. A nagypapa kezdje el.
 – Nekem aztán tényleg megvan mindenem – szabadkozott a nagypapa –, talán a nagymamátok egészségét megkérhetnétek?
 – Az nem lesz jó – vette át a szót apa, – olyat kellene kívánni, amit tizenegy egyenlő részre el lehet osztani.
 – Kérjünk dinnyét. Én szívesen ennék egy szeletet. Te nem?
 – fordult bátyja felé.
 – Nehogy már dinnyére pazaroljuk a varázslatot! – kiáltott fel Károly bácsi.
 – Mire? Talán viszkire? – csúfolódott a kislány megbántva.
 – Nem segítenél kitalálni, Jézuska! Mi még sohasem gondoltunk arra, hogy mit kívánjunk másoknak! – kérlelte a hölgy Jézuskát. De Jézuska hallgatott, és lóbázni kezdte újra a lábacskaját.
 – Tamás, te sem tudod? – faggatta ismét a fiát.
 – Csak azt tudom, hogy nekem mi kellene, de arra sohasem gondoltam, hogy nektek vagy valaki másnak mi kellhet – vallotta be Tamás.
 – Jézuska, illik pénzt kérni? – szólalt meg a kislány.
 – Illeni illik – vonogatta a vállát Jézuska –, de megkérdezném, hogy mire – komolyodott el.
 – Ez csalás! – kiáltott fel Karla –, eddig nem mondtad, hogy kérdezni fogsz, azt ígérted, akármit kérhetünk.
 – Akármit, akármit. Ez igaz Karla, de beláthatod, érdekelhet, hogy miért vagy mire.
 – Miért vitatkozol, Karla, végül is megkérdezheti – mosolygott Jézuskára Jolán.
 – Jézuska, mennyi időnk van még a kitalálásra – kérdezte apa.
 – Pontosan egy óra. Ez elég lesz?
 – Elég, elég. Nyugtatták meg mindnyájan Jézuskát. Jézuska leugrott a székről. Sorba járt mindenkit. Biztatta őket kedveskedve.

Tamáshoz lépett, és megkérdezte.

– Tamás, tulajdonképpen miért hívtál, unatkoztál talán? Tamás nem válaszolt.

– Mi az oka, hogy nincs az embereknek közös vágya? Ha megkérdeznék száz vagy ezer embert, vagy egy ország lakóit, talán össze is vesznének a közös kívánságon – bölcselkedett fennhangon Jézuska.

– Mi egy család vagyunk, nem lenne szép dolog, ha veszekednénk. Ki mondja meg közületek – fordult a többiek felé –, hogy magunknak vagy másoknak kívánjunk-e?

– Még jó, hogy magunknak – vélekedett Jolán.

– Másoknak többet tudnánk segíteni – szólalt meg félénken Károly bácsi.

– Hülyiséget beszéltek folyamatosan – vette át a szót apa.

– Ne beszélj csúnyán Jézuska előtt! – Korholó volt a nagypapa hangja. – Ó az Isten fia.

– Jézuska, te tényleg az Isten fia vagy, gyere csak ide! – kiáltott fel a kislány. Jézuska megállt a kislány előtt.

– Mit szeretnél hallani? Jó, én vagyok, de ne kérdezd ki az az Isten, mert mérges leszek! – felelte dacosan.

– Jó, nyugodj meg. Ne félj, el tudom képzelni, ki lehet. – A kislány kedveskedve, nyugtatóan mondta.

– Ez az! – csapott a homlokára az apa. – Megvan. Válasszunk magunkból valakit, és kérjük meg Jézuskát, hogy tegye tökéletessé! Azután ha van egy tökéletes ember, akkor ő majd mindent megold, ha Jézuska elmegy. Persze örök életűnek kell lennie, különben nem lenne tökéletes!

– Nő legyen vagy férfi? – kérdezte Károly bácsi.

– Miért lenne férfi, szerinted miért? – méltatlankodott Jolán.

– Én nem mondtam, hogy férfi, csak kérdeztem – szabadkozott Károly bácsi.

– Igaza van. Legyen férfi – sóhajtott fel hangosan Karla.

– Te tudod, miről beszélnek? – szólította meg a kislányt Jézuska.

– Persze, hogy tudom. Apát fogják megválasztani tökéletes embernek. Szerintem jó lesz. Képzelted, Jézuska, milyen jó lesz nekünk. Egy tökéletes, mindent tudó, jószág apánk lesz!

– És ha megtudják mások, és eljönne nekik százan, ezren meg millióan, hogy ők is megkérdezzék a tökéletes embert, akkor mit fogtok csinálni?

– Tényleg. Ez nem jó. De van három kutyánk!

– Kriszti, csak nem gondolod, hogy egy tökéletes embert kutyákkal kell megvédeni – nevetett Tamás.

– Ez az. Titokban kell tartanunk – helyeselt a hölgy. Majd a többieket kérdezte:

– Van valakinek eltérő véleménye?

– Nem akarok senkit se sürgetni, de öt perc van még – mondta Jézuska.

– Akkor most mindenkire szólólok – emelte fel a hangját az apa.

– Tegye fel a kezét, aki azt szeretné közös kívánságnak, hogy én legyek a tökéletes ember.

– Ez csak tíz – számolta meg a kezeket Jézuska. – Te miért nem tetted fel a kezéd, Tamás?

– Mert félek, hogy elveszítem apát. Most rám figyeljtek – fordult a többiek felé –, tegye fel a kezét, aki azt szeretné közös kívánságnak, hogy apa legyen SZÁMUNKRA a tökéletes ember.

– Tizenegy kéz – ismerte el Jézuska. – Úgy legyen.

Az egész család felállva gratulált apának. Annyira összebújtak, hogy észre sem vették, hogy Jézuska kimegy az ajtón. Felvette saruját, és kilépett. A kutyák csillogó kutyaszemmel követték csöppnyi sarujának kis zöld nyomait a hófödte kertben.

– Jövök már – kiáltott Jézuska, és ágaskodva nyitotta ki a kaput. Tamás vette észre, hogy Jézuska elment. Elindult a kapuhoz, vigyázva, hogy a kis zöld nyomokat érintetlenül hagyja. A kapu zárva volt. Kinézett az útra de a hóban egyetlen lépést sem látott.
 – Milyen meleg van! – mondta, amikor a nappaliba belépett.

Némethy Mária

Kellemes karácsonyi ünnepet és boldog újévet kívánunk...

...írták sok-sok éven át a szeretteiknek, ismerőseiknek a karácsonyi képeslapokra. Ma már ritka a képeslap, az SMS-ek korát éljük, de a szavak kellemes, karácsonyi, bensőséges, meghitt családi ünnepet, békét, örömet, fényt, a szeretet ünnepét jelentik.

A karácsonyhoz kapcsolódó hagyományok csaknem tízezer éven át követhetőek nyomon. Megünneplésének szokása az antik pogány mítoszokból és keresztény hagyományokból ötvöződött. Az év összes ünnepéhez együttléve nem tartozik annyi népszokás, mint a karácsonyhoz. A gyertyagyújtás szokásában évezredek rítus él tovább, a lobbanó láng a Nap, a fény születését jelképezi. A decemberi napforduló ugyanis ősidők óta ünnep minden nép életében, az újjászületés reményét jelenti. A néphit szerint a karácsonyi asztal alatt kellett lennie az összes gazdasági és háztartási eszköznek, hogy az új esztendőben hatékonyabb legyen velük a munka. Éppen ezért a kölcsönként tárgyakat karácsonyig illett visszaadni. A karácsonyi abroszt gondosan eltették, mert úgy tartották, hogyha valaki megbetegszik, elegendő csak ezzel letakarni, és máris meggyógyul. A morzsát az ünnepi asztalról összegyűjtötték a vacsora után, és az állatok elé szórták, hogy a következő esztendőben szépen és egészségesen fejlődjenek.

A hagyományokat, a karácsonyi ünnepet, a szeretet lángját őrizzük, és átadjuk a következő nemzedéknek.

Az ünnepi készülődés mindig örömmel és várározással teli időszak, amikor a tervezgetés és az ajándék ötletek mellett nagy gondot fordítunk a többnapos ünnepi menü összeállítására is. A

háziasszony jól teszi, ha egy héttel karácsony előtt megvásárolja és előkészíti a hozzávalókat. A halat, hogy a sorban állást elkerülje, ezzel együtt a káposztát, a tyúkot, a pulykát és a sertéshúst. A halat megpucolva, a fejet és apróbb szeleteket külön tálcán, a halszeleteket mélyhűtőben tároljuk. A többi hozzávalót tetszés szerint hűtjük vagy fagyasztjuk. A karácsonyt megelőző héten megsüthetjük az aprósüteményeket, ajándékozható mennyiség-ről is gondoskodjunk. Ilyenkor különlegesebb ízekre, ínycségekre vágyunk, kellemes, finom ételekre, italokra. **A többnapos sütés-főzéskor, a hagyományos ünnepi ételek elkészítésekor is ügyeljünk a korszerű, egészséges táplálkozásra, sok zöldség, gyümölcs, saláta szerepeljen étrendünkben.**

Olyan „ételfüzért” nyújtok át a kedves olvasónak, amelynek elkészítése nem túl időigényes, és a pénztárcát sem őríti ki túlságosan, mégis finom, ízletes, megfelelő étke lesz a szeretett családnak.

December 24.

Ebéd: Szegedi halászlé, kóttés (kelt) diós-mákos kalács

Vacsora: Ananászos pulykamell, burgonyapüré, kivitorla

December 25.

Ebéd: Tyúkhúsleves, töltött káposzta, banános tiramisu

Vacsora: Narancsos hússaláta (maradék főtt hús hasznosításával)

December 26.

Ebéd: Erőleves sajttal, Maros menti töltött pulyka, máktorta

Vacsora: Karácsonyi süttők

A fenti menüből az általam készített vagy kevésbé ismert ételek receptjeit adom közre.

Diós-mákos kelt kalács (8 személyre): 1 kg liszt, 2 dl tejfől, 4 dkg élesztő, 4 evőkanál cukor, 20 dkg margarin, 5 db tojássárgája, 1 evőkanál porcukor, 1 l tej. A töltelékhez: 40 dkg darát mák/dió, 1 dl tejfől 20 dkg porcukor, 2 evőkanál méz, 1 citrom héja, őrölt fahéj, őrölt szegfűszeg.

A szitált lisztet tálba öntjük, és langyos helyen tartjuk. A tejfölből, élesztőből és cukorból kovászt készítünk, és langyos helyen kelesztjük. Hozzáöntjük a liszthez a fölolvastott margarint, tojássárgáját, porcukrot és a kovászt. Állandó keverés mellett jól kidolgozzuk. Annyi langyos tejet adunk hozzá, hogy se túl kemény, se túl lágy ne legyen. A „dagadtra” pofozott tésztát beletesszük egy tálba, melynek oldalait enyhén belisztezzük. Letakarva langyos helyen 1 óráig kelesztjük. A megkelt kalács tésztáját két centiméter vastagságúra nyújtjuk, rákenjük a töltelékkel, feltekerjük, és kivajazott, lisztezett tepsibe helyezük. A tetejét tojásfehérjével kenegette még langyos helyen pihentetjük, ezután lassan aranyárára sütjük.

Ez idő alatt befejezhetjük a halászlé elkészítését, és a vacsorához is előkészülhetünk, megteríthetünk (jó tudni: egy adag halászlé 235 kcal, a kalács 999 kcal).

Terítési tipp: a karácsonyi ebédhez fehér textilszalvétával teríthetünk, lehet papír is. Válasszon ki két üvegből készített fenyődísz, kösse össze az abrosszal és a terítéssel színben harmonizáló szalaggal, és tegye a fehér szalvétára. A fehér szín minden abrosszhoz illik, és nem okoz színkavalkádot az asztalon.

A még meleg sütőben tovább süthetjük az **ananászos pulykamellet** a vacsorához.

Hozzávalók 4 személyre: 40 dkg pulykamell, 3 evőkanál liszt, 1 doboz körszeletes ananász, 10 dkg trappista sajt, 4 evőkanál étolaj, 20 dkg vékonyra szeletelt gépsonka, 3 dl tejszín.

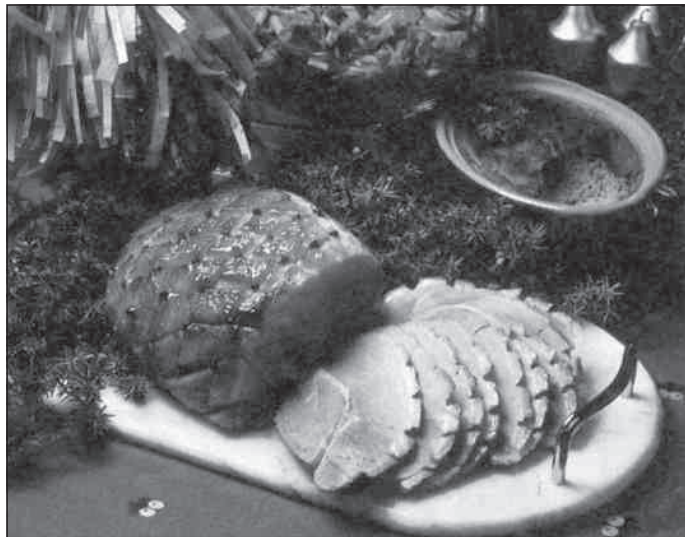
A pulykaszeleteket forró olajban hirtelen sütjük, mindkét oldalát pirosra. Tűzálló tálba egymás mellé helyezük, és tetejére ráborítjuk az ananász karikákat, a gépsonkát, és végül megszórjuk reszelt sajttal. Az egészet megöntjük tejszínnel, majd alufóliával letakarva átsütjük. A fóliát eltávolítjuk, 220 fokon sütéssel megpirítjuk a tetejét. Burgonyapürével és aszalt gyümölccsel tálaljuk (egy adag 687 kcal).

A kivitorla és a banános tiramisu előző nap elkészítve a hűtőben várja, hogy finomságával, különlegességével emelje az ünnepi menüt.

A **Maros menti töltött pulyka** hozzávalói: 1 egész bébi pulyka, só, őrölt bors, 5 dkg vaj, 3 ág rozsmaring, 30 dkg kukoricadara,

10 dkg vöröshagyma, 20 dkg jól olvadó sajt, 2 evőkanál szárított rozmaringlevél, 1 dl fehér bor.

Elkészítése: egy evőkanál vajjal, sóval ízesített 1,5 l forró vízbe megfőzzük a kukoricadarát. A maradék vajon megfuttatjuk a hagymát a rozmaringlevéllel, fűszerekkel, sajttal, és a kihűlt kásához keverjük. A megszózott pulykát megtöltjük, szárnyait aláahajtva, lábait konyhai zsineggel összekötve vajjal kikent tep-

sibe tesszük, a rozmaring ágat mellé rakva, kevés vizet aláöntve egy órán át sütjük. Majd a tüzet csendesítve levéllel locsolgatva készre sütjük. A maradék húslét felhasználva fehér boros rozmarining mártással, tetszés szerinti körettel tálaljuk (egy adag 925 kcal).

A **karácsonyi sütőtök** ezután kerülhet a sütőbe. Elkészítését már a pulykasütés előtt megkezdhetjük. Hozzávalók 4 személyre: 1 db sütőméretű kerek tök, 1 fej hagyma, 30 dkg rizs, 1 liter maradék húsléves, 1 mokkáskanál gyömbér, 3 dkg mazsola, 3 evőkanál vaj, 5 dkg reszelt sajt, 3 evőkanál étolaj. A megsúrolt sütőtököt 40 percre 180 fokra sütőbe tesszük. A hagymát megfuttatjuk, belekeverjük a rizst, sóval, gyömbérral fűszerezve félretesszük. A sütőtök kalapját levágjuk, belsejét nem túl vastagon, a magokkal együtt kivájjuk, és a rizshez adva a maradék húsléssel puhára pároljuk. A mazsolát hozzáadjuk, és a vajjal, sajttal omlós állagban a tökébe töltjük. 200 fokon készre sütjük. Amikor már puha a tök, szeleteljük, tetejét reszelt sajttal meghintve tálaljuk. Igen finom, különleges étel, ami mazsola helyett hússal is készíthető (egy adag 550 kcal).

A szilveszteri-újévi babonáknak se szeri, se száma. Az ólomöntéstől a regélésig sokféleképpen próbálják a szerencsét a házba csalogatni az emberek. Ezzel együtt az ünnepi asztalhoz is sok szokás kapcsolódik. Újévkor tilos baromfit tálalni, mert „elkaparja” a szerencsét. Kifejezetten jó szokás disznót, malacot tálalni, ez összetűrja a szerencsét a ház számára. A lencse, babléves szerencsés étel, hiszen megfialja a pénzt, a következő esztendőben. A káposztafélék főként újév napján ugyancsak fontos ételek, ha szeretné a háziasszony, hogy a család minden tagja egészséges legyen, ebből bőségesen és változatosan készítsen. (A korhelyleves gyógyító hatású, elűzi a másnaposságot és fáradtságot.)

Szilveszteri menü: ropogós malacsült, amihez ropogós – akár héjában sült – burgonyát, párolt káposztát és sok párolt, sült zöldséget ajánlok. Az óév búcsúztatóján vegyes ízelítőket, valamilyen hideg előételféleséget, íz és szín szerint válogatva tálalhatunk. Íme néhány, az ünnepi asztalra kívánczó finomság: töltött paradicsom, halfélék hidegen, töltött tojás, hússaláták, zöldségsaláták, kocsonyás zöldségek, kenyérbe töltött hússaláta, sonkatekeres, sertéskaraj, apró pástétomok.

A sütemények közül most sós receptet ajánlok: **juhsajtos pogácsa** (vagy bármilyen kedvenc sajt). Hozzávalók: 30 dkg liszt, 2 dkg élesztő, kevés langyos tej, 2 db tojássárgája, 8 dkg trappista, 5 dkg vaj, 15 dkg juhsajt, 1 egész tojás.

1 evőkanál lisztből, élesztőből és a tejből kovászt készítünk, és meleg helyen megkelesztjük. A maradék lisztet a kovással, a tojássárgával, 5 dkg reszelt sajttal és olvasztott vajjal, a juhsajttal, kevés sóval, borssal jól összedolgozzuk. Langyos helyen harminc percig kelesztjük, majd deszkán kinyújtva a tetejét széles késsel bevagdadjuk, és pogácsaszaggatóval kiszúrjuk. Ismételt kelesztés után a tetejét az egész tojással megkenjük, a maradék reszelt sajttal megszórjuk, és közép meleg sütőben pirosra sütjük. Emelt adaggal bármennyit készíthetünk belőle.

Italnak készítsünk „**krampampulit**”, a gyümölcsök miatt igen egészséges és különleges.

Hozzávalók 10 személyre: 25 dkg vegyes aszalt gyümölcs (mazsola, dió, narancshéj, szilva, datolya, füge), 2 liter édes fehér bor, fahéj, szegfűszeg, citromhéj, 20 szem mokka cukor, 2 db narancs, 3 dl rum, 1 l forró tea vagy víz. A gyümölcsöt nem túl apróra vagdadjuk, a borból a szegfűszeg, fahéj és citromhéj hozzáadásával forralt bort készítünk. A kockacukrokat többször megdörzsöljük a szárazra törölt narancshéjjal. Az ünnepi asztal közepére egy nagyobb alátétet teszünk, erre helyezük a tűzálló tálat, tetejére szűrő kerül. Ebbe rakjuk a kockacukor szemeket, rummal meglocsoljuk, és a villanyt eloltsva meggyújtjuk a rumos kockacukrot, ami lassan lecsurog a tálba. Ehhez öntjük a forralt bort, a forró teát, a narancs kifacsart levét, ízlés szerint édesítjük. A gyümölcsöket puncsos poharakba szétosztjuk, és forrón kínáljuk. Újév napi menü: korhelyleves, lakkozott sonka, lencsefőzelék.

A **lakkozott sonka** elkészítése: a húst egy éjszakára hideg vízbe áztatjuk. Friss vízben feltesszük főni, levébe egész hagymát dobunk (a főzőlével tesszük föl a lencsefőzeléket). Lassú tűzön puhára főzzük, majd lecsepegtetjük. A bőrét óvatosan levesszük, a zsíros részt lebontjuk, majd a bőrt a húrra visszatéve kocka alakban bevagdossuk. A sütőben 250 fokon mázas tepsiben a lefejtett zsiradékkal 5 percig sütjük, hogy a vágatok szétnyíljanak. A ribizlisselét felmelegítjük, mustárral simára keverjük, a sonka

bőrbe szegfűszegeket szúrunk, mustáros zselével megkenjük, és a sütőben még 20 percig pirosra sütjük. Melegen a lencsefőzelékhez, hidegen a vacsorához tálalhatjuk a maradék salátákkal. Hozzávalók: 8 személyre kb. 2kg-os füstölt sonka, 2 dl ribizli dzsem, 3 evőkanál mustár, néhány szem szegfűszeg.

Nagy öröm és boldogság, ha az ünnepeket szereteteinkkel tölthetjük. Ha nem lehetnek velünk a karácsonyfa fényében, felidézük anyáink, apáink arcát, megjelenik emlékezetünkben a szoba, ahol nevelkedtünk. A bútorok, tárgyak, régi meghitt karácsonyok emléke, a csengettyűszó, amely a várakozás izgalmát szakította félbe, és végre csillogó szemekkel, dobogó szívvel csodálhattuk a fényt, az „angyali” készülődés ragyogó eredményét. Szükségünk van ilyen emlékekre, nélkülük nem lennének teljesek az ünnepek, üres és tartalmatlan lenne az életünk. Ószintén adakozó, szép karácsonyt, egészségben gazdag, szeretetteljes, boldog újévszándókat kíván az ESE Híradó nevében

Ugi-Rácz Erzsébet élelmészvezető

Hulladékból adomány

Szerencsére sokan szereztek tudomást a Szemere Pál Általános Iskola udvarán 2006. november 11-én tartott hulladékgyűjtésről. Örömmel konstátálom, hogy a gyűjtés sikeresnek bizonyult. Szeretném megköszönni mindazoknak, akik eljöttek, és elhozták kiselejtezett háztartási és számítástechnikai berendezéseiket, használhatatlan akkumulátoraikat, az otthonukban felgyülemlett műanyag flakonokat, fém dobozokat. Mi együtt tettünk valamit a környezet megóvásáért, hiszen nemcsak esztétikai borzadály egy halom vashulladék az árok szélén vagy az erdőben, a kicsorgó akkusavról már nem is beszélve, amivel bizony még inkább károsítjuk azt a Földet, ami otthont, ételt, italt és egyelőre még jó levegőt ad nekünk.

Az akció sikeréhez kevés lett volna a rengeteg szórólap, plakát, a Pont Tv által készített riport, az ESE újságban megjelent cikk, ha Önök nem vették volna a fáradságot, és nem érezték volna szívügyüknek, hogy ezek a hulladékok a megfelelő helyre kerüljenek.

Köszönjük! Az összegyűjtött kb. öt tonna hulladékért a befogadó cégtől kapott közel százezer forintot az akciót szervező és bonyolító Iskolaszék és Szülői Közösség teljes egészében a Szemere Alapítványnak adományozza.

A gyűjtés előkészületei során és a gyűjtés napján végzett lelkes munkájáért köszönet gyermekeinknek: Faragó Viktóriának, Kovács Alexandrának, Faragó Zoltánnak és Kovács Krisztiánnak, akik valamennyien szemeres diákok. A plakátok kiragasztásában, a szórólapok osztogatásában mindannyian, fáradhatatlanul és kifogyhatatlan jókedvvel vettek részt. Az iskola udvarán pedig fizikai erejükkel segítették a hulladékokat a teherautókra pakolni.

Köszönet Pécel Város Önkormányzat Környezetvédelmi Bizottságának, hogy figyelemmel követték, támogatták és jelenlétükkel megtisztelték gyűjtési akciónkat. Jövő tavasszal újabb gyűjtést szervezünk, immár a Környezetvédelmi Bizottság részvételével, ezáltal még egy helyszínt biztosítva, a vasút túloldalán, a Kossuth utcában.

Köszönet a Fe-Group Invest Zrt.-nek, mely a hulladékbefogadó cég volt, hogy segítettek megvalósítani elképzelésünket.

Köszönet Gyüre Pál igazgató úrnak, hogy ötletünket támogatta, és a gyűjtés napjára biztosította számunkra az iskola udvarát.

Végül, a képek tanúskodjanak a végzett munka eredményéről!

Szöveg: Kovácsné Somogyi Andrea

Fotók: Molnár Márta

Békés karácsonyt a fenyőknek is!

Közeleg a karácsony, a szeretet ünnepe. Bár én sokszor elgondolkodom azon, vajon a fenyőknek mi a véleményük. Mit mondanának, ha tudnának beszélni? Ők is olyan izgatott örömmel várják a szentestét, mint mi? Vagy őket valami egészen más tartja izgalomban? Esetleg az, hogy ott lesznek-e idén ők is a közel kétmilliárd fenyőfa között, akit kívágnak, hogy a szeretet ünnepén lakásunk szép, illatos díszjei legyenek?

Kis országunkban ugyanis évente körülbelül ennyi fenyőkerül kivágásra karácsony alkalmából. Egyharmad részük azonban még az ünnepek kezdete előtt a szeméttelpekre kerül, mert nem tudják eladni őket. A „szerencsésebbek” több időt kapnak: ők addig díszelgethetnek a lakásban, amíg meg nem unjuk őket, azonban az ő sorsuk sem végződik sokkal szebben. Pedig nem kellene így lennie. Annyi mindenkinek próbálunk karácsonykor örömet szerezni, szeretet nyújtani, miért ne kaphatna ebből egy keveset természeti környezetünk is? Hiszen van rá megoldás!

Ott vannak például a műfenyők. Belátom, van néhány hátrányuk. Az egyik, hogy talán nem olyan szépek, mint az igaziak. Ez azonban függ a gyártótól is, hiszen ma

már rengeteg helyen kaphatunk műfenyőt, így van lehetőségünk válogatni. Egy másik hátránya az igazi fenyővel szemben, hogy nincs illata. Ez azonban pótolható fenyőágakból készült díszekkel, koszorúkkal,

amikhez nem kell egy egész fát kivágni, csupán néhány ágra van szükség az elkészítésükhöz. Az ilyen díszek kitalálása, megvalósítása pedig csak fokozza az ünnepi hangulatot, és kellemes családi program is lehet. Anyagilag pedig sokkal kedvezőbb ez a megoldás. Bár ha igazán szép műfenyőt szeretnénk, lehet, hogy drágább, mint egy igazi, viszont nem is csak néhány napra szól: az ünnepek után el lehet csomagolni, és az elkövetkezendő években csak elő kell venni. Így a továbbiakban megkímélhetjük magunkat a fa után járkálástól, válogatástól, hazacipeléstől. És még a levelét sem hullajtja.

Egy másik lehetőség azoknak, akiknek van az udvarukon fenyőfa, hogy azt díszítik fel. Bár ebben az esetben elég nehéz a fenyő alatt ünnepelni, azonban ilyenkor is adott a lehetőség szobai díszek készítésére, ami azzal az érzéssel együtt, hogy a mi örömünkért nem lett fa kivágva, jócskán kárpótolhat minket.

Ha azonban valaki mégis mindképpen igazi fenyőt szeretne, mégpedig a lakásba, az válasszon tényleg igazit! Ez alatt természetesen a földlabdás fenyőt értem, ami egy szép cserépbe ültetve igazi díszje lehet a lakásnak. A karácsony elmúltával aztán a fát elültethetjük az udvarunkon, telünkön vagy akár erdőben, közterületen is. Az utóbbi években pedig néhány kertészeti visszavásárlási akciót is hirdet: a karácsony előtt megvásárolt földlabdás fenyőfákat az ünnepek után, januárban a vásárlási ár feléért, egyharmadáért visszaveszik, és gondoskodnak a fák kiültetéséről.

Földlabdás fenyő vásárlása esetén azonban néhány dologra nem árt odafigyelni:

- * Lehetőleg ne utcai árustól vegyük a fát, hanem kertészetből, hiszen az ilyen növényt az utolsó percig megfelelően kell gondozni.

- * Ne vegyünk túl nagy fát. Ha azt szeretnénk, hogy kiültetés után megmaradjon, akkor 4-6 éves fát célszerű venni, amelynek magassága maximum 100-150 cm.

- * Gondoljuk ki előre, hová ültetjük ki a fenyőt az ünnepek után, mert a fa később megnő, és ha nem megfelelő helyre kerül, előfordulhat, hogy olyan helyet árnyékol be, amit nem szeretnénk, vagy nagyon ránó a házra, villany- vagy más vezetékre.

- * A fenyőt az ünnep estéjéig lehetőleg a szabadban tartjuk, de mindenképpen hűvös helyen, és fokozatosan szoktassuk hozzá a meleghez, a földlabdát pedig locsoljuk be.

- * A lakásban a fűtéstől legtávolabbi ponton helyezük el, és továbbra is öntözzük a földlabdát. Célszerű párásítani a szoba légtérét is, ezért ha lehet, tegyünk több párologtatót a radiátorra. 20-22°C-nál ne

legyen melegebb a lakás azon részén, ahová a fát elhelyeztük.

- * Ne terheljük túl a fát díszekkel. Ha lehet, könnyű díszekkel díszítsük fel. (Pl. papírból, fából készültkkel.)

- * Ne vágjunk le a fa tetejéből (még a csúcscsész kedvéért se), se az ágakból,

mert ezeken a részeken a fa megáll a növekedésben.

- * Lehetőleg ne használjunk csillagszórót, mert megégetheti a fa ágait.

- * Ne tartsuk túl sokáig a lakásban, újév másnapján, de legkésőbb január első hetében mindenképpen vigyük ki. Ha ugyanis túl sokáig marad a melegben, azzal megzavarjuk a biológiai óráját, és kivétel után megfagy a szabadban.

- * A lakásból kivitelre ugyanaz érvényes, mint a bevitelre: időt kell adni a fának az akklimatizálódáshoz, ezért ne vigyük ki rögtön a szabadba, helyezük el egy időre a lépcsőházban, garázsban.

- * Ezután kiültethetjük a szabadba, de ha fagyos a talaj, várhatunk vele tavaszig.

A mi családjunk idén a földlabdás fenyő mellett döntött, bár bevallom, nekünk is ez lesz az első alkalom. Van azonban már három fenyő az udvarunkon, amelyek nyáron kellemes árnyékot adnak, télen pedig a cinkék kedvenc pihenő és táplálék-ellátó helyei. Azt a látványt pedig, amikor a hó vastagon belepi őket, ágaikon pedig csillognak a jégcsapok, semmilyen karácsonyfa nem pótolhatja!

Ahogy a dal is szól: „Szép a fenyő télen, nyáron...” Hát hagyjuk, hadd maradjon szép!

Soós Yvette

Jogszabály változások 2007 januárjától

Társadalombiztosítás

Módosult a járulékok köre. Ennek megfelelően járuléknak minősülnek az alábbi tételek: nyugdíjjárulék, magán-nyugdíjpénztári tagdíj, egészségbiztosítási járulék, társadalombiztosítási járulék, táppénz-hozzájárulás, egészségügyi szolgáltatási járulék (régi baleseti járulék).

2007. január 1-jétől a foglalkoztató és a biztosított egyéni vállalkozó által fizetendő TB járulék mértéke 29%, ebből:

- nyugdíjbiztosítási járulék 21%
- egészségbiztosítási járulék 8%,
amely tovább oszlik az alábbiak szerint:
 - természetbeni egészségbiztosítási járulék 5%,
 - pénzbeli egészségbiztosítási járulék 3%

A **biztosított által fizetendő** természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék a következőképpen alakul:

- egészségbiztosítási járulék 7%,
amely tovább oszlik az alábbiak szerint :
 - természetbeni egészségbiztosítási járulék 4%,
 - pénzbeli egészségbiztosítási járulék 3%

Egyéni és társas vállalkozóknak 16%-os egészségügyi szolgáltatási járulékot kell megfizetni.

A **minimum járulék alap** 131.000 Ft-ra változik. (Részmunkaidő esetén ezen összeg arányos része után kell a járulékot megfizetni.) Lehetőség van bizonyos esetekben (Art.17.§) kérni az adóhatóság engedélyét a valós járulékalapot képező jövedelem szerinti járulék-meghatározáshoz, melyet az erre rendszeresített formanyomtatványon lehet megtenni.

A **saját jogú nyugdíjas foglalkoztatott** a járulékalapot képező jövedelme után természetbeni egészségbiztosítási járulékot (4%), nyugdíja folyósításának szünetelése esetén pénzbeli egészségbiztosítási járulékot is fizet. A saját jogú nyugdíjas foglalkoztatott nyugdíjjárulékot nem fizet.

Az egyháznak az **egyházi személy után** a minimálbér alapulvételével a következő járulékokat kell fizetni:

- társadalombiztosítási járulék
- természetbeni egészségbiztosítási járulék
- nyugdíjjárulék
- magán-nyugdíjpénztári tagdíj

Saját jogú nyugdíjasnak a járulékalapot képező jövedelme után természetbeni egészségbiztosítási járulékot kell fizetnie, mely 4%. Abban az esetben, ha nyugdíjának folyósítását szünetelteti, úgy pénzbeli egészségbiztosítási járulékot is fizetnie kell.

Több biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony egyidejű fennállása esetén a járulékalap után mindegyik jogviszonyban meg kell fizetni a társadalombiztosítási járulékot, a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és az egészségbiztosítási járulékot.

A **mezőgazdasági őstermelő** a minimálbérnek megfelelő összeg után fizeti meg a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot és a nyugdíjjárulékot (tagdíjat).

A **magánnyugdíjpénztár tagja** a nyugdíj-járulékalapot képező jövedelme után 8 százalékos tagdíjat fizet.

Személyi jövedelmadó

2007. január 1-jétől az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

- 0-1 700 000 forintig 18 %,
 - 1 700 001 forinttól 306 000 forint és az 1 700 000 forinton felüli rész 36 %-a.
- 4%-os különadó megfizetése terheli a járulékalap felső határát

meghaladó részre (ez 2006-ban 17.330 Ft/napot, azaz 6.325.450 forint/évet meghaladó jövedelem) az egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytató magánszemélyeket (foglalkoztatottak). A 2007. január 1-jét követően felvett **lakáscélú hitelek** törlesztéséhez már nem vehető igénybe adókedvezmény, de a korábbi hitelfelvétel alapján megszerzett jogosultság változatlan feltételekkel érvényesíthető még öt évig.

Bevezetésre kerül az elvárt adó bevezetése a veszteséges vállalkozásoknál. Függetlenül attól, hogy mekkora eredményt realizál a vállalkozás, 2007-től legalább egy minimális nagyságrendű elvárt jövedelem adóalapnak minősül.

A Házipénztár adóról

Az Alkotmánybíróság a 61/2006. (XI. 15.) határozatában „megállapítja, hogy a házipénztáradóról szóló 2006. évi LX. törvény alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti. A megsemmisítés következtében a törvény nem lép hatályba.”

Howle Zita

TRAFFIPAX ELŐREJELZÉS

2006. december hó

- 01-én, 02-án, 03-án: Gödöllő területe
- 04-én, 05-én: Kistarcsa Rendőrőrs területe
- 06-án, 07-én, 08-án: Pécel Rendőrőrs területe
- 09-én, 10-én: Kistarcsa Rendőrőrs területén
- 11-én, 12-én: Dány KMB területe
- 13-án, 14-én, 15-én, 16-án 17-én: Aszód Rendőrőrs területe
- 18-án: Gödöllő területe
- 19-én: Veresegyház Rendőrőrs területe
- 20-án: Gödöllő területe
- 21-én: Veresegyház Rendőrőrs és Gödöllő területe
- 22-én: Veresegyház Rendőrőrs területe
- 23-án: Gödöllő területe
- 24-én, 25-én, 26-án: nem üzemel a Gödöllő Rk. sebességmérő készüléke
- 27-én: Gödöllő területe
- 28-án: Veresegyház Rendőrőrs területe
- 29-én: Gödöllő területe
- 30-án: Veresegyház Rendőrőrs területe
- 31-én: Gödöllő területe

(A változtatás jogát a Rendőrség fenntartja!)

Gödöllő Rendőrkapitányság

Az ügyfélfogadás szünetel

Ezúton tájékoztatjuk Önöket, hogy Pécel Város Önkormányzat Polgármesteri Hivatalának valamennyi szervezeti egysége 2006. december 27., 28. és 29. napján technikai okok miatt ZÁRVA TART.

Köszönjük megértésüket.

Vasúti menetrend

(érvényes: 2007. december 8-ig)

Gödöllő	Isaszeg	Pécel	Bp.Keleti pu.	Megjegyzés	Bp.Keleti pu.	Pécel	Isaszeg	Gödöllő	Megjegyzés
03:38	03:46	03:54	04:22	munkanap	04:40	05:06	05:13	05:20	naponta
04:09	04:17	04:25	04:52	naponta	05:10	05:36	05:43	05:50	munkanap
04:38	04:46	04:54	05:22	munkanap	05:40	06:06	06:13	06:20	naponta
05:09	05:17	05:25	05:52	naponta	06:10	06:36	06:43	06:50	munkanap
05:28	05:36	05:44	06:12	munkanap	06:40	07:06	07:13	07:20	naponta
05:39	05:46	05:54	06:17	naponta, gyors	07:10	07:36	07:43	07:50	munkanap
05:48	05:56	06:04	06:32	naponta	07:40	08:06	08:13	08:20	naponta
06:07	06:15	06:22	06:52	munkanap	08:10	08:36	08:43	08:50	munkanap
06:28	06:36	06:44	07:12	naponta, gyors	08:40	09:06	09:13	09:20	naponta
06:48	06:56	07:04	07:32	munkanap	09:10	09:36	09:43	09:50	munkanap
07:07	07:15	07:22	07:52	munkanap	09:40	10:06	10:13	10:20	naponta
07:38	07:46	07:54	08:22	naponta	10:10	10:36	10:43	10:50	munkanap
08:10	08:18	08:26	08:52	munkanap	10:40	11:06	11:13	11:20	naponta
08:38	08:46	08:54	09:22	naponta	11:10	11:36	11:43	11:50	munkanap
09:10	09:18	09:26	09:52	munkanap	11:40	12:06	12:13	12:20	naponta
09:38	09:46	09:54	10:22	naponta	12:10	12:36	12:43	12:50	munkanap
10:10	10:18	10:26	10:52	munkanap	12:40	13:06	13:13	13:20	naponta
10:38	10:46	10:54	11:22	naponta	13:10	13:36	13:43	13:50	munkanap
11:10	11:18	11:26	11:52	munkanap	13:40	14:06	14:13	14:20	naponta
11:38	11:46	11:54	12:22	naponta	14:10	14:36	14:43	14:50	munkanap
12:10	12:18	12:26	12:52	munkanap	14:40	15:06	15:13	15:20	naponta
12:38	12:46	12:54	13:22	naponta	15:10	15:36	15:43	15:50	munkanap
13:10	13:18	13:26	13:52	munkanap	15:40	16:06	16:13	16:20	naponta
13:38	13:46	13:54	14:22	naponta	16:10	16:36	16:43	16:50	munkanap
14:10	14:18	14:26	14:52	munkanap	16:40	17:06	17:13	17:20	naponta
14:38	14:46	14:54	15:22	naponta	17:10	17:36	17:43	17:50	munkanap
15:10	15:18	15:26	15:52	munkanap	17:40	18:06	18:13	18:20	naponta
15:38	15:46	15:54	16:22	naponta	18:10	18:36	18:43	18:50	munkanap
16:10	16:18	16:26	16:52	munkanap	18:40	19:06	19:13	19:20	naponta
16:38	16:46	16:54	17:22	naponta	19:10	19:36	19:43	19:50	munkanap
17:10	17:18	17:26	17:52	munkanap	19:40	20:06	20:13	20:20	naponta
17:38	17:46	17:54	18:22	naponta	20:40	21:06	21:13	21:20	naponta
18:10	18:18	18:26	18:52	munkanap	21:40	22:06	22:13	22:20	naponta
18:38	18:46	18:54	19:22	naponta	22:40	23:06	23:13	23:20	naponta
19:38	19:46	19:54	20:22	naponta	23:40	00:06	00:13	00:20	naponta
20:38	20:46	20:54	21:22	naponta					
21:38	21:46	21:54	22:22	naponta					
22:38	22:46	22:54	23:22	naponta					

Kiadó üzletek a PÉC-IS-KER Zrt.-nél!

Pécelen:

- Pesti út 63. alatt 95 m²-es üzlet, 60 m²-es eladótérrel.
- Szemere Pál út 8. alatti irodaházban irodahelyiségek.

Isaszegen:

- Kossuth Lajos u. 3. alatt: eladótér 165 m² + kiszolgáló helyiségek,
- Kossuth Lajos u. 167. alatt: eladótér 280 m² + kiszolgáló helyiségek,
- Rákóczi u. 32. szám alatt: eladótér 27 m².

Eladók Isaszegen teljes közművesített építési telkek:

- 1600 m²-es ikertelekek új lakótelepen,
- 1375 m²-es telek főútvonal mellett.

Érdeklődni lehet: munkaidőben, 8-16 óráig
(Polgári Vincéné tel.: 28/452-854).

Pályázat a Városi Művelődési Ház működtetésére

Pécel Város Önkormányzata pályázatot hirdet a Városi Művelődési Ház működtetésének és az önkormányzat közművelődési feladatainak közművelődési megállapodás keretében történő ellátására 2007. március 1-jétől 2012. március 1-jéig.

A pályázat címzettje: Pécel Város polgármestere
(2119 Pécel, Kossuth tér 1.).

A zárt borítékra kérjük ráírni:
„Városi Művelődési Ház – PÁLYÁZAT”.

Beérkezési határidő: 2006. dec. 31.
Részleteket a www.pecel.hu honlapon találja.

Postaládánkból Köszönet

Szeretnék köszönetet mondani az Alemány Erzsébet Segítő Ház dolgozóinak: Némethy Máriának, Kiss Erzsébetnek, Benkóné Ágnesnek, Madaras Julikának valamint az Alemány Ház összes nővérének.

Köszönöm az áldozatos, odaadó munkájukat, és hogy szaktudásukkal hozzájárultak felépülésemhez. Nélkülük nem sikerült volna nehéz helyzetemből meggyógyulnom. Nagyon szerettem itt lenni, éppen ezért a búcsúm nem végleges, mert ahogy tehetem, meglátogatom a ház dolgozóit és lakóit.

*Mindig hálás szívvel gondolok Rátok:
Lesz Kata*